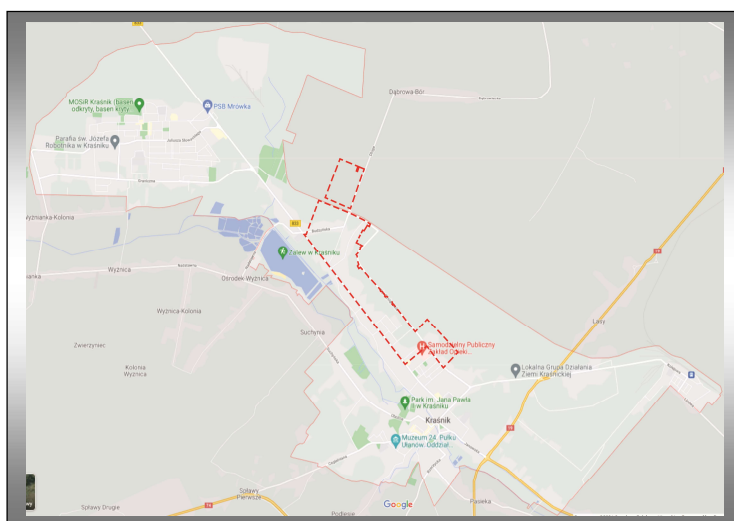

Zamawiający:

Urząd Miasta Kraśnik

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA KRAŚNIK

**(obszar pomiędzy ulicą Urzędowską, ulicą Kuklińskiego i św. Faustyny,
Strefa Ekonomiczna, część Zarzecza II – powyżej Al. Tysiąclecia)**

Opracowanie:

mgr inż. arch. Aleksandra Woźniak – Janeczek

mgr inż. Marzena Kukła

Gliwice, styczeń 2022

Spis treści

- I. Dane ogólne**
 1. Przedmiot opracowania
 2. Podstawa prawna opracowania prognozy
 3. Cel i zakres prognozy
 4. Metodyka, materiały wykorzystane do sporządzenia prognozy
 5. Powiązania z innymi dokumentami na poziomie UE, kraju i regionu
- II. Ogólna charakterystyka i lokalizacja terenu objętego opracowaniem**
- III. Charakterystyka środowiska obszaru**
 1. Położenie fizyczne – geograficzne, geomorfologia terenu
 2. Warunki geologiczne
 3. Warunki hydrogeologiczne
 4. Złoża kopalin
 5. Klimat i warunki meteorologiczne
 6. Zasoby przyrodnicze i krajobrazowe
 7. Zasoby kulturowe i zabytki
 8. Jakość powietrza
 9. Hałas
 10. Promieniowanie elektromagnetyczne
 11. Obszary chronione na mocy przepisów ustawy o ochronie przyrody i dyrektyw unijnych
 12. Obszary chronione na mocy przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych
 13. Obszary zagrożone powodzią i ochrona przeciwpowodziowa
 14. Obszary zagrożone osuwaniem się mas ziemnych
 15. Obszary chronione na mocy przepisów odrębnych
- IV. Uwarunkowania ekofizjograficzne**
- V. Ustalenia projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Kraśnik**
- VI. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego**
- VII. Kierunki i przewidywana intensywność niepożądanych przekształceń i degradacji środowiska przy dotychczasowym użytkowaniu i zagospodarowaniu obszaru, w sytuacji braku planu – wariant „0”**
- VIII. Identyfikacja oddziaływań związanych z planowanymi funkcjami obszaru**
- IX. Prognoza oddziaływania realizacji ustaleń projektu planu na komponenty środowiska**
 1. Wody powierzchniowe i podziemne
 2. Klimat
 3. Gleby
 4. Powietrze atmosferyczne
 5. Klimat akustyczny
 6. Promieniowanie elektromagnetyczne niejonizujące
 7. Odpady
 8. Zasoby przyrodnicze
 9. Krajobraz
- X. Zagrożenia związane z ustaleniami planu**
- XI. Propozycje rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w mpzp**
- XII. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko**
- XIII. Prognozowany wpływ ustaleń planu na ryzyko wystąpienia poważnych awarii**
- XIV. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru natura 2000 oraz integralność tego obszaru**
- XV. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania**
 1. Analiza zgodności użytkowania i zagospodarowania terenów z ustaleniami miejscowego planu oraz dynamiki zmian w strukturze użytkowania
 2. Ocena skutków realizacji planu na środowisko
- XVI. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.**
- XVII. Bibliografia**

I. DANE OGÓLNE

1. Przedmiot opracowania

Przedmiotem niniejszego opracowania jest identyfikacja i analiza prognozowanych oddziaływań na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Kraśnik, na podstawie uchwały Nr XVII/162/2020 Rady Miasta Kraśnik z dnia 30 stycznia 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kraśnik

Opracowanie zostało wykonane na podstawie umowy z dnia 28.06.2021 r., Nr UM/137/2021 zawartej w Kraśniku pomiędzy Miastem Kraśnik, ul. Lubelska 84, 23-200 Kraśnik, reprezentowaną przez Wojciecha Wilka – Burmistrza Miasta Kraśnik, zwanego dalej Zamawiającym, a NOWATOR s.c., ul. Kościuszki 1c/703, 44-100 Gliwice, zwanym dalej Wykonawcą.

2. Podstawa prawna opracowania prognozy

Podstawę prawną sporządzenia prognozy stanowią przepisy:

- 1) Ustawy z dnia 27 marca 2003 roku *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (tekst jedn. Dz. U. 2021, poz. 741 z późn. zm.),
- 2) Ustawy z dnia 3 października 2008 roku *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (tekst jedn. Dz. U. 2021 r., poz. 247 z późn. zm.),
- 3) Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku *Prawo ochrony środowiska* (tekst jedn. Dz.U. 2021, poz. 1973 z późn. zm.), oraz na szczeblu międzynarodowym:
- 4) Dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko,
- 5) Dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska.

3. Cel i zakres prognozy

Podstawowym celem niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko jest analiza rodzaju i zakresu możliwych oddziaływań na środowisko zawartych w ustaleniach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jak również wskazanie rozwiązań planistycznych zoptymalizowanych dla stanu środowiska, poprzez:

- identyfikację i ocenę najbardziej prawdopodobnych wpływów ustaleń planu na biofizyczne i zdrowotne komponenty środowiska przedmiotowego obszaru,
- eliminację lub optymalizację rozwiązań i ustaleń planu niewskazanych ze względu na ewentualne negatywne skutki dla środowiska lub zagrożenie dla zdrowia mieszkańców,
- pełne poinformowanie podmiotów planu, tj. wnioskodawców, społeczności lokalnej lub organów samorządu o skutkach wpływu ustaleń planu dla środowiska przyrodniczego.

Projektem planu miejscowego objęto obszar położony na terenie Miasta Kraśnik w dzielnicach Budzyń, Piaski i Zarzecze II o łącznej powierzchni ok. 170 ha. Obszar objęty planem jest zlokalizowany po północnej stronie ulicy Urzędowskiej (DW 833) oraz po południowej stronie Alei Tysiąclecia, jak też po północnej stronie Alei Tysiąclecia i zachodniej stronie ulicy Długiej.

Obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego planu miejscowego wynika z przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. 2021 r., poz. 247 z późn. zm.)

Stosownie do art. 46 pkt 1) ww. ustawy, projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W ramach tego postępowania, zgodnie z art. 51 ust. 1, organ opracowujący projekt zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy jest zobowiązany do sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko, z uwzględnieniem wytycznych zawartych w art. 51 ust. 2 ustawy, zgodnie z którymi prognoza oddziaływania na środowisko:

- 1) zawiera:
 - a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
 - b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
 - c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
 - d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
 - e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym;
- 2) określa, analizuje i ocenia:
 - a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
 - b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
 - c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
 - d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
 - e) przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także

na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne,
- z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

3) przedstawia:

- a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
- b) biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru - rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zakres prognozy uzgodniony przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie (pismo z dnia 25.05.2021 r. znak: WSTV.410.31.2021.AP) oraz przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kraśniku (pismo z dnia 09.06.2021 r., znak: ONS-NZ.9027.2.13.2021) obejmuje elementy, o których mowa w art. 51 ust. 2 pkt 1, 2, 3 ustawy.

Niniejsze opracowanie zawiera określone w ww. uzgodnieniach aspekty, mogące mieć wpływ na stan środowiska naturalnego, życia i zdrowia ludzi, w tym m.in. w zakresie sposobu odprowadzania ścieków, ochrony wód podziemnych i wód powierzchniowych, zaopatrzenia w wodę oraz oddziaływania hałasu i promieniowania elektromagnetycznego. Wskazano również rodzaj przeznaczenia i zagospodarowania terenów mieszkaniowych, mieszkaniowo – usługowych, usługowych i produkcyjnych, sposobu ich zaopatrzenia w ciepło, rozwiązań gospodarki odpadami i gospodarki wodno – ściekowej.

W prognozie przeprowadzono również analizę wzajemnego oddziaływania planowanego zagospodarowania obszaru objętego planem oraz terenów sąsiednich, a także wskazano zagrożenia wynikające z potencjalnych skumulowanych oddziaływań planowanego i istniejącego zagospodarowania tych terenów.

Ponadto dokonano oceny potencjalnego wpływu realizacji ustaleń planu na pobliskie obszary Natura 2000: Dzierzkowice PLH060079, jak również na lokalny Kraśnicki Obszar Chronionego Krajobrazu Obszar Chronionego oraz miejsca o wysokich walorach krajobrazowych.

Prognoza opracowana została w języku niespecjalistycznym, co stanowi o przystępności zawartych w niej informacji dla wnioskodawców i osób zainteresowanych.

4. Metodyka, materiały wykorzystane do sporządzenia prognozy

Prognozę oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Kraśnik sporządzono przy zastosowaniu metod opisowych dotyczących charakterystyki istniejącego stanu zasobów środowiska, ze szczególnym uwzględnieniem przewidywanych znaczących oddziaływań oraz obszarów prawnie chronionych i tendencji niektórych zjawisk, procesów przyrodniczych. Wykorzystano również metody analityczne, badania fizyczne, analizy map, zdjęć lotniczych i satelitarnych, zbiory statystyczne i meteorologiczne.

W pierwszej kolejności zdefiniowano zakres przestrzenny prognozy oraz stworzono ramy dla analizy i oceny obszaru badań, celem określenia powiązań i zależności obszaru objętego projektem zmiany planu z otoczeniem oraz oddziaływań, których przewidywany wpływ na środowisko może mieć niepożądane skutki. Następnie określono kierunki w zakresie optymalizacji rozwiązań dla obszarów funkcjonalnych przyjętych w projekcie zmiany planu.

Istotnym elementem okazało się wskazanie metod monitorowania zjawisk zachodzących w analizowanych obszarach oraz skuteczności prowadzonej dla nich polityki ekologicznej.

Na podstawie analizy uwarunkowań środowiskowych, obejmujących zwłaszcza stopień wrażliwości i podatności środowiska na degradację oraz ustaleń zmiany planu dotyczących projektowanych sposobów użytkowania i zagospodarowania terenów – dokonano weryfikacji rozwiązań planistycznych oraz wskazano obszary oraz tereny o różnej wadze skutków środowiskowych.

Ponadto w prognozie uwzględniono informacje zawarte w dokumentach powiązanych z projektem zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Kraśnik, w tym:

- AKTUALIZACJA EKOFIZJOGRAFII PODSTAWOWEJ MIASTA KRASNIK r. 2011
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Kraśnik część I z 2017 r.
- Miejscowy Plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Kraśnik z dn. 14 sierpnia 2014 r. Uchwała nr LVI/345/2014 Rady Miasta Kraśnik
- Analiza stanu gospodarki odpadami komunalnymi na terenie gminy Kraśnik za rok 2019
- Strategia rozwoju miasta Kraśnik na lata 2012-2020
- Strategia Rozwoju Powiatu Kraśnickiego na lata 2016-2022 z perspektywą do roku 2025
- Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Kraśnik na lata 2017-2023
- Strategia rozwoju woj. Lubelskiego do 2030 r. projekt
- Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Kraśnickiego na lata 2016-2019 z perspektywą do 2023 roku
- Program Ochrony Środowiska dla Miasta Kraśnik
- Program Ochrony zabytków Kraśnik
- Program Ochrony zabytków woj. lubelskiego 2018-2022
- Prognoza Oddziaływania na środowisko programu ochrony środowiska woj. Lubelskiego na lata 2020-2023 z perspektywą do roku 2027

- Prognoza oddziaływania na środowisko gm. Kraśnik – studium 2014
- Plan zagospodarowania przestrzennego woj. Lubelskiego 2015 r.
- Czteroletni Program Opieki nad Zabytkami dla Miasta Kraśnik 2018-2021
- Plan Gospodarki Niskoemisyjnej Gminy Kraśnik 2015
- Plan Gospodarki Niskoemisyjnej dla Miasta Kraśnik 2015
- Strategia zrównoważonego rozwoju Gminy Tarnów na lata 2016-2024,
- Gminny program rewitalizacji dla Gminy Tarnów na lata 2016 – 2022,
- Rozporządzenie ustanawiające obszary Natura 2000
- Plan gospodarki odpadami dla woj. lubelskiego 2022

II. POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI NA POZIOMIE UE, KRAJU I REGIONU

Prognoza oddziaływania na środowisko tworzona jest w oparciu, m.in. o ustalenia innych dokumentów na szczeblu międzynarodowym, krajowym, regionalnym i lokalnym. W dokumentach tych istotne miejsce zajmują zagadnienia ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju. Wśród nich wyróżnić należy:

1. Dokumenty na poziomie unijnym:

➤ PROGRAM DZIAŁAŃ WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ

Wśród kluczowych dokumentów należy wyróżnić Program Działań Wspólnoty Europejskiej w Dziedzinie Środowiska. Okres obowiązywania szóstego EAP zakończył się w lipcu 2012 r., lecz wciąż trwa wdrażanie wielu działań i środków w ramach tego programu. W przeprowadzonej przez Komisję Europejską ocenie końcowej realizacji szóstego EAP (*Environmental Action Programme*) stwierdza się, że program ten wpłynął na poprawę stanu środowiska i wyznaczył nadrzędny kierunek strategiczny polityki ochrony środowiska.

Powstaniu projektu 7. EAP towarzyszą odmienne warunki – jednym z nich kryzys gospodarczy – dlatego też siódmy program nie jest prostą kontynuacją dotychczasowych działań, ale powinien skupiać się na osiąganiu celów w sposób ekonomicznie efektywny. Obecnie trwają konsultacje społeczne nad projektem 7. EAP.

Rolą 7. Programu działań w zakresie środowiska „Dobrze żyć w granicach naszej planety”, jest zapewnienie, by w świetle problemów gospodarczych Unii Europejskiej i silnej konkurencji gospodarczej w wymiarze globalnym nie doszło do osłabienia efektywności działań na rzecz ochrony środowiska oraz aby uzgodnione dotychczas cele w zakresie ochrony środowiska do roku 2020, zarówno na poziomie unijnym jak też regionalnym oraz globalnym zostały osiągnięte. 7. EAP określa kompleksowe cele wraz z kierunkami działań do roku 2020 z perspektywą do roku 2050 w celu przekształcenia gospodarki Unii Europejskiej w gospodarkę efektywnie korzystającą z zasobów i niskoemisyjną z uwzględnieniem ograniczeń zasobów naturalnych oraz kwestii ich ochrony, sprzyjającą włączeniu

społecznemu, zapewniającą wzrost gospodarczy i rozwój, uwzględniającą zagrożenia dla zdrowia i dobrostanu człowieka, zapewniającą godne miejsca pracy, a także zmniejszającą istniejące nierówności społeczne.

W siódmym Programie zostało zaproponowanych dziewięć celów priorytetowych, obejmujących priorytety tematyczne:

- Cel priorytetowy 1: ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego UE,
- Cel priorytetowy 2: Przekształcenie UE w zasobooszczędną, zieloną i konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną,
- Cel priorytetowy 3: Ochrona obywateli UE przed związanymi ze środowiskiem naciskami i zagrożeniami dla zdrowia i dobrostanu,

w tym priorytety w zakresie sprzyjających uwarunkowań prawnych:

- Cel priorytetowy 4: Maksymalizacja korzyści płynących z prawodawstwa UE w zakresie ochrony środowiska,
- Cel priorytetowy 5: Poprawa dowodów stanowiących podstawę polityki ochrony środowiska,
- Cel priorytetowy 6: Zabezpieczenie inwestycji na rzecz polityki ochrony środowiska i przeciwdziałania zmianie klimatu oraz urealnienie cen,
- Cel priorytetowy 7: Lepsze uwzględnianie problematyki ochrony środowiska i większa spójność polityki oraz priorytety w zakresie podejmowania wyzwań o charakterze lokalnym, regionalnym i globalnym:
- Cel priorytetowy 8: Wspieranie zrównoważonego charakteru miast UE,
- Cel priorytetowy 9: Zwiększenie skuteczności działań unijnych mających na celu stawienie czoła wyzwaniom związanym z ochroną środowiska i klimatem na poziomie regionalnym i globalnym.

➤ **„EUROPA 2020 – strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu”.**

To nowy, długookresowy program rozwoju społeczno – gospodarczego Unii Europejskiej na lata 2010 – 2020. Został zatwierdzony przez Radę Europejską 17 czerwca 2010 r., zastępując w ten sposób realizowaną w latach 2000 – 2010 Strategię Lizbońską. Nowa strategia otworzyła dyskusję na temat przyszłości gospodarki wspólnotowej oraz kierunków rozwoju Unii Europejskiej, bazując na doświadczeniach Strategii Lizbońskiej, której porażkę upatrywano zwłaszcza w zbyt obszernym programie, słabej koordynacji i sprzecznych celach oraz braku politycznej determinacji ze strony Państw Członkowskich. Przewodniczący Komisji Europejskiej José Manuel Barroso temat ww. strategii wypowiedział się następująco: *„Europa 2020 to unijna strategia wzrostu na najbliższe dziesięciolecie. W zmieniającym się świecie UE potrzebna jest inteligentna i zrównoważona gospodarka sprzyjająca włączeniu społecznemu. Równoległa praca nad tymi trzema priorytetami powinna pomóc UE i państwom członkowskim w uzyskaniu wzrostu zatrudnienia oraz zwiększeniu produktywności i spójności społecznej. Unia wyznaczyła sobie konkretny plan obejmujący pięć celów – w zakresie zatrudnienia, innowacji, edukacji, włączenia społecznego oraz zmian klimatu/energii – które należy osiągnąć do 2020 r. W każdym z tych obszarów wszystkie państwa członkowskie wyznaczyły z kolei własne cele krajowe. Konkretnie działania na poziomie zarówno unijnym, jak i krajowym wzmocnią realizację strategii.”*

2. Dokumenty na poziomie krajowym:

➤ KONSTYTUCJA RZECZPOSPOLITEJ POLSKI z dnia 2 kwietnia 1997 r.

W Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej znaleźć można szereg postanowień, które w sposób bezpośredni odnoszą się do ochrony środowiska. Największe jednak znaczenie ma **art. 5 Konstytucji RP**, który stanowi, iż **„Rzeczpospolita Polska (...) strzeże dziedzictwa narodowego oraz zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju”**

Oznacza to, iż jedną z podstawowych funkcji państwa polskiego jest zapewnienie ochrony środowiska, a u podstaw realizacji tej i innych funkcji leży zasada **zrównoważonego rozwoju** (*ang. sustainable development*) – takiego rozwoju społeczno – gospodarczego, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, poprzez zapewnienie dostępu do zasobów zarówno odnawialnych, jak i nieodnawialnych, wzrostu jakości życia w czystym i naturalnym środowisku, wzrostu ekonomicznego dokonującego się poprzez bardziej efektywne wykorzystanie surowców i innych zasobów przyrody, racjonalizację zużycia energii i pracy, a także rozwój proekologicznych technologii oraz ochrony dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego – w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń.

Kryteria zrównoważonego rozwoju powinny być uwzględniane we wszystkich dokumentach związanych z planowaniem przestrzennym, jak również w politykach, strategiach, planach lub programach obejmujących strategiczne sektory gospodarki. Do pojęcia trwałego i zrównoważonego rozwoju odwołują się ponadto traktaty Unii Europejskiej oraz liczne dokumenty i umowy międzynarodowe, w tym dokumenty ratyfikowane przez Polskę.

Zgodnie z art. 74 KRP ochrona środowiska jest obowiązkiem władz publicznych, które prowadzą politykę zapewniającą bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom, jak również wspierają działania obywateli na rzecz ochrony i poprawy stanu środowiska. Jednocześnie każdy obywatel ma prawo do informacji o stanie i ochronie środowiska. Z kolei art. 86 wskazuje, iż każdy obywatel obowiązany jest do dbałości o stan środowiska i ponosi odpowiedzialność za spowodowane przez siebie jego pogorszenie. Zasady tej odpowiedzialności określa ustawa Prawo ochrony środowiska.

➤ POLSKA 2025. NOWY MOTOR WZROSTU W EUROPIE. DŁUGOOKRESOWA STRATEGIA TRWAŁEGO I ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU.

Dokument ten został opracowany jako rządowa strategia rozwoju. Jest to pierwszy w Polsce plan o takim charakterze, a jego uszczegółowieniem jest pożądana wizja Polski w roku 2025. Strategia określa podstawy i związki dla rozwoju wiążące politykę społeczną, gospodarczą, ochrony środowiska oraz gospodarki przestrzennej i regionalnej w Polsce. Cel nadrzędny wyznaczyła koncepcja trwałego i zrównoważonego rozwoju wraz z przyjętym paradygmatem ładu

społecznego, opartym na poszanowaniu praw człowieka, akceptacji wartości rodziny, realizacji zasady subsydiarności oraz dbałości państwa o wspólne dobro, o tożsamość narodową i suwerenność.

Dokument Polska 2025 zakłada upodabnianie się struktury gospodarki polskiej do struktury gospodarek w wysoko rozwiniętych krajach Unii Europejskiej. Jednak z uwagi na odmienną uwarunkowań wewnętrznych i zewnętrznych w stosunku do innych państw członkowskich założono, że realizacja i ew. weryfikacja stworzonych celów i zadań strategii będzie uzależniona od indywidualnej polityki państwa polskiego. Pomimo otwartego charakteru, strategia uzyskała jednocześnie status dokumentu nadrzędnego nad wszelkimi dokumentami planistycznymi, strategiami krótko i średnio terminowymi, politykami i programami sektorowymi opracowywanymi przez organy administracji publicznej.

Kontekst zasady zrównoważonego rozwoju został ujęty m.in. w odniesieniu do procesów związanych z rozwojem społeczno – gospodarczym, który powinien dokonywać się w sposób jak najmniej zagrażający środowisku, przy czym pojęcie „środowiska” rozumiane jest tutaj szeroko, gdzie elementem środowiska jest nie tylko świat przyrodniczy, ale również człowiek – jako integralna jego część. W konsekwencji, jako jeden z priorytetów, wskazano sukcesywne eliminowanie działań gospodarczych szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi oraz promowanie gospodarowania „przyjaznemu” środowisku, zmianę modelu produkcji i modelu konsumpcji oraz przywracanie środowiska do właściwego stanu wszędzie tam, gdzie nastąpiło naruszenie równowagi przyrodniczej. Ochrona i racjonalne kształtowanie środowiska przyrodniczego jest bowiem jednym z niezbędnych warunków do zapewnienia człowiekowi egzystencji w czystym i naturalnym środowisku, które stanowi jednocześnie element dynamicznego rozwoju społeczno – gospodarczego.

➤ **KONCEPCJA PRZESTRZENNEGO ZAGOSPODAROWANIA KRAJU 2030 (KPZK 2030).**

Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 jest najważniejszym krajowym dokumentem strategicznym dotyczącym zagospodarowania przestrzennego kraju. Została opracowana zgodnie z zapisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z 27 marca 2003 roku. Proponowane w KPZK 2030 nowe ujęcie problematyki zagospodarowania przestrzennego kraju polega na zmianie podejścia do roli polityki przestrzennej państwa w osiąganiu nakreślonych wizji rozwojowych.

KPZK 2030 wprowadza współzależność pomiędzy planowaniem przestrzennym a formułowaniem celów i zadań społeczno – gospodarczych na poziomie krajowym, wojewódzkim i lokalnym oraz w odniesieniu do obszarów funkcjonalnych. Wiąże planowanie strategiczne z programowaniem działań w ramach programów rozwoju i programów operacyjnych współfinansowanych ze środków UE, określa działania państwa w sferze legislacyjnej i instytucjonalnej dla wzmocnienia efektywności systemu planowania przestrzennego i działań rozwojowych (w tym inwestycyjnych) ukierunkowanych terytorialnie.

➤ **POLITYKA EKOLOGICZNA PAŃSTWA 2030 – STRATEGIA ROZWOJU W OBSZARZE ŚRODOWISKA**

I GOSPODARKI WODNEJ

Polityka ekologiczna to dokument strategiczny, który poprzez określenie celów i priorytetów ekologicznych wskazuje kierunek działań koniecznych dla zapewnienia właściwej ochrony środowiska naturalnego. Wśród priorytetów polityki ekologicznej zawarto m.in. następujące działania:

- zrównoważone gospodarowanie wodami, w tym zapewnienie dostępu do czystej wody dla społeczeństwa i gospodarki oraz osiągnięcie dobrego stanu wód,
- likwidacja źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza lub istotne zmniejszenie ich oddziaływania,
- ochrona powierzchni ziemi, w tym gleb,
- przeciwdziałanie zagrożeniom środowiska oraz zapewnienie bezpieczeństwa biologicznego, jądrowego i ochrony radiologicznej,
- zarządzanie zasobami dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, w tym ochrona i poprawa stanu różnorodności biologicznej i krajobrazu,
- wspieranie wielofunkcyjnej i trwale zrównoważonej gospodarki leśnej,
- gospodarka odpadami w kierunku gospodarki o obiegu zamkniętym,
- zarządzanie zasobami geologicznymi przez opracowanie i wdrożenie polityki surowcowej państwa,
- wspieranie wdrażania ekoinnowacji oraz upowszechnianie najlepszych dostępnych technik BAT (polegają określaniu granicznych wielkości emisji dla większych zakładów przemysłowych),
- przeciwdziałanie zmianom klimatu,
- adaptacja do zmian klimatu oraz zarządzanie ryzykiem klęsk żywiołowych,
- edukacja ekologiczna, w tym kształtowanie wzorców zrównoważonej konsumpcji,
- usprawnienie systemu kontroli i zarządzania ochroną środowiska oraz doskonalenie systemu finansowania.

Ze szczególną intensywnością realizowane będą działania mające na celu poprawę jakości powietrza przez ograniczenie niskiej emisji, głównej przyczyny powstawania smogu.

Ponadto, w związku z coraz częstszym występowaniem na terenie Polski fali upałów i nocy tropikalnych oraz susz ważne będzie podejmowanie działań związanych z **adaptacją do zmian klimatu**. Celem jest przeciwdziałanie **miejskim wyspom ciepła, rozbudowa terenów zieleni** oraz powszechniejsze **retencjonowanie wody** na terenach miast i wsi

Oprócz powyższych dokumentów, szczególne znaczenie w kształtowaniu nowej polityki ekologicznej mają m.in.:

- **Krajowy plan gospodarki odpadami,**
- **Krajowy program zwiększenia lesistości,**
- **Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych,**
- **Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej.**

3. Dokumenty na poziomie regionalnym:

➤ STRATEGIA ROZWOJU WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO DO 2030 ROKU - PROJEKT

Województwo lubelskie zmagają się z problemami rozwojowymi o charakterze strukturalnym. Stanowi to wyzwanie do poszukiwania i wprowadzania zdecydowanych rozwiązań mających na celu nadanie nowych, silnych impulsów rozwojowych całej gospodarce, nadanie nowej dynamiki dla rynku pracy, aktywizacji zawodowej, mobilizację społeczną mieszkańców wokół wspólnie wypracowanych celów rozwojowych w perspektywie do roku 2030. Stając przed tymi wyzwaniami, województwo potrzebuje także niezbędnego i znacznego wsparcia z zewnątrz

Dla wzmocnienia pozycji rozwojowej regionu, w tym lepszego wykorzystywania endogenicznych potencjałów rozwojowych, prowadzenia działalności gospodarczej, poszanowania środowiska naturalnego oraz dbałości na rzecz zachowania tożsamości oraz dziedzictwa kulturowego regionu Samorząd Województwa przyjął następującą wizję rozwoju województwa lubelskiego w perspektywie do 2030 roku.

Wizja Rozwoju Województwa

Województwo lubelskie racjonalnie wykorzystując specyfikę społeczno-gospodarczą, zasoby środowiska, a także policentryczność sieci ośrodków miejskich rozwija się w sposób zrównoważony. Kreatywność i otwartość mieszkańców, aktywność naukowo-badawcza, tworzenie i stosowanie rozwiązań innowacyjnych oraz partnerstwo w zarządzaniu kształtują nowoczesny charakter regionu. Wzrasta jego znaczenie jako strategicznego producenta finalnych wyrobów żywnościowych oraz dostawcy usług prozdrowotnych i usług czasu wolnego. W efekcie region oferuje atrakcyjną przestrzeń do życia, pracy i inwestowania w zdrowym i bezpiecznym otoczeniu.

➤ PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Lubelskiego, przyjęty uchwałą Nr XI/162/2015 Sejmiku Województwa Lubelskiego z dnia 30 października 2015 r. w sprawie uchwalenia Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Lubelskiego.

Lubelszczyzna jako region peryferyjny w przestrzeni krajowej i europejskiej wymaga takiego kształtowania struktury funkcjonalno-przestrzennej, która zapewni większą integrację przestrzenną i społeczno-gospodarczą w układzie krajowym i regionalnym. Podstawą rozwoju regionu będzie model polaryzacyjno-dyfuzyjny, w którym główne węzły i strefy rozwoju oddziaływać będą wyrównawczo na pozostałe obszary województwa.

Głównymi wyzwaniami rozwojowymi są:

- tworzenie konkurencyjnej przestrzeni społecznej i gospodarczej,
- wykorzystanie szans Lublina, jako ogniwa kształtującej się metropolii sieciowej,
- zwiększanie bezpieczeństwa klimatyczno-energetycznego i publicznego,
- odrobienie zaległości rozwojowych, w tym likwidacja dystansu infrastrukturalnego w stosunku do regionów wyżej rozwiniętych,
- zapewnienie dostępności zasobów naturalnych z zachowaniem równowagi ekologicznej,
- poprawa ładu przestrzennego i harmonizacja zagospodarowania z walorami dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego.

Uznając w planie województwa konieczność dynamizacji rozwoju regionu oraz uwzględniając potrzebę kształtowania właściwych relacji na styku przestrzeni gospodarczej i ekologicznej za cel wiodący uznaje się zrównoważony rozwój przestrzenny regionu prowadzący do podniesienia konkurencyjności województwa i poprawy warunków życia.

Polityka zagospodarowania przestrzennego podporządkowana jest nast. zasadom wiodącym:

- zasada racjonalności – oznacza uwzględnienie korzyści społecznych, gospodarczych i przestrzennych w długim okresie czasu,
- zasada oszczędnego gospodarowania terenami – preferencji regeneracji (odnowy) obszarów zabudowy nad nowymi terenami inwestycyjnymi – oznacza intensyfikację procesów urbanizacyjnych na obszarach już zagospodarowanych, tak aby minimalizować ekspansję zabudowy na nowe tereny,
- zasada przezorności ekologicznej – oznacza stosowanie wszelkich możliwych środków zapobiegawczych w sytuacjach, gdy nie jest w pełni rozpoznany negatywny wpływ sposobu zagospodarowania na środowisko,
- zasada kompensacji ekologicznej – polega na takim zarządzaniu przestrzenią, aby zachować równowagę przyrodniczą i wyrównywać szkody w środowisku wynikające z rozwoju przestrzennego, wzrostu poziomu urbanizacji i inwestycji niezbędnych ze względów społeczno-gospodarczych, a pozbawionych alternatywy neutralnej przyrodniczo,
- zasada minimalizowania kolizji i konfliktów przestrzennych – polega na wyborze rozwiązań neutralnych przyrodniczo, a w przypadku ich braku rozwiązań najmniej kolizyjnych,
- zasada partycypacji społecznej – polega na wykorzystaniu aktywności środowisk posiadających zróżnicowane cele rozwoju dla określenia racjonalnych kierunków rozwoju przestrzennego,
- zasada wieloszczeblowego zarządzania i integracji działań – polega na podejmowaniu skoordynowanych działań i inwestycji prorozwojowych realizowanych przez różne podmioty w celu zapewnienia ich komplementarności.

➤ PROGRAM STRATEGICZNY OCHRONA ŚRODOWISKA WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Program ochrony środowiska dla województwa lubelskiego na lata 2020-2023 z perspektywą do roku 2027 jest aktualizacją poprzedniego programu na lata 2016 – 2019 z perspektywą do roku 2023, który został przyjęty Uchwałą Nr XXIII/341/16 Sejmiku Województwa Lubelskiego z dnia 29 listopada 2016 r. Z realizacji powyższego Programu ochrony środowiska sporządzono Raport, którego wnioski oraz wskazania zostały ujęte w niniejszej aktualizacji.

W Programie uwzględniono wymogi Wytycznych do opracowania wojewódzkich, powiatowych i gminnych programów ochrony środowiska (Ministerstwo Środowiska, 2 września 2015r.), zwane w dalszej części dokumentu Wytycznymi. W zakresie tworzenia programów ochrony środowiska, w zakresie problematyki nasilających się zmian klimatycznych oraz wyznaczania kierunków adaptacji do zmian klimatu.

Głównym celem tworzenia Programu jest dążenie do poprawy stanu środowiska w województwie, ograniczenie negatywnego wpływu zanieczyszczeń na środowisko, ochrona i rozwój walorów środowiska, a także racjonalne gospodarowanie jego zasobami. Program służy także do realizacji celów na poziomie regionalnym, które zostały przyjęte w dokumentach strategicznych na poziomie krajowym, ze szczególnym uwzględnieniem przyjętej Polityki ekologicznej państwa 2030 oraz Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do

2030 r.), które zastąpiły Strategię Bezpieczeństwo Energetyczne i Środowisko – perspektywa do 2020 r. Polityka ekologiczna państwa 2030 będzie stanowiła podstawę do inwestowania środków europejskich z perspektywy finansowej na lata 2021–2027. Strategia wspiera także realizację celów i zobowiązań Polski na szczeblu międzynarodowym, w tym na poziomie międzynarodowym, szczególnie w kontekście celów polityki klimatyczno-energetycznej UE do 2030 oraz celów zrównoważonego rozwoju ujętych w Agendzie 2030. Wyznaczone do realizacji cele wynikają również z wymogów prawnych w zakresie dotrzymywania standardów jakości środowiska w poszczególnych obszarach interwencji.

➤ **PLAN GOSPODARKI ODPADAMI DLA WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO 2022**

Plan gospodarki odpadami dla województwa lubelskiego 2022 (WPGO 2022), zgodnie z przepisami ustawy o odpadach (art. 34) dotyczy odpadów wytworzonych na obszarze województwa oraz przywożonych na jego obszar, w tym odpadów komunalnych, odpadów ulegających biodegradacji, odpadów opakowaniowych i odpadów niebezpiecznych.

Zakres planu wojewódzkiego określa:

- 1) ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.).
- 2) rozporządzenie z dnia 1 lipca 2015 r. Ministra Środowiska w sprawie sposobu i formy sporządzania wojewódzkiego planu gospodarki odpadami oraz wzoru planu inwestycyjnego (Dz. U. z 2015 r., poz. 1016).

Dla potrzeb WPGO 2022 odpady podzielone zostały na:

1. Odpady komunalne, w tym odpady żywności i inne odpady ulegające biodegradacji.
2. Pozostałe odpady (grupy 01 – 19), w tym odpady:
 - odpady powstające z produktów:
 - oleje odpadowe,
 - zużyte opony,
 - zużyte baterie i akumulatory,
 - zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny,
 - opakowania i odpady opakowaniowe,
 - pojazdy wycofane z eksploatacji;
 - odpady niebezpieczne:
 - odpady medyczne i weterynaryjne,
 - odpady zawierające PCB,
 - odpady zawierające azbest,
 - przeterminowane środki ochrony roślin,
 - mogilniki;
 - odpady inne:
 - odpady z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych i infrastruktury budownictwa,

- komunalne osady ściekowe,
- odpady ulegające biodegradacji inne niż komunalne.

W dokumencie zaproponowano następujące środki zaradcze:

1. Intensyfikacja działań informacyjno – edukacyjnych w zakresie zwiększania świadomości społeczeństwa na temat należytego gospodarowania odpadami komunalnymi (w tym odpadami żywności i innymi odpadami ulegającymi biodegradacji).
2. Objęcie wszystkich mieszkańców oraz nieruchomości niezamieszkałych systemem zbierania odpadów komunalnych, w tym zbieraniem selektywnym.
3. Zwiększenie asortymentu zbieranych selektywnie odpadów.
4. Zwiększenie ilości PSZOK, w tym modernizacja istniejących punktów oraz budowa punktów w gminach gdzie one nie funkcjonują.
5. Zwiększenie ilości PSZOK, w których funkcjonować będą punkty napraw (przygotowania do ponownego użycia) oraz punkty, w których przyjmowano rzeczy używane niestanowiące odpadów, celem ponownego użycia.
6. Promowanie kompostowania przydomowego odpadów z pielęgnacji zieleni przydomowej.
7. Utworzenie dodatkowych banków żywności w województwie (funkcjonuje 1).
8. Budowa i modernizacja instalacji zagospodarowania odpadów komunalnych, w tym przede wszystkim instalacji do doczyszczania zbieranych selektywnie odpadów oraz części biologicznych instalacji.
9. Modernizacja części mechanicznych instalacji MBP oraz sortowni na selektywnie zbierane odpady powinna dotyczyć także zwiększenia automatyzacji procesu.
10. Nasilenie przez WIOŚ kontroli „Przestrzegania przez gminy przepisów ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz kontroli regionalnych instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych RIPOK” oraz RIPOK przez Marszałka Województwa.

4. Dokumenty na poziomie powiatowym:

➤ STRATEGIA ROZWOJU POWIATU KRAŚNICKIEGO

Opracowana i prezentowana tu aktualizacja Strategii Zrównoważonego Rozwoju Powiatu Kraśnickiego na lata 2016 -2022 z perspektywą do roku 2025 jest reakcją władz Powiatu i wspólnoty samorządowej na zachodzące zmiany przy jednoczesnym zapewnieniu warunków trwałego i zrównoważonego rozwoju powiatu w ekosystemie samorządowym, politycznym, społecznym i gospodarczym woj. lubelskiego, kraju, Europy i świata. Myślenie i projektowanie działań w skali światowej nie może już nikogo dziwić, albowiem dostępne technologie komunikacyjne zmieniają uwarunkowania społeczne, a te wpływają na systemy organizacji pracy, funkcjonowania gospodarek i budowania sojuszy dla realizacji założonych celów rozwojowych. Obecnie obowiązująca Strategia jest bardziej elastyczna w stosunku do zastanej rzeczywistości, co oznacza lepsze jej dopasowanie do zachodzących zmian, których charakter i dynamikę oraz siłę i zakres można było uchwycić oraz do tych, co których działania tylko można

mieć pewność, że nastąpią. Dokonana zmiana aktualizacyjna dotyczy szczególnie weryfikacji działań kluczowych, zasadniczego przesłania strategicznego oraz dopasowania mierników do możliwości informacyjnych Powiatu.

Wizja Rozwoju Powiatu Kraśnickiego:

- wysoki poziomem życia mieszkańców
- dobrze rozwinięta infrastruktura techniczna, komunikacyjna i społeczna
- rozbudowa sieci szerokopasmowego Internetu
- bardzo dobry dostęp do usług zdrowotnych
- skuteczne formy integracji społecznej
- nowoczesne i innowacyjne rolnictwo w tym rolnictwo ekologiczne
- efektywny system edukacji, dostosowany profil kształcenia, aktywność zawodowa mieszkańców
- rosnąca liczba przedsiębiorstw

Misja Powiatu Kraśnickiego:

Misją powiatu kraśnickiego na lata 2016-2023 jest wzrost jakości życia mieszkańców poprzez poprawę lokalnej gospodarki, wzrost zatrudnienia i rozwój przedsiębiorczości oraz wszechstronny rozwój społeczności powiatu. Działania powiatu będą ukierunkowane na stworzenie z niego miejsca atrakcyjnego dla mieszkańców i potencjalnych inwestorów. Powiat kraśnicki będzie dążyć do stania się obszarem atrakcyjnym do życia, pracy jak również rekreacji i wypoczynku.

Zdefiniowano katalog następujących celów strategicznych:

- Priorytet I Konkurencyjna gospodarka
- Priorytet II Komunikacja, infrastruktura i medycyna
- Priorytet III Bezpieczny powiat
- Priorytet IV Promocja i współpraca

Ad. Priorytet I

Cele operacyjne Priorytetu I powiatu kraśnickiego skupiają się w następujących obszarach kluczowych:

1. Stwarzanie korzystnych warunków do rozwoju przedsiębiorczości.
2. Wzmacnianie atrakcyjności inwestycyjnej powiatu.
3. Promocja zatrudnienia oraz rozwój lokalnego rynku pracy.
4. Dostosowanie programów nauczania szkolnictwa zawodowego do potrzeb lokalnego rynku pracy.
5. Rozwój rolnictwa i kreowanie pozarolniczych źródeł dochodu.

Ad. 1. W ramach realizacji pierwszego celu operacyjnego priorytetu Konkurencyjna Gospodarka, prowadzone będą działania zorientowane na rozwój przedsiębiorczości. Zakładane jest wsparcie rozwoju przede wszystkim mikroprzedsiębiorstw, które stanowią zdecydowaną większość, 95,6% wśród podmiotów gospodarczych zarejestrowanych w powiecie kraśnickim. Główne kierunki działania to:

- Rozwój sektora instytucji otoczenia biznesu (IOB), ze szczególnym uwzględnieniem rozwiązań klastrowych, czyli sieciowania przedsiębiorstw działających w danej dziedzinie lub w ramach jednego łańcucha powiązań produkcyjnych.
- Tworzenie sieci współpracy BIZNES – EDUKACJA – SAMORZĄD.
- Utworzenie inkubatora przedsiębiorczości.
- Wspieranie rozwoju przedsiębiorczości w kluczowych specjalizacjach powiatu i regionu.
- Tworzenie efektywnych instrumentów wsparcia dla małej, rodzinnej przedsiębiorczości.
- Realizacja szkoleń dla mieszkańców w zakresie zakładania i prowadzenia działalności gospodarczej oraz możliwości pozyskania dofinansowania na rozwój lub założenie działalności gospodarczej.
- Cykliczna organizacja Forum Gospodarczego.

Ad. 2. Jednym z celów operacyjnych w ramach celu strategicznego ukierunkowanego na rozwój gospodarczy, jest budowanie pozycji powiatu kraśnickiego jako miejsca atrakcyjnego dla inwestycji oraz pozyskiwanie nowych inwestorów. Powiat kraśnicki jest terenem o dużej atrakcyjności inwestycyjnej ze względu na korzystne położenie na skrzyżowaniu dróg oraz z uwagi na bliskość dużego ośrodka miejskiego, jakim jest Lublin.

Główne kierunki działania:

- Wdrożenie systemu ulg i zachęt dla sektora MSP dla nowych przedsiębiorstw.
- Wydzielenie i rozwój terenów inwestycyjnych z zasobów przestrzennych, należących do powiatu i gmin.
- Działania na rzecz rewitalizacji terenów przemysłowych i powojennych z przeznaczeniem na tereny inwestycyjne.
- Prowadzenie spójnej polityki pozyskiwania inwestorów z gminami powiatu kraśnickiego i Urzędem Marszałkowskim Województwa Lubelskiego.
- Wspieranie działań związanych z przekształcaniem gruntów rolnych pod działalność inwestycyjną.
- Wspieranie inwestycji gospodarczych z zakresu partnerstwa publiczno – prywatnego.
- Utrzymanie Centrum Obsługi Inwestora, jako komórki odpowiedzialnej za pozyskiwanie i obsługę inwestorów.

Ad. 3. Przeciwdziałanie bezrobociu oraz aktywizacja lokalnego rynku pracy stanowi jedno z zadań własnych powiatu określonych ustawą o samorządzie powiatowym. Działania w tym zakresie realizowane są przede wszystkim przez Powiatowy Urząd Pracy w Kraśniku. Do podstawowych zadań, które będą realizowane w ramach tego celu operacyjnego należy zatem aktywizacja zawodowa bezrobotnych, w tym realizowana we współpracy z organizacjami rządowymi (Ochotnicze Hufce Pracy) i pozarządowymi. Szczególną pomocą objęte będą grupy najbardziej zagrożone bezrobociem (osoby w wieku 50 lat i więcej, osoby młode, kobiety powracające na rynek pracy po urodzeniu dziecka, osoby niepełnosprawne itp.). Istotnym działaniem będzie również wspieranie postaw przedsiębiorczych i tworzenia miejsc pracy poprzez pomoc w założeniu i prowadzeniu działalności gospodarczej, co bezpośrednio przekładać się będzie na rozwój gospodarczy powiatu.

Główne kierunki działania:

- Aktywizacja zawodowa osób bezrobotnych oraz grup nieaktywnych zawodowo na terenie powiatu kraśnickiego.

- Stworzenia systemu umożliwiającego szybkie przekwalifikowanie zawodowe oraz zdobycie nowych umiejętności zawodowych.
- Promocja pracy, szczególnie wśród grup do 25-go i powyżej 50-go roku życia.
- Promocja samozatrudnienia.
- Współpraca Powiatowego Urzędu Pracy w Kraśniku z lokalnymi przedsiębiorcami w działaniach na rzecz zwiększenia zatrudnienia.

Ad. 4. Wśród najważniejszych zadań realizowanych w ramach tego celu operacyjnego wymienić należy rozwój oraz promocję szkolnictwa ponadpodstawowego ze szczególnym uwzględnieniem edukacji zawodowej. Rozwój szkolnictwa należy tutaj rozumieć jako dążenie do zapewnienia wysokiej jakości oferty edukacyjnej. W tym celu niezbędne jest stałe kształcenie, doksztalcanie i przekwalifikowywanie kadry pedagogicznej, jak również doposażanie placówek edukacyjnych w sprzęt oraz pomoce naukowe i dydaktyczne, które sprzyjać będą pobudzaniu w uczniach trwałego zainteresowania nauką i ich chęci rozwoju.

Główne kierunki działania:

- Identyfikacja potrzeb inwestorów i lokalnych przedsiębiorców w zakresie kadr.
- Promocja zawodów i specjalizacji, zgodnych z potrzebami inwestorów i przedsiębiorców, w szkołach na obszarze powiatu.
- Dostosowanie programów nauczania do potrzeb lokalnego rynku pracy.
- Odbudowa szkolnictwa zawodowego – tworzenie nowych kierunków, tworzenie klas profilowanych (ukierunkowanych na naukę zawodu).
- Nauka przedsiębiorczości w tym kreowanie nowoczesnych programów kształcenia w zakresie przedsiębiorczości, przy współpracy podmiotów gospodarczych.
- Podpisanie umów między szkołami a przedsiębiorstwami.
- Dostosowanie i doposażanie placówek edukacyjnych w sprzęt oraz pomoce naukowe i dydaktyczne.
- Organizacja nowych form kształcenia dorosłych dla skutecznego przekwalifikowania zawodowego.

Ad. 5. Rolnictwo stanowi jeden z głównych sektorów gospodarki lokalnej powiatu kraśnickiego. Producenci rolni powinni być wspierani głównie w kierunku rozwoju nowoczesnych form aktywności rolniczej. Ważnym sposobem rozwoju aktywności zawodowej dużej części mieszkańców wsi jest dywersyfikacja gospodarstw rolnych w kierunku działalności pozarolniczej, np.: wstępne przetwórstwo produktów rolnych, agroturystyka, rzemiosło i rękodzielnictwo. W ten sposób część rolników może zapewnić sobie dodatkowe źródło dochodów w przyszłości.

Główne kierunki działania:

- Aktywizacja społeczności wiejskiej w kierunku podejmowania działalności pozarolniczej.
- Promocja produktów regionalnych, tradycji społeczności lokalnej oraz tradycyjnych zawodów.
- Wspieranie zmiany zakresu i sposobów upraw na bardziej dochodowe.
- Restrukturyzacja małych gospodarstw rolnych, w tym scalanie gruntów.
- Wspieranie przygotowania i sprzedaży bezpośredniej świeżych i przetworzonych płodów rolnych.

- Zainicjowanie działań mających na celu utworzenie różnych grup producenckich.
- Przywrócenie funkcji gospodarczych na obszarach wiejskich, między innymi poprzez rozwój przetwórstwa rolno-spożywczego.
- Inicjowanie i wspieranie wystaw, targów, konferencji i innych przedsięwzięć upowszechniających najnowsze trendy w rolnictwie.

Budowanie świadomości mieszkańców i turystów na temat produkcji zdrowej żywności na terenie powiatu kraśnickiego i jej wzmacnianie poprzez zaprojektowanie i nadawanie znaku (marki) lokalnej.

Ad. Priorytet II

Kluczowymi zadaniami niniejszego priorytetu są podniesienie jakości i rozbudowa infrastruktury technicznej. Wyróżnione zostały nast. cele operacyjne:

1. Poprawa dostępności i jakości infrastruktury drogowej i komunikacyjnej powiatu.
2. Rozwój dostępu do technologii informacyjnych.
3. Rozwój infrastruktury użyteczności publicznej.
4. Polepszenie usług medycznych.

Ad. 1. Bezpośrednim zadaniem stojącym przed powiatem jest utrzymanie i rozwój sieci drogowej będącej pod zarządem samorządu powiatowego. Dodatkowo władze mają możliwość wpływania na sieć komunikacyjną wyższej i niższej kategorii: dróg krajowych, wojewódzkich i gminnych. Powiat będzie realizował i wspierał wszelkie przedsięwzięcia służące polepszeniu systemu komunikacyjnego na terenie powiatu mające na celu m.in. poprawę dostępności do dróg wyższych kategorii oraz budowę oraz utrzymanie obiektów inżynierskich w dobrym stanie technicznym.

Główne kierunki działania:

- Dostosowanie standardów technicznych dróg powiatowych do ich funkcji oraz podniesienie bezpieczeństwa ruchu drogowego.
- Budowa, przebudowa, remonty i modernizacja ciągów pieszych i rowerowych przy drogach powiatowych.
- Likwidacja barier architektonicznych na drogach oraz wprowadzanie ułatwień dla osób niepełnosprawnych.
- Działania w kierunku lepszego powiązania sieci dróg powiatowych z siecią dróg wyższej kategorii.
- Działania w zakresie zapobiegania degradacji dróg i mostów w wyniku klęsk żywiołowych oraz w zakresie usuwania skutków żywiołu.
- Współpraca lokalna, regionalna i międzynarodowa na rzecz zwiększenia dostępności komunikacyjnej powiatu i regionu.
- Budowa lądowiska dla helikopterów sanitarnych.
- Rozwój oraz dostosowanie transportu publicznego i zbiorowego do „Planu zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego dla powiatu kraśnickiego”.

Ad. 2. Sprawna komunikacja internetowa i rozwój e-usług powodują, że mieszkańcy wiele spraw załatwiać mogą bez wychodzenia z domu. Poprawa dostępności komunikacyjnej musi więc objąć także działania na rzecz pełnego dostępu do Internetu oraz rozwoju e-usług w powiecie.

Główne kierunki działania:

- Wspieranie budowy szerokopasmowej sieci internetowej.
- Rozbudowa infrastruktury technicznej wspierającej e-usługi oraz e-administrację.
- Tworzenie miejsc publicznego dostępu do Internetu.
- Poprawa bezpieczeństwa infrastruktury informatycznej i e-usług.
- Edukacja mieszkańców powiatu w zakresie bezpiecznego korzystania z e-usług.
- Rozwój infrastruktury i promocja e-usług, w tym z zakresu e-Administracji.

Ad. 3. Istotnym wyzwaniem stojącym przed powiatem jest rewaloryzacja i rewitalizacja powiatowych obiektów użyteczności publicznej, która poza zadaniem o sferę materialną kładzie nacisk na działania służące zmianie zachowań użytkowników względem tych obiektów. Samorząd powiatowy będzie realizować i wspierać kompleksowy rozwój infrastruktury edukacyjnej, sportowej, rekreacyjnej, turystycznej, kulturalnej oraz usług społecznych i zdrowotnych.

Główne kierunki działania:

- Budowa, rozbudowa, modernizacja oraz polepszenie efektywności energetycznej i wyposażanie w alternatywne źródła energii obiektów użyteczności publicznej, w tym infrastruktury oświatowej, kulturalnej i pomocy społecznej, w tym domów pomocy społecznej.
- Rozwój i modernizacja obiektów oświatowych oraz bazy sportowej w zasobach oświatowych.
- Podnoszenie standardu obiektów użyteczności publicznej w tym przełamywanie barier architektonicznych.
- Tworzenie zaplecza dla zaspokajania potrzeb w zakresie miejsc opieki nad dziećmi, seniorami oraz osobami niepełnosprawnymi.

Ad. 4. Celem działań w zakresie polepszenia usług medycznych w powiecie kraśnickim jest zwiększenie bezpieczeństwa zdrowotnego poprzez podniesienie jakości świadczonych usług medycznych i dostępności do placówek opieki zdrowotnej. Modernizacja infrastruktury ochrony zdrowia przyczyni się do poprawy jakości świadczeń zdrowotnych i ich dostępności.

Konsolidacja świadczonych usług medycznych Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Kraśniku zwiększy dostępności do świadczeń medycznych oraz skróci czas oczekiwania na świadczenia zdrowotne, przez co przyczyni się do zmniejszenia wyłączenia społecznego i absencji zawodowej mieszkańców.

Główne kierunki działania:

- Rozbudowa i modernizacja infrastruktury ochrony zdrowia, w tym Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Kraśniku.
- Budowa lądowiska dla helikopterów przy SP ZOZ Kraśnik.
- Podejmowanie działań w zakresie zapewnienia mieszkańcom powiatu całodobowego dostępu do podstawowych, zabiegowych i psychiatrycznych usług medycznych.

- Poprawa jakości udzielanych świadczeń zdrowotnych oraz ciągłe doskonalenie świadczonych usług.
- Doskonalenie zawodowe pracowników poprzez kursy i szkolenia, w tym utrzymanie kadry medycznej oraz pozyskiwanie nowych specjalistów.
- Unowocześnianie sprzętu w celu podniesienia zdolności diagnostycznych i leczniczych.
- Konsolidacja wszystkich oddziałów szpitalnych przy ul. Chopina oraz koncentracja przychodni i rehabilitacji przy Al. Niepodległości.
- Podjęcie starań do stworzenia bazy dydaktycznej do kształcenia kadry medycznej zgodnie z akredytacją w stosownym zakresie kształcenia.
- Promocja zdrowia polegająca na zachęcaniu do korzystania z szeregu programów profilaktycznych.

Ad. Priorytet III

Zapewnienie wysokiego poczucia bezpieczeństwa publicznego w powiecie kraśnickim wymaga szerokiej i zbiorczej współpracy wszystkich służb publicznych i powinno się odbywać na różnych płaszczyznach.

W związku z obecnością na terenie powiatu rzeki Wisły oraz innych wód konieczne jest zabezpieczenie miejscowości przed powodzią. Działania na rzecz zwiększenia bezpieczeństwa przeciwpowodziowego i zapobiegania innym klęskom żywiołowym są niezwykle ważne. W tym zakresie istotne są działania prewencyjne, w tym zaopatrzenie służb ratowniczych w profesjonalny sprzęt.

W ramach zwiększenia bezpieczeństwa życia mieszkańców prowadzić należy rozwój elektronicznych systemów bezpieczeństwa, w tym systemów monitoringu, przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu prywatności obywateli.

Cele operacyjne Priorytetu III

1. Poprawa stanu bezpieczeństwa publicznego.
2. Ograniczenie zjawisk wykluczenia społecznego.
3. Zwiększenie bezpieczeństwa ekologicznego.

Ad. 1. Założeniem tego kierunku jest między innymi rozwój Krajowego Systemu Ratowniczo- Gaśniczego na terenie powiatu kraśnickiego poprzez wyposażenie w samochody ratowniczo-gaśnicze oraz sukcesywną wymianę wyeksploatowanego taboru samochodowego w jednostkach Ochotniczych Straży Pożarnych, jak również rozszerzenie o kolejne jednostki OSP.

Wysoki poziom bezpieczeństwa publicznego w powiecie będzie możliwy jedynie poprzez prowadzenie stałej współpracy wszystkich jednostek odpowiedzialnych za jego zapewnienie. Dlatego też podejmowane będą inicjatywy na rzecz współdziałania służb, inspekcji i straży z terenu powiatu. Szczególnym wyrazem współdziałania będą wspólne szkolenia różnych służb z zakresu reagowania i postępowania w sytuacjach kryzysowych. Działania w tym zakresie mogą ponadto wymagać doposażenia ww. służb w sprzęt z zakresu nadzoru, komunikacji i współpracy.

Główne kierunki działania:

- Wspieranie działań służących wzbogaceniu i modernizacji bazy materialnej oraz jakości wyposażenia służb odpowiedzialnych za bezpieczeństwo.
- Przeciwdziałanie skutkom klęsk żywiołowych oraz usuwanie ich skutków.

- Edukacja mieszkańców w zakresie zachowania bezpieczeństwa, w tym bezpieczeństwa w ruchu drogowym i cyberprzestrzeni.
- Poprawa bezpieczeństwa ruchu drogowego w powiecie oraz pozyskiwanie środków pozabudżetowych na cel poprawy bezpieczeństwa w ruchu drogowym.
- Tworzenie, realizacja i wspieranie programów prewencyjnych ukierunkowanych na wzrost bezpieczeństwa w powiecie.
- Przeciwdziałanie zjawisku przestępczości wśród mieszkańców powiatu kraśnickiego.
- Zapewnienie sprawnego systemu monitorowania i reagowania kryzysowego na terenie powiatu.
- Podejmowanie inicjatyw na rzecz współdziałania służb, inspekcji i straży z terenu powiatu.

Ad. 2. Głównym kierunkiem działań będzie wyrównywanie szans osób zagrożonych wykluczeniem społecznym oraz pomoc osobom najbardziej dotkniętym tym zjawiskiem.

Główne kierunki działania:

- Podniesienie poziomu aktywności społecznej i przeciwdziałanie patologiom społecznym mieszkańców powiatu.
- Wspieranie działań z zakresu wyrównywania szans edukacyjnych dzieci i młodzieży ze środowisk zagrożonych wykluczeniem społecznym i ubóstwem.
- Rozwój form opieki nad osobami niepełnosprawnymi i zależnymi, w celu umożliwienia im pełnego uczestnictwa w społeczności lokalnej.
- Zwiększanie świadomości społecznej na temat uzależnień oraz rozwój wsparcia dla osób uzależnionych.
- Poprawa jakości życia i podniesienie aktywności osób starszych z terenu powiatu kraśnickiego.
- Zmniejszenie poziomu ubóstwa na terenie powiatu kraśnickiego.

Ad. 3. Rozwój odnawialnych źródeł energii jest jednym z najistotniejszych elementów zrównoważonego rozwoju przynoszącym wymierne efekty ekologiczne i energetyczne. Wzrost udziału odnawialnych źródeł energii w ogólnej ilości energii wykorzystywanej w powiecie przyczyni się do zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego powiatu.

Główne kierunki działania:

- Rozwój alternatywnych i systemowych źródeł energii.
- Termomodernizacja budynków użyteczności publicznej.
- Wspieranie efektywnego gospodarowania zasobami i przechodzenia na gospodarkę nisko emisyjną i odporną na zmianę klimatu.
- Podnoszenie świadomości ekologicznej mieszkańców powiatu.
- Poprawienie efektywności systemu gospodarki odpadami komunalnymi.
- Wspieranie i realizacja innowacyjnych rozwiązań w zakresie gospodarki, mających pozytywny wpływ na stan środowiska naturalnego.
- Promocja i wspieranie działań mających na celu podniesienie świadomości ekologicznej mieszkańców.
- Przygotowanie terenów inwestycyjnych pod względem prawnym i technicznym dla rozwoju produkcji energii odnawialnej.

- Ochrona wód, gleb i powietrza.

Ad. Priorytet IV

Promocją powiatu kraśnickiego jest wspieranie turystyki oraz animowanie współpracy ponadlokalnej. Dlatego należy dążyć do kreowania pozytywnego wizerunku powiatu kraśnickiego, jako miejsca przyjaznego zarówno mieszkańcom, przedsiębiorcom, inwestorom, jak i turystom.

Cele operacyjne Priorytetu IV:

1. Promocja powiatu kraśnickiego,
2. Rozwój turystyki,
3. Animowanie współpracy ponadlokalnej.

Ad. 1. Jednym z najważniejszych aspektów w omawianym celu operacyjnym jest budowa jednolitej, usystematyzowanej i spójnej marki powiatu. Należy zbudować i wykreować świadomie zarządzaną, uporządkowaną markę, w tym przede wszystkim poprzez określenie cech, które będą ją w sposób precyzyjny i jednoznaczny identyfikowały. Należy w pierwszej kolejności przyjąć podstawy strategii marki, w tym założenia do kampanii promocyjnych, public relations, wydarzeń itp. wraz z budową i wypromowaniem symboli oraz kreacją produktów markowych powiatu.

Główne kierunki działania:

- Budowa spójnej marki powiatu kraśnickiego.
- Promocja powiatu przez kulturę, sport i historię.
- Budowanie pozytywnego wizerunku powiatu wśród mieszkańców.
- Aktywizacja młodzieży kulturalnie i sportowo.
- Promocja gospodarcza powiatu kraśnickiego poprzez targi, misje i konferencje branżowe.

Ad. 2. Działania promocyjne mają być skierowane na łączenie wypoczynku z przygodą, aktywnością fizyczną i elementami poznawczymi. Kluczowe jest tutaj wykorzystanie zabytków w połączeniu z walorami rekreacyjnymi, np. terenami zielonymi oraz turystycznymi (trasy rowerowe, baza rekreacyjna).

Duże znaczenie ma aktywność i współdziałanie różnych podmiotów w zakresie promocji oferty turystycznej. Poprzez udział w targach i wydarzeniach związanych z ruchem turystycznym propagowana będzie oferta dla gości.

Główne kierunki działania:

- Aktywizacja turystyki na terenie powiatu kraśnickiego.
- Opracowanie pakietów informacyjnych.
- Stworzenie spójnego, szerokiego zintegrowanego systemu informacji turystycznej o pełnej ofercie turystycznej, kulturalnej, rekreacyjnej i sportowej.
- Wyznaczenie, inwentaryzacja i oznakowanie szlaków pieszych i rowerowych.
- Tworzenie i promocja powiatowych i regionalnych marek turystycznych.
- Wpieranie rozbudowy bazy noclegowej i gastronomicznej.
- Wykorzystanie i rozbudowa infrastruktury terenów nadrzecznych.

- Ochrona kultury i dziedzictwa powiatu.
- Rozwój agroturystyki i ekoturystyki na terenach wiejskich.
- Tworzenie zasobów technicznych dla produktów e-turystyki.

Ad. 3. Koordynacji strategicznych decyzji, uzgadnianie spójnej polityki w obszarach rozwoju przestrzennego, gospodarczego i społecznego czy udział w ponadlokalnych inicjatywach sprzyjających spójności przestrzennej ma sprzyjać organizacja cyklicznych spotkań władz Powiatu z przedstawicielami władz Gminy.

Główne kierunki działania:

- Rozwój współpracy lokalnych samorządów z terenu powiatu.
- Podejmowanie wspólnych inicjatyw przez Powiat i Gminy wchodzące w jego skład.
- Współpraca z organizacjami pozarządowymi.
- Współpraca z innymi ośrodkami regionalnymi w projektach wzmacniających gospodarczą i turystyczną pozycję powiatu kraśnickiego.
- Tworzenie nowych aliansów na potrzebę realizacji wspólnych gospodarczych i społecznych przedsięwzięć rozwojowych wymagających pozyskiwania środków unijnych.
- Animowanie współpracy z partnerami zagranicznymi w celu wymiany dobrych praktyk.
- Budowanie społeczeństwa obywatelskiego, zwłaszcza podejmowanie działań na rzecz zwiększenia udziału mieszkańców w życiu publicznym i angażowania się społeczności lokalnej w działania realizowane przez Powiat Kraśnicki.

5. Dokumenty na poziomie lokalnym:

➤ STRATEGIA ROZWOJU MIASTA KRAŚNIK NA LATA 2012 – 2020

Strategia Rozwoju Miasta Kraśnik na lata 2010-2020 nawiązuje do dokumentów strategicznych wyższego rzędu na poziomie kraju, regionu i powiatu. Wizja i misja łączą aktualnie zdiagnozowane problemy miasta z perspektywą stanu idealnego, leżącego w jego możliwościach.

Wizja Miasta Kraśnik:

Kraśnik miastem przyjaznym dla mieszkańców i gości, atrakcyjnym turystycznie, z nowoczesną gospodarką rozwijającą się w harmonii ze środowiskiem naturalnym.

Misja Miasta Kraśnik:

Misją Miasta jest stwarzanie warunków dla mieszkańców i przedsiębiorców do trwałego, długofalowego rozwoju, pozwalającego wykorzystać istniejący potencjał zasobów naturalnych, kapitału ludzkiego i otoczenia gospodarczego. Dążenie do realizacji wizji i misji Miasta Kraśnik odbywać się będzie poprzez podejmowanie działań w kilku podst. obszarach priorytetowych, określonych poprzez nast. cele strategiczne:

- Rozwój racjonalnego systemu drogowego i kompleksowej infrastruktury technicznej
- Rozwój nowoczesnej i konkurencyjnej gospodarki
- Rewitalizacja miasta, bezpieczeństwo i wzrost estetyki przestrzeni miejskiej

- Utworzenie z Kraśnika wiodącego ośrodka turystyki, sportu i rekreacji
- Aktywizacja życia społecznego i kulturalnego
- Budowa systemu społecznego wsparcia dla mieszkańców
- Sprawna i efektywna administracja publiczna

➤ **PLAN GOSPODARKI NISKOEMISYJNEJ DLA MIASTA KRAŚNIK 2020**

Opracowanie Planu Gospodarki Niskoemisyjnej jest wymogiem, który należy spełnić, aby gmina mogła w przyszłości wnioskować, a co ważniejsze – otrzymać środki na rozwój z Unii Europejskiej. PGN opiera się na zasadach wymienionych w Strategii „Europa 2020”. Na jej podstawie, w całej Unii Europejskiej należy:

- obniżyć emisję gazów cieplarnianych o 20%, gdzie za punkt wyjściowy przyjmuje się 1990 rok,
- zwiększyć udział energii ze źródeł odnawialnych w bilansie energetycznym do 20%, przy czym dla Polski celem jest 15% udział OZE,
- podnieść o 20% efektywność energetyczną.

Kierunkami głównymi PGN jest uzyskanie mniejszego zużycia energii cieplnej i elektrycznej (również poprzez zwiększenie udziału OZE w ogólnym bilansie produkcji i zużycia energii) w poszczególnych obszarach, skutkujące osiągnięciem celu, jakim jest redukcja emisji CO₂ do roku 2020.

Kierunkami głównymi są:

- rozbudowa i przebudowa miejskiego układu komunikacyjnego,
- rozbudowa sieci wodno-kanalizacyjnej,
- ograniczenie i optymalizacja zużycia energii elektrycznej poprzez wymianę źródeł światła w budynkach użyteczności publicznej i oświetleniu ulicznym,
- ograniczenie i optymalizacja zużycia energii cieplnej poprzez termomodernizację budynków oraz wymianę źródeł ogrzewania na inne, bardziej efektywne i mniej emisyjne,
- zastosowanie OZE w budynkach (pompy ciepła, fotowoltaika),
- przemysłowe wykorzystanie OZE.

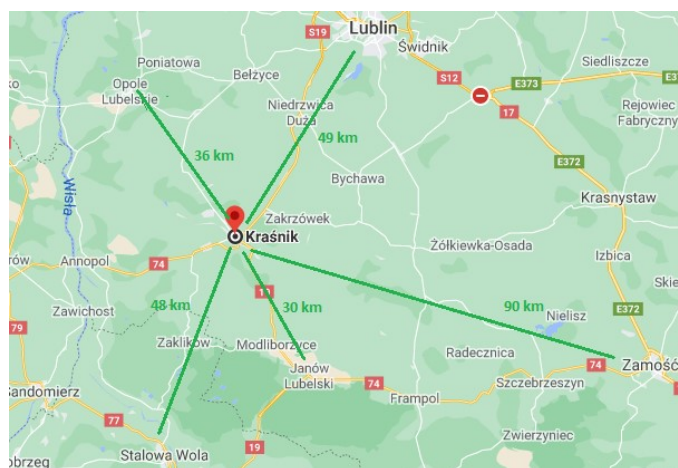
Kierunkami pośrednimi są:

- wyraźne oszczędności w budżecie,
- udoskonalenie zarządzania, wykorzystanie potencjału miasta w zakresie ograniczania emisji zanieczyszczeń,
- poprawa jakości powietrza,
- lepszy wizerunek władz samorządowych w oczach mieszkańców,
- ograniczenie zużycia i kosztów energii używanej przez odbiorców,
- zwiększenie komfortu korzystania z budynków i instalacji,
- ochrona zdrowia obywateli,
- bezpieczeństwo energetyczne, ekologiczne i ekonomiczne,
- monitoring zużycia energii w budynkach gminy w oświetleniu dróg,

- edukacja mieszkańców w zakresie OZE oraz efektywnego gospodarowania energią,
- wprowadzanie nowoczesnych technologii w budownictwie,
- przygotowanie pracowników Urzędu Miasta do roli specjalistów w zakresie efektywności energetycznej.

II. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA I LOKALIZACJA OBSZARU OBJĘTEGO OPRACOWANIEM

Kraśnik jest stolicą powiatu kraśnickiego, leżącego w południowo – zachodniej części województwa lubelskiego. Sąsiaduje z gminami wiejskimi: Kraśnik, Urzędów i Dzierzkowice. Kraśnik leży w odległości 49 km od Lublina – miasta wojewódzkiego, w którym pracuje i uczy się na co dzień wielu mieszkańców Kraśnika. Położenie Kraśnika wraz z odległościami do największych ośrodków miejskich pokazuje mapa poniżej

Ryc. Mapa Położenie Kraśnika względem ważniejszych ośrodków miejskich
Źródło: Opracowanie Strategia rozwoju miasta Kraśnik na lata 2012-2020.

Uwarunkowania historyczne zdeterminowały charakterystyczny układ przestrzenny zabudowy Kraśnika. Miasto podzielone jest na dwie części („dzielnice”): Kraśnik Stary (inaczej: Lubelski) oraz Kraśnik Fabryczny, oddzielone polami uprawnymi oraz niską zabudową.

Na dzielnicę Kraśnika Starego składają się następujące osiedla: Ośrodek – Miasto, zwane też Starym Miastem; Bojanówka; Koszary; Piaski; Góry; Zarzecze; Kwiatkowie; Stacja Kolejowa lub Osiedle Kolejowe. Dzielnicę Fabryczną natomiast otaczają: od północy las zwany fabrycznym (granica z gminą Urzędów); od wschodu tereny przemysłowe i Fabryka Łożysk Tocznych (granica z gminą wiejską Kraśnik); od południa rzeka Wyżnica i wieś Wyżnianka – Kolonia (granica z dzielnicą Budzyń oraz z gminą Dzierzkowice); od zachodu cmentarz (również granica z gminą Dzierzkowice).

Miasto położone jest nad rzeką Wyżnicą, będącą prawym dopływem Wisły. Rzeka przez ostatnie lata jest głównym dostawcą wody dla nowo powstałego zalewu. Kraśnik położony jest nieopodal zachodniego skraju Roztocza (krainy geograficznej sięgającej aż po Lwów) obszaru wyżynnego, o dużych walorach turystycznych i krajobrazowych. W niewielkiej odległości od Kraśnika leżą miasta tworzące trójkąt turystyczny tj.: Kazimierz Dolny, Janowiec i Nałęczów

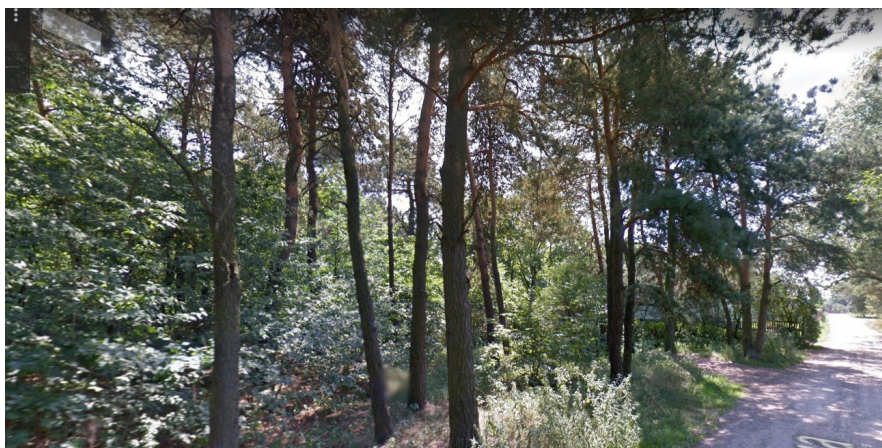
Powierzchnia miasta to 26 km², co klasyfikuje je na czternastym miejscu wśród największych miast województwa lubelskiego i stanowi 2,59% całego powiatu. Kraśnik zamieszkuje 33 917 osób (dane na dzień 31.12.2020 r. wg GUS). Kraśnik jest tradycyjnie ukształtowanym ośrodkiem handlowo – usługowym i administracyjnym. Działa tutaj jeden z największych kompleksów szkolnictwa ponadpodstawowego, ochrony zdrowia, siedziba 1 z 20 powiatów w województwie lubelskim, centra wielu samorządowych i rządowych agend samorządowych. Miasto wzmacnia w ostatnich latach swoje znaczenie usługowe, m.in. stając się ośrodkiem zawodowego szkolnictwa wyższego. Szczególne znaczenie posiada Kraśnik w skali regionu jako ośrodek gospodarczy. Zatrudnienie w przemyśle i budownictwie stawia je na czwartym miejscu w województwie lubelskim. Dominujący w mieście zakład przemysłowy - Fabryka Łożysk Toczonych - jest także jednym z największych przedsiębiorstw całego regionu.

Przez Kraśnik przechodzą dwie spośród głównych dróg Lubelszczyzny, sytuując to miasto w roli ważnego węzła komunikacyjnego, o randze ponadregionalnej. Przebiega tędy (zaliczona do sieci dróg ekspresowych) droga nr 19 Białystok - Lublin - Rzeszów, obsługująca południkowy transport wschodniej Polski, a także znaczną część ruchu z państw bałtyckich na południe Europy. Przez drogi te przechodzi również coraz więcej transportu z Warszawy na południowy wschód Polski i południe Europy. Przez Kraśnik wiedzie też droga nr 74, obsługująca ruch z Lublina i większości regionu lubelskiego w kierunku Śląska i Krakowa.

Obszar objęty opracowaniem projektu planu miejscowego jest zlokalizowany w obrębie 3 dzielnic: Budzyna, Piasków i Zarzecze II, i obejmuje: tereny po północnej stronie ulicy Urzędowskiej (DW 833) i południowej stronie ul. Kuklińskiego, Strefę Ekonomiczną po zachodniej stronie ulicy Długiej oraz tereny w obrębie ul. św. Faustyny i Nowej oraz po północnej stronie Al. Tysiąclecia. Obszar w obrębie ul. Urzędowskiej i ul. Kuklińskiego w przeważającej części jest zurbanizowany i zainwestowany terenami mieszkaniowo – usługowymi, natomiast po północnej stronie ul. Kuklińskiego i zachodniej stronie ulicy Długiej znajduje się Strefa Ekonomiczna, gdzie zlokalizowane są tereny inwestycyjne, głównie pod zabudowę produkcyjno – przemysłową. W północno – zachodniej części obszaru objętego opracowaniem występują również tereny rolne, zieleni naturalnej oraz fragment Ekologicznego Systemu Obszarów Chronionych ESOCH. Powierzchnia opracowania to ok. 170 ha.

Ryc. Granica obszaru objętego opracowaniem mpzp

Fot. Widok - tereny zielone przy ul. Długiej – system ESOCH

Źródło: <https://www.google.pl/maps>

Fot. Widok - tereny inwestycyjne przy ul. Długiej – Strefa Ekonomiczna

Źródło: <https://www.google.pl/maps>

Fot. Widok - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej przy ul. Budzyńskiej i Świerkowej
Źródło: <https://www.google.pl/maps>

Fot. Widok - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej przy ul. Urzędowskiej
Źródło: <https://www.google.pl/maps>

Fot. Widok - tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej przy ul. Piaskowej i Rumiankowej
Źródło: <https://www.google.pl/maps>

III. CHARAKTERYSTYKA ŚRODOWISKOWA OBSZARU

1. Położenie fizyczne – geograficzne oraz rzeźba terenu (geomorfologia)

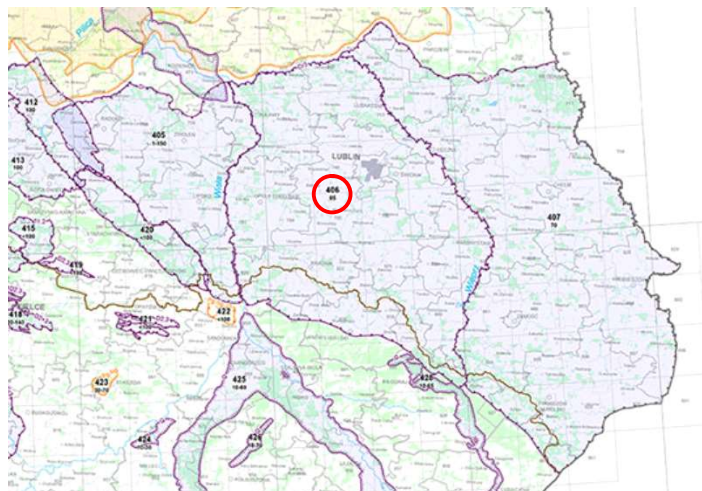
Miasto Kraśnik położone jest w południowo – wschodniej części Wzniesień Urzędowskich, na pograniczu dwóch wyraźnie odmiennych od siebie pod względem krajobrazowym mikroregionów, porośniętych lasami sosnowymi, z dwoma dolinami rzek – Wyżnicy i Bystrzycy. Rzeźba terenu jest bardzo urozmaicona i zróżnicowana – świadczyć o tym mogą występujące tu wąwozy, zaś liczne pola wydmore na południowy-zachód od miasta sięgają wysokości ponad 280 m n.p.m. W okolicach Kraśnika bierze swój początek Roztocze. Miasto leży w samym centrum obejmującego 5 gmin (Józefów, Dzierzkowice, Urzędów, Kraśnik i Zakrzówek) i liczącego 293 km² Kraśnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Rejon ten charakteryzuje się dużym zalesieniem i czystym powietrzem. Należy on do obszarów o dużym nasłonecznieniu i stosunkowo wysokich temperaturach. Położony na wzgórzach Kraśnik posiada dużo miejsc widokowych, z których rozpościerają się wspaniałe panoramy. Najważniejsze z nich to wejście na cmentarz parafialny, wjazd w ulicę Przemysławą od strony Lublina, wzgórze „Zamczysko”, miejsce obok kościoła p.w. Miłosierdzia Bożego przy skrzyżowaniu ul. Św. Faustyny i al.1000-lecia oraz grobla stawów w Budzynie. Ze względu na rzeźbę terenu, jak i dużą powierzchnię lasów, istnieją tu szerokie możliwości rozwoju usług rekreacji i agroturystyki.

Dzielnice Zarzecze I i II, Piaski, Budzyń i osiedle fabryczne znajdują się w obszarze pagórkowatej wierzchołki zbudowanej głównie z opok i opok marglistych, dość słabo urzeźbionej, żłobionej suchymi dolinkami denudacyjnymi. Natomiast część miasta położona po pd.-zach. stronie doliny znajduje się na terenie pagórkowatej wierzchołki z pokrywą lessową. Odznacza się ona b. urozmaiconą rzeźbą /w znaczeniu bogactwa lessowych form morfologicznych/ i dużych deniwelacjach terenu.

2. Warunki hydrogeologiczne. Hydrografia terenu

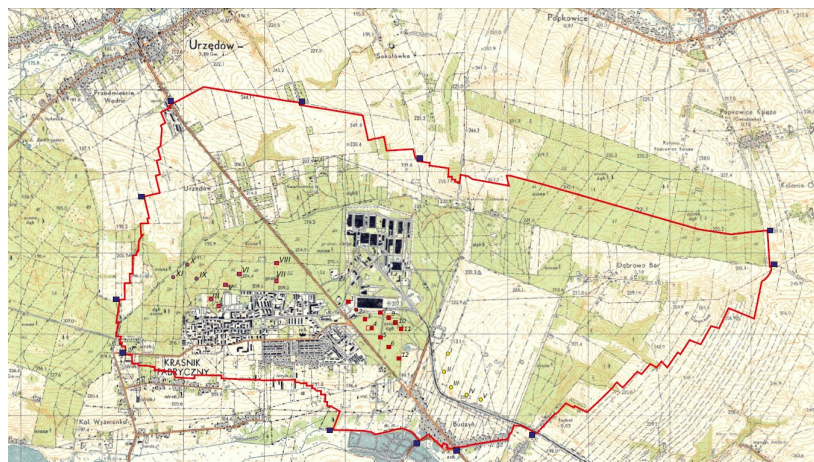
2.1. Zasoby wodne – wody podziemne

Jednym z ważniejszych zadań polityki państwa jest ochrona wód podziemnych przed degradacją zasobową i jakościową oraz tworzenie warunków racjonalnego nimi gospodarowania. Osiągnięcie tego celu realizowane jest m.in. poprzez koncepcję ochrony Głównych Zbiorników Wód Podziemnych. **Miasto Kraśnik jest zlokalizowane w granicach udokumentowanego zbiorników wód podziemnych (GZWP) Nr 406 GZWP Niecka Lubelska.**

Ryc. Mapa zbiorników GZWP / GZWP 406 Niecka Lubelska

Na terenie miasta Kraśnik wyznaczono **strefę ochronnej ujęć wód podziemnych: komunalnego przy ul. Żwirki i Wigury oraz Fabryki Łożysk Toczných w Kraśniku Fabrycznym**. Dla terenów tych mają zastosowanie przepisy Rozporządzenia Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Nr 23/2014 z dnia 28 listopada 2014 roku w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęć wód podziemnych: komunalnego przy ulicy Żwirki i Wigury oraz Fabryki Łożysk Toczných w Kraśniku Fabrycznym.

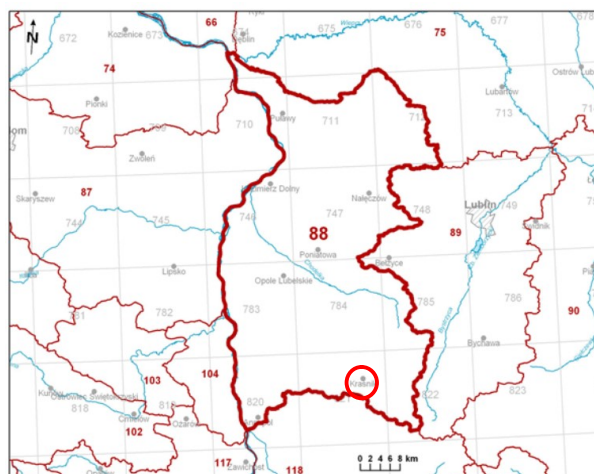
*Ryc. Mapa strefy ochronnej ujęć wód podziemnych:
komunalnego przy ulicy Żwirki i Wigury oraz Fabryki Łożysk Toczných w Kraśniku Fabrycznym.*

Zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną (RDW), implementowaną ustawą z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, jednolite części wód podziemnych są jednostkami wydzielonymi dla potrzeb zarządzania wodami, w tym planowania w gospodarowaniu wodami. Dla tych jednostek w kolejnych cyklach planistycznych sporządzane są programy działań, służące osiągnięciu ustalonych dla nich celów środowiskowych. W odniesieniu do wód podziemnych (art. 59 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne) celem środowiskowym jest:

- zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń;
- zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu;

- ich ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.

Miasto Kraśnik jest zlokalizowane w granicach Jednolitych Części Wód Podziemnych 88 [PLGW200088]. Struktura **JCWPd 88** jest złożona z jednego poziomu wodonośnego w utworach szczelinowych górnej kredy – paleocenu występującego na całym obszarze jednostki, poziomu czwartorzędowo – kredowego, występującego tylko w dolinie Wisły i w dolinie ujściowego odcinka Chodelki oraz występującego tylko w części północnej, mało zasobnego poziomu w utworach czwartorzędowych. Każdy z tych poziomów charakteryzuje się nieco innym układem stref zasilania i drenażu.

Ryc. JCWPd: 88 [PLGW200088]

Warunki hydrogeologiczne są pochodną skomplikowanej budowy geologicznej. W obszarze miasta występują dwa zasadnicze poziomy wodonośne: kredowy i czwartorzędowy. Pierwszy z nich tworzą wody krążące w systemie warstwowo- szczelinowym w silnie spękanych opokach górnokredowych. Jest to poziom najbardziej zasobny, powszechnie eksploatowany. Zasilany jest poprzez infiltrację opadów atmosferycznych, przy czym jest ona najłatwiejsza w strefach płytkiego występowania spękanych skał kredowych przykrytych cienką warstwą zwietrzliny bądź osadów piaszczystych (rejon Bojanówki, prawe zbocze dol. Wyżnicy). Zwierciadło wody generalnie obniża się ku pn.-zach. i zach., ale osie drenażu podziemnego i powierzchniowego nie pokrywają się, co jest dowodem ścisłych związków warunków krążenia wód kredowych z tektoniką. Warunki te dodatkowo komplikują strefy nieciągłości zwierciadła wody, będące skutkiem skokowych zmian wysokości położenia zwierciadła wody, będących z kolei efektem zmienności litologicznej warstw wodonośnych (Michalczyk 1988). W dolinie Wyżnicy poziom kredowy łączy się z czwartorzędowym (w tym przypadku można mówić o jednym poziomie kredowo – czwartorzędowym). Tworzą go wody aluwialne, płytkie, zasilane bocznymi wypływami wód kredowych, ale silnie reagujące na opady atmosferyczne i stany wód w rzece. Wody te nie nadają się do celów konsumpcyjnych ze względu na silne zanieczyszczenie bakteriologiczne. Na południe od obszaru zainwestowania miasta, w rejonie komunalnego ujścia wody, występują dwa zawieszone poziomy wód czwartorzędowych. Pierwszy z nich jest związany ze śródlęśowymi warstwami piasków, zaś drugi – z podlęśowymi piaskami zalegającymi na zwietrzelinie skał kredowych (Michalczyk 1988). Oba poziomy stopniowo ubożeją wskutek wykorzystywania ich zasobów przez gospodarstwa indywidualne, a

także z uwagi na sąsiedztwo ujścia komunalnego. Wody kredowe to wody słodkie, twarde wskutek znacznej zawartości rozpuszczonych związków wapnia i magnezu. Wody czwartorzędowe na ogół mają niższy odczyn i większą twardość niewęglanową (Michalczyk 1993). Wody podziemne są drenowane przez źródła, a także zasilają rzeki przedostając się do nich poprzez piaszczyste osady aluwialne. W granicach miasta występują dwa obszary źródliskowe: w Pasiece i Budzynie, a w jego bezpośrednim sąsiedztwie, również w Słodkowie i Kol. Wyżnianka. Dominują wypływy małe o wydajności do 2 l/sek., położone na obrzeżu dna doliny Wyżnicy. Pod względem rodzaju siły powodującej wypływ wody (tj. stanu napięcia zwierciadła wody zasilającej źródło).

Obszar objęty planem jest zlokalizowany w granicach udokumentowanego zbiorników wód podziemnych (GZWP) Nr 406 GZWP Niecka Lubelska oraz częściowo w granicach strefy ochronnej ujęć wód podziemnych: komunalnego przy ul. Żwirki i Wigury oraz Fabryki Łożysk Tocznych w Kraśniku Fabrycznym.

2.2. Zasoby wodne – wody powierzchniowe

Obszar Miasta charakteryzuje się niewielkim zróżnicowaniem form występowania wód powierzchniowych. Gęstość sieci wodnej obszaru gminy należy do najmniejszych w Polsce. Główną rzeką na obszarze Miasta Kraśnik jest Wyżnica, prawy dopływ Wisły. Źródła tego cieką znajdują się w miejscowości Słodków III leżącej 9 km na południowy wschód od Kraśnika. Dolina Wyżnicy jest silnie zabagniona. Jest to teren o małych spadkach, z niewielką ilością starych, bardzo już spłyconych rowów melioracyjnych. Miasto Kraśnik rozbudowało się w zwężeniu doliny, której szerokość w tym miejscu nie przekracza 150m. Bardziej na zachód dolina rozszerza się. Wyżnica należy do jednolitych części wód powierzchniowych – rzeka Wyżnica od źródeł do ujścia Urzędówki, bez Urzędówki PLRW2000623363.

Wody powierzchniowe stojące zajmują na terenie gminy niewielką powierzchnię. Poza Zalewem Kraśnickim o powierzchni 42 ha są to stawy rybne położone w dolinie Wyżnicy, w bezpośrednim sąsiedztwie koryta rzeki o łącznej powierzchni 47h. Największy zespół stawów hodowlanych znajduje się w miejscowości Budzyna położone w dolinie Wyżnicy na wysokości Budzyna, a także 5 małych stawów w miejscowości Pasieka.

Analizę stanu czystości rzek na terenie Miasta Kraśnik opracowano na podstawie oceny jakości rzek przeprowadzonej przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Lublinie w latach 2010 - 2013 roku. W roku 2011 uruchomiono po raz pierwszy w cyklu monitoring diagnostyczny, kontynuowano rozpoczęty w roku 2010 I cykl monitoringu operacyjnego oraz prowadzono monitoring badawczy.

W 2011 roku na terenie Miasta Kraśnik prowadzono badania jakości rzek. Przebadano rzekę Wyżnicę, w ramach zlewni III rzędu - Wisła od Sanny do Kamiennej – w jednolitej części wód o nazwie - Wyżnica od źródeł do Urzędówki bez Urzędówki typ abiotyczny 6 – potok wyżynny węglanowy z substratem drobnoziarnistym na lessach i lessopodobnych. Dla tej jednolitej części wód realizowany był program monitoringu operacyjnego oraz dla obszarów chronionych wrażliwych na eutrofizację pochodzenia komunalnego. Element biologiczny – fitobentos, zdefiniował III klasę tej grupy wskaźników, grupę elementów fizykochemicznych sklasyfikowano na poziomie II klasy ze względu na

BZT5 i azot Kjeldahla. Woda nie spełniała wymagań dla obszarów chronionych, wrażliwych na zanieczyszczenia komunalne.

Stan ekologiczny JCWP o nazwie - Wyżnica od źródeł do Urzędówki bez Urzędówki określono jako UMIARKOWANY (ze względu na fitobentos), a stan wód jako ZŁY. Stan ekologiczny jednolitych części wód powierzchniowych klasyfikuje się poprzez nadanie jednolitej części wód jednej z pięciu klas jakości wód gdzie:

- klasa I - bardzo dobry stan ekologiczny
- klasa II - dobry stan ekologiczny
- klasa III - umiarkowany stan ekologiczny
- klasa IV - słaby stan ekologiczny
- klasa V - zły stan ekologiczny

Przyjęto, że stan bardzo dobry i dobry wód oznacza brak zagrożenia eutrofizacją, stan umiarkowany zagrożenie, zaś stan słaby i zły wykazuje na eutrofizację.

Lp.	Nazwa JCWP	Kod JCWP	Nazwa punktu pomiarowo-kontrolnego	Typ abiotyczny	Silnie zmieniona lub sztuczna JCWP (T/N)	Klasa elementów biologicznych	Klasa elementów hydromorfologicznych	Klasa elementów fizykochemicznych	STAN /POTENCJAŁ EKOLOGICZNY wg MD, MO lub MB	Ocena spełnienia wymagań dla obszarów chronionych	STAN JCWP
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	Wyżnica od źródeł do Urzędówki bez Urzędówki	PLRW20006 23363	Wyżnica - Dzierzkowice	6	N	III	I	II	UMIARKOWANY	N	ZŁY

Ryc. Stan jednolitych części wód powierzchniowych
Źródło: WIOŚ Lublin

Legenda

Klasa elementów JCWP naturalnych		Ocena spełnienia wymagań dla obszaru chronionego	
I	Stan bardzo dobry	T	Spełnione wymagania
II	Stan dobry	N	Niespełnione wymagania
III	Stan umiarkowany		
PSD	Poniżej stanu dobrego		

Przyczyną zanieczyszczeń wód powierzchniowych są ścieki bytowo-gospodarcze, zanieczyszczenia rolnicze, komunikacyjne, przemysłowe i deszczowe. Głównym źródłem zanieczyszczeń wody są ścieki bytowo-gospodarcze, które pochodzą z gospodarstw nie objętych kanalizacją. Stanowią one duże zagrożenie dla wód nie tylko powierzchniowych. Ścieki najczęściej są gromadzone w bezodpływowych (często nieszczelnych) zbiornikach. Nie do końca jest również rozwiązany problem ich opróżniania. Zagadnienie to ma duże znaczenie, ponieważ często zabudowa mieszkaniowa skoncentrowana jest wzdłuż biegu rzek. W obszarach dolin i obniżeni, gdzie płytko zalega zwierciadło wody pierwszego poziomu może dojść do znacznych skażeń w przypadku powodzi (podmycie szamb).

Zanieczyszczenia rolnicze powstają w wyniku splukiwania i ługowania gleb użytkowanych rolniczo. Źródłem zanieczyszczeń może być niewłaściwe magazynowanie obornika, gnojowicy i gnojówki oraz ich nieodpowiednie wykorzystanie rolnicze. W wyniku opadów i roztopów następuje migracja składników nawozowych do wód powierzchniowych, a w przypadku ługowania również do wód podziemnych. Dużym zagrożeniem są również miejsca, gdzie substancje te są przygotowywane do użycia, często bez zachowania podstawowych środków bezpieczeństwa i higieny, wysypują lub wylewają się na ziemię i w bardzo wysokich stężeniach punktowo przenikają do wód podziemnych. Jest to bardzo groźne w sytuacjach, gdzie miejscami takimi są podwórza gospodarstw zaopatrujących się w wodę z własnych ujęć.

Zanieczyszczenia komunikacyjne powstają przy szlakach komunikacyjnych, a ich wielkość jest związana z oddaleniem drogi od cieków. W czasie opadów i roztopów ścieki opadowe (spływające z korpusu dróg) migrują do wód podziemnych.

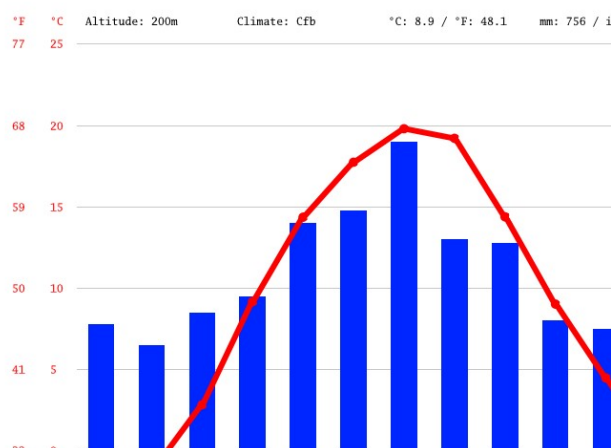
Ścieki deszczowe powstają podczas opadów atmosferycznych i mają duży ładunek zanieczyszczeń zwłaszcza z terenów zurbanizowanych, przemysłowych i pól uprawnych – szczególnie wtedy, gdy opad nastąpił niedługo po nawożeniu lub spryskiwaniu środkami ochrony roślin. Jakość tego zanieczyszczenia jest trudna do określenia. Brak odpowiednich zabezpieczeń powoduje często chwilowe przekroczenie wskaźników czystości wód.

3. Klimat i warunki meteorologiczne

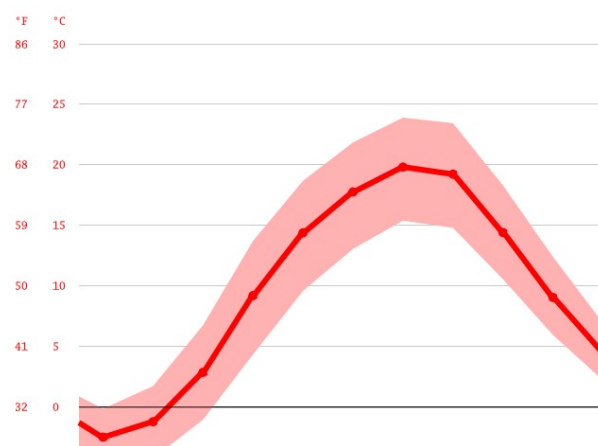
Klimat na obszarze Kraśnika jest łagodny, ogólnie mówiąc umiarkowanie ciepły. Opady deszczu w mieście Kraśnik są znaczące, występują nawet podczas suchych miesięcy. Obszar jest zaliczany do Cfb przez Köppena i Geigera. W mieście Kraśnik, średnia roczna temperatura wynosi 8,9 °C. W tym obszarze średnioroczne opady to 756 mm. Opady są najniższe w lutym, ze średnim poziomem opadów równym 46 mm. W lipcu, opady osiągają wartość szczytową, ze średnią 96 mm.

Średnia temperatura 19,8 °C sprawia, że lipiec jest najcieplejszym miesiącem w roku. Ze średnią -2,5 °C, styczeń jest najzimniejszym miesiącem. Pomiedzy najsuchszym i najmokrzejszym miesiącem, jest różnica wielkości 50 mm opadu. Wachania roczne temperatur wynoszą 22,3 °C. Najniższa wilgotność względna w ciągu roku występuje w kwietniu (66,92 %). Miesiąc o największej wilgotności to listopad (84,09 %). Najmniej deszczowych dni należy spodziewać się w październiku (9,67 dni), a najbardziej deszczowych w lipcu (13,60 dni). Zmienność temperatur z dnia na dzień jest niewielka, co należy uznać za bardzo korzystną cechę bioklimatu.

Dominują wiatry zachodnie, przy czym największe prędkości (5 m/sek) osiągają w styczniu. Średnia roczna suma opadów sięga 500 mm. Ich rozkład w ciągu roku jest nierównomierny, na lato przypada 340 mm, a na zimę 160 mm. W przeprowadzonej przez Zinkiewiczów /Zinkiewicz W., Zinkiewicz A., 1975/ regionalizacji klimatycznej województwa lubelskiego rejon Kraśnika znajduje się w tzw. lubelsko – chełmskiej dziedzinie klimatycznej, dla której najbardziej charakterystycznymi wskaźnikami (spośród 6 wyodrębnionych dziedzin) są, poza znacznymi sumami opadów atmosferycznych, również najwyższe liczby dni z opadami gradowymi (10-18 dni w ciągu roku) oraz najwyższe wartości usłonecznienia względnego w okresie letnim (45-50 %).

Ryc. Wykres klimatyczny Kraśnika / Źródło: <https://pl.climate-data.org>

Ryc. Wykres temperaturowy – Kraśnik / Źródło: <https://pl.climate-data.org>

4. Zasoby przyrodnicze – szata roślinna i świat zwierzęcy

Szata roślinna

Pomimo długotrwałej, a w ostatnich dekadach nasilającej się antropopresji na środowisko w mieście zachowały się dwa rejon y z roślinnością w części odznaczającą się cechami względnie naturalnymi. Do rejonów tych należą: las Kraśnik Fabryczny, zadrzewienia oraz roślinność łąkowo – pastwiskowa w podmokłych częściach doliny Wyżnicy. Las Kraśnik Fabryczny to subkontynentalny grąd lipowo – grabowy, występujący na glebach brunatnych wytworzonych z piasków gliniastych, zdegradowany wskutek wieloletniego sztucznego preferowania w nich głównie sosny i dębu. W dolinie Wyżnicy incydentalnie występują płaty łągu jesionowo – olchowego i olsu porzeczkowego. Zbiorowiska łąkowe i łąkowo – pastwiskowe to mozaika zbiorowisk trawiastych w różnym stopniu przekształconych wskutek nawożenia, uprawy traw i roślin dwuliściennych wysokoproduktywnych oraz zmeliorowania terenu /Świąż 1990/. Zbiorowiska wodne i nadwodne są związane ze stawami, rzadziej występują w rozlewiskach Wyżnicy. Najliczniejsze skupiska roślinności ruderalnej występują w obszarach gęsto zainwestowanych miasta i w rejonie stacji PKP, natomiast

w obszarze gruntów ornych – roślinność segetalna. W bezpośrednim sąsiedztwie obszaru administracyjnego miasta /Karpiówka, Podlesie/ na nasłonecznionych zboczach stwierdza się występowanie muraw ciepłolubnych.

Świat zwierzęcy

W obszarze miasta panuje fauna /awifauna, entomofauna/ synantropijna, przy czym zgrupowania fauny w pd.-zach. części miasta, silniej urzeźbionej i urozmaiconej pod względem użytkowania terenu, są bogatsze gatunkowo od mało zróżnicowanych hipsometrycznie i ekologicznie terenów w pn. – wsch. części miasta. Bardziej urozmaicona fauna, choć z przewagą gatunków synantropijnych występuje w dolinie Wyżnicy pomiędzy Stodkowem I i Budzyniem. Najbardziej natomiast urozmaicona zoocenoza jest związana z podmokłymi zadrzewionymi i zakrzewionymi łąkami w Budzynie oraz z kompleksem stawów. Szczególną uwagę zwracają gatunki związane ze środowiskiem wodnym, wśród nich stwierdza się występowanie kilku rzadkich gatunków ptaków.

W obszarze objętym planem jest zlokalizowana **strefa Ekologicznego Systemu Obszarów Chronionych [ESOCH]**, wyznaczona w celu zapewnienia właściwych warunków dla funkcjonowania przyrody oraz terenów o wysokich walorach przyrodniczych. System współtworzą: dna doliny rzeki Wyżnicy, suche doliny i lasy ze strefami ochrony warunków siedliskowych. Na obszarze objętym systemem ESOCH obowiązują zasady wzbogacania ekologicznego, mające na celu przewietrzanie głównego korytarza nawiewu (dolina rzeki) oraz zachowanie walorów krajobrazowych miasta.

5. Zasoby kulturowe i zabytki

Kraśnik jest ponadlokalnym ośrodkiem położonym na historycznych szlakach handlowych. Cennym elementem krajobrazu kulturowego jest panorama widokowa ze wzgórza cmentarnego na Kraśnik Fabryczny.

Dużym walorem Kraśnika jest historyczny układ urbanistyczny Kraśnika w obrębie d. obwarowań miejskich ze wzgórzem zamkowym i kościołem szpitalnym wraz ze skalą zabudowy i sylwetą miasta oraz kościół parafialny pw. Wniebowzięcia NMP z klasztorem jako historyczny symbol miasta.

Kraśnik jest ośrodkiem posiadającym znaczny potencjał kulturowy, który jednak należy poddać rewaloryzacji i rewitalizacji. W Kraśniku ustanowiono **3 strefy** ochrony konserwatorskiej.

Strefa 1 obejmuje Stare Miasto, w granicach wpisu układu urbanistycznego do Rejestru Zabytków oraz jego poszerzenie ku południowemu – zachodowi, do granic historycznych. Zasadniczymi wartościami w strefie SOK 1 są: wykształcony w XIV w. układ urbanistyczny z Rynkiem w centrum i szachownicową siatką ulic, zachowane częściowo pierwotne wielkości działek i zwarta pierzejowa zabudowa, zespoły zabytkowe (Zamczysko, kościół kanoników regularnych, kościół św. Ducha, synagoga oraz kirkut), pojedyncze obiekty oraz relikty archeologiczne.

Obszar jest najstarszą i najbardziej rozpoznawalną częścią miasta. W jego pobliżu funkcjonują muzea. Znajduje się na nim niska przedwojenna zabudowa, w większości składająca się z blisko przystających do siebie kamieniczek. Część z nich jest pozbawiona elewacji. Pod Rynkiem znajduje się system korytarzy (piwnic), które nie są dostępne.

Na obszarze SOK 1 znajduje się także wzgórze zamkowe. Dawniej na tym terenie istniał zamek, który powstał prawdopodobnie już w XIV w. Obecnie na tym terenie znajduje się nieuporządkowana zieleń (dziko i gęsto rosnące drzewa i krzewy) i z tego względu jest on niedostępny dla mieszkańców.

Strefa 2 obejmuje zespół dawnych koszar przy ul. Urzędowskiej. Zasadniczą wartością w strefie SOK 2 są pozostałości koszar wojskowych z XIX w. Ich układ kompozycyjno – przestrzenny nie zachował się do dzisiejszych czasów.

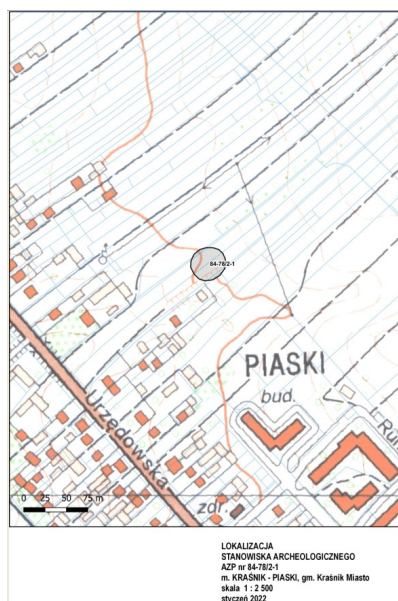
Strefa 3. W tym obszarze występuje zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna. W większości są to bloki, które powstały na przestrzeni lat 50., 60., i 70., kiedy to część fabryczna Kraśnika, jako oddzielne miasto, dynamicznie rozwijała się przy uruchomionej Fabryce Łożysk Tocznych. Znajdują się tam również budynki użyteczności publicznej, które powstały w tamtym okresie (np. budynek obecnego Centrum Kultury i Promocji – Al. Niepodległości 44, czy budynek dawnego Prezydium Rady Narodowej – ul. Wyszyńskiego 2).

Obszar objęty projektem planu miejscowego nie jest zlokalizowany w granicach żadnej ze stref ochrony konserwatorskiej, jak też w jego granicach nie występują zabytki ruchome i nieruchome w rozumieniu art. 3 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Zabytki archeologiczne

Kraśnik dysponuje skromną ilością zabytków archeologicznych. Na wyróżnienie zasługują stanowiska znajdujące się w okolicy Budzyna, wzdłuż stoków doliny Wyżnicy, gdzie znaleziono liczne ślady osadnictwa pradziejowego od neolitu po średniowiecze i nowożytność – głównie ceramikę. Badania związane z Zamczyskiem odkryły ślady osadnictwa z IX-X w. W 2007 r. odkryto dwa piece z przełomu XV/XVI w. do wypalania cegieł, wapna i innych materiałów budowlanych, które znajdowały się na terenie parkingu przy zalewie. Odkopano również relikty jednego z założeń folwarcznych Ordynacji Zamoyskich w Wyżnicy.

W granicach obszaru objętego planem występuje stanowiska archeologiczne ujęte w ewidencji stanowisk archeologicznych Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków, chronione na mocy obowiązujących przepisów z zakresu ochrony zabytków. Ochroną konserwatorską obejmuje stanowisko archeologiczne: AZP Nr 84-78/2-1, położone w m. Kraśnik – Piaski, gm. Kraśnik Miasto.

Ryc. Lokalizacja stanowiska archeologicznego AZP nr 84-78/2-1, m. Kraśnik – Piaski

Źródło: Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Lublinie

6. Jakość powietrza

Na poziom stężeń zanieczyszczeń w powietrzu mają wpływ: wielkość napływowej i lokalnej emisji zanieczyszczeń do powietrza, warunki klimatyczne i topografia terenu. Miasto Kraśnik, podobnie jak województwo, znajduje się pod wpływem dominującej zachodniej cyrkulacji mas powietrza. Sprzyja to napływowi zanieczyszczeń z dalszych odległości, w tym z terenów uprzemysłowionych zachodniej i południowej Polski. Napływ mas powietrza z zachodu ma duży udział w ładunkach wnoszonych z opadami do podłoża na terenie miasta.

Źródła emisji zanieczyszczeń powietrza mogą być:

- punktowe tzw. emisja punktowa – pochodząca ze źródeł zorganizowanych, powstająca głównie w wyniku energetycznego spalania paliw i przemysłowych procesów technologicznych,
- liniowe tzw. emisja liniowa – komunikacyjna, pochodząca głównie z transportu samochodowego, kolejowego, wodnego i lotniczego, w której poszczególne odcinki drogi rozpatrywane są jako emitery liniowe,
- powierzchniowe tzw. emisja powierzchniowa – której głównym źródłem są paleniska domowe, gromadzenie oraz utylizacja ścieków i odpadów.

W Mieście Kraśnik poza zanieczyszczeniami powietrza napływającymi na jej teren z terenów ościennych największy udział w zanieczyszczeniu powietrza ma emisja powierzchniowa i w mniejszym stopniu emisja liniowa.

Standardy oceny jakości powietrza określa Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 3 marca 2008 r. w sprawie poziomu niektórych substancji w powietrzu. Miasto Kraśnik należy do strefy lubelskiej oceny jakości powietrza. W ocenie uwzględniono następujące substancje: benzen, dwutlenek azotu, dwutlenek siarki, ołów, tlenek węgla, ozon, pył zawieszony PM₁₀, arsen, kadm, nikiel i benzo/a/piren dla kryteriów ochrony zdrowia, dwutlenek siarki, tlenki azotu, ozon dla kryteriów ochrony roślin.

Tab. Klasa strefy uzyskana w ocenie jakości powietrza za 2013 r. dokonanej ze względu na ochronę zdrowia

Nazwa strefy	Kod strefy	Zanieczyszczenia podlegające ocenie												
		SO ₂	NO ₂	PM ₁₀	Pb	C ₆ H ₆	CO	O ₃ ¹⁾	O ₃ ²⁾	As	Cd	Ni	BaP	Pm _{2,5}
Lubelska	PL0602	A	A	C ³⁾	A	A	A	A	D2	A	A	A	A	A

1) wg poziomu docelowego, 2) wg poziomu celu długoterminowego, 3) – obszarem przekroczeń jest miasto Puławy

Źródło: WIOŚ Lublin

Tabela 2. Klasa strefy uzyskana w ocenie jakości powietrza za 2013 r. dokonanej ze względu na ochronę roślin

Nazwa strefy	Kod strefy	Zanieczyszczenia podlegające ocenie			
		SO ₂	NO _x	O ₃ ¹⁾	O ₃ ²⁾
lubelska	PL0602	A	A	A	D2

1) wg poziomu docelowego, 2) wg poziomu celu długoterminowego

Źródło: WIOŚ Lublin

Strefa o klasie A - głównym celem działań jest utrzymanie jakości powietrza na tym samym lub lepszym poziomie. Strefa lubelska została zaliczona do klasy D2 ze względu na zanieczyszczenie powietrza ozonem. Oznacza to, że poziom stężeń tego zanieczyszczenia przekracza poziom celu długoterminowego określonego dla ozonu. Stężenia zanieczyszczeń: benzenu, dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenku węgla, ołowiu, arsenu, kadmu, niklu i benzo/a/pirenu nie przekraczały obowiązujących standardów dla obszaru kraju i obszarów ochrony uzdrowiskowej.

Ze względu na miejski charakter, miasto jest obszarem zagrożonym pod względem zanieczyszczenia powietrza. Występowanie na terenie miasta dużych zakładów przemysłowych, emitujących zanieczyszczenia gazowe czy też pyły może wpływać negatywnie na jakość powietrza na terenie miasta. Poza zakładami przemysłowymi, głównymi źródłami zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego są zanieczyszczenia komunikacyjne – liniowe oraz pochodzące ze źródeł niskiej emisji. Problemem na terenie miasta jest tzw. niska emisja głównie jako efekt spalania paliw niskiej jakości w paleniskach domowych. Dodatkowym źródłem zanieczyszczenia powietrza i jednocześnie źródłem hałasu jest w mieście ruch komunikacyjny. Zanieczyszczenia komunikacyjne należą do czynników najbardziej obciążających powietrze atmosferyczne. Szczególnie uciążliwe są zanieczyszczenia gazowe powstające w wyniku spalania paliw przez pojazdy mechaniczne. Drugą grupę emisji komunikacyjnych stanowią pyły, powstające w wyniku tarcia i zużywania się elementów pojazdów. Na terenie gminy nie ma dużego natężenia ruchu więc nie będzie on miał znaczącego wpływu na jakość powietrza.

7. Hałas

Hałasem przyjęto określać wszelkie niepożądane, nieprzyjemne, dokuczliwe, uciążliwe lub szkodliwe dźwięki oddziałujące na narząd słuchu i inne zmysły oraz części organizmu człowieka. Hałas stanowi zbiór dźwięków o różnych częstotliwościach i różnych wartościach ciśnienia akustycznego. Można przyjąć, że obecnie hałas jest oddziaływaniem najbardziej uciążliwym dla ludzi zamieszkałych w środowisku aglomeracji miejskiej. Ze względu na charakter oddziaływania hałasu na organizm człowieka, wyróżnia się hałas uciążliwy niewywołujący trwałych skutków w organizmie oraz hałas szkodliwy wywołujący trwałe skutki lub powodujący określone ryzyko ich wystąpienia. Wyróżnia się również, np.: hałas aerodynamiczny, powstający w wyniku przepływu powietrza lub innego gazu oraz hałas mechaniczny, powstający wskutek tarcia i zderzeń ciał stałych, w tym głównie części maszyn. Stosowany jest także podział ze względu na środowisko, w którym hałas występuje. Hałas w przemyśle, zwany jest hałasem przemysłowym, hałas w pomieszczeniach mieszkalnych, miejscach użyteczności publicznej i terenach wypoczynkowych - hałasem komunalnym, a w środkach komunikacji – hałasem komunikacyjnym.

Głównym źródłem hałasu na terenie Miasta Kraśnik jest hałas komunikacyjny. Ciągły wzrost ilości pojazdów mechanicznych, przy jednoczesnym braku właściwych rozwiązań drogowych, braku obwodnic miejskich, złej jakości nawierzchni znacząco powiększa obszar środowiska o ponadnormatywnym hałasie drogowym. Do tras o największym natężeniu ruchu a co za tym idzie będącymi głównymi źródłami hałasu komunikacyjnego w Mieście Kraśnik są drogi krajowe nr 19 i 74 oraz droga wojewódzka nr 833

W 2010 roku przeprowadzane były długookresowe i krótkookresowe badania hałasu drogowego. Punkt pomiarowy dla w/w badań zlokalizowany był w Kraśniku przy ul. Janowskiej w ciągu drogi nr 19. Wyniki badań przedstawiono w poniższej tabeli.

Tab. Badania hałasu drogowego

Lokalizacja punktu	LAeqD [dB]	LAeqN [dB]	Wartość przekroczenia	
Wyniki badania długookresowego w 2010 roku				
Kraśnik, ul. Janowska	66,9	58,1	11,9	8,1
Wyniki badania krótkookresowego w 2010 roku				
Kraśnik, ul. Janowska	64	58	9	8

Klimat akustyczny w Powiecie Kraśnickim jest zadowalający. Hałas staje się dokuczliwy na terenach zurbanizowanych, przez wzrost natężenia ruchu. Istnieje możliwość zmniejszenia hałasu z terenów zurbanizowanych poprzez zalesianie oraz budowę ekranów akustycznych, a także budowę obwodnic, kierujących ruch samochodowy poza tereny gęstej zabudowy.

8. Promieniowanie elektromagnetyczne

Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* w art. 121 reguluje zasady ochrony przed polami elektromagnetycznymi, celem zapewnienia jak najlepszego stanu środowiska. W związku z tym wymagane jest:

- 1) utrzymanie poziomów pól elektromagnetycznych poniżej dopuszczalnych lub co najmniej na tych poziomach,
- 2) zmniejszanie poziomów pól elektromagnetycznych co najmniej do dopuszczalnych, gdy nie są one dotrzymane.

Zgodnie z art. 123 ustawy oceny poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku i obserwacji zmian dokonuje się w ramach państwowego monitoringu środowiska. Okresowe badania poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku leżą w gestii Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska.

W rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. *w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów* określono:

- dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku, zróżnicowane dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową oraz miejsc dostępnych dla ludności;
- zakresy częstotliwości pól elektromagnetycznych, dla których określa się parametry fizyczne charakteryzujące oddziaływanie pól elektromagnetycznych na środowisko;
- metody sprawdzania dotrzymania dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych oraz
- metody wyznaczania dotrzymania dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych.

Najpowszechniej występującymi instalacjami emitującymi pole elektromagnetyczne są linie elektroenergetyczne oraz instalacje radiokomunikacyjne, takie jak stacje bazowe telefonii komórkowej oraz stacje radiowe i telewizyjne, a ponadto medyczne urządzenia diagnostyczne i terapeutyczne, urządzenia przemysłowe i gospodarstwa domowego oraz systemy przesyłowe energii elektrycznej.

Pola elektromagnetyczne mogą także być pochodzenia naturalnego. Są to między innymi promieniowanie elektromagnetyczne Ziemi lub wyładowania elektryczne w czasie burzy. Nadmierne dawki promieniowania działają szkodliwie na wszystkie organizmy żywe, dlatego też ochrona przed szkodliwym promieniowaniem jest jednym z ważnych zadań ochrony środowiska.

Dopuszczalne poziomy PEM w środowisku określone są dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową i dla miejsc dostępnych dla ludności i odnoszą się do różnych zakresów częstotliwości pól od 50Hz do 3000GHz.

Oceny poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku i obserwacji zmian dokonuje Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Prowadzi on również, aktualizowany corocznie, rejestr zawierający informacje o terenach, na których stwierdzono przekroczenie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych.

Na podstawie przeprowadzonych pomiarów WIOŚ w Lublinie nie stwierdził na terenie województwa lubelskiego istnienia obszarów z przekroczeniami dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, w związku z tym nie dysponuje wykazem terenów z przekroczeniami dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku.

Najpowszechniejszymi sztucznymi źródłami PEM występującymi w Powiecie Kraśnickim są:

- linie elektroenergetyczne średnich napięć 20 kV oraz linie wysokich napięć,
- instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne (urządzenia wytwarzające pola elektromagnetyczne o częstotliwości od ok. 0,1 MHz do ok. 100 GHz), w tym stacje bazowe telefonii komórkowej.

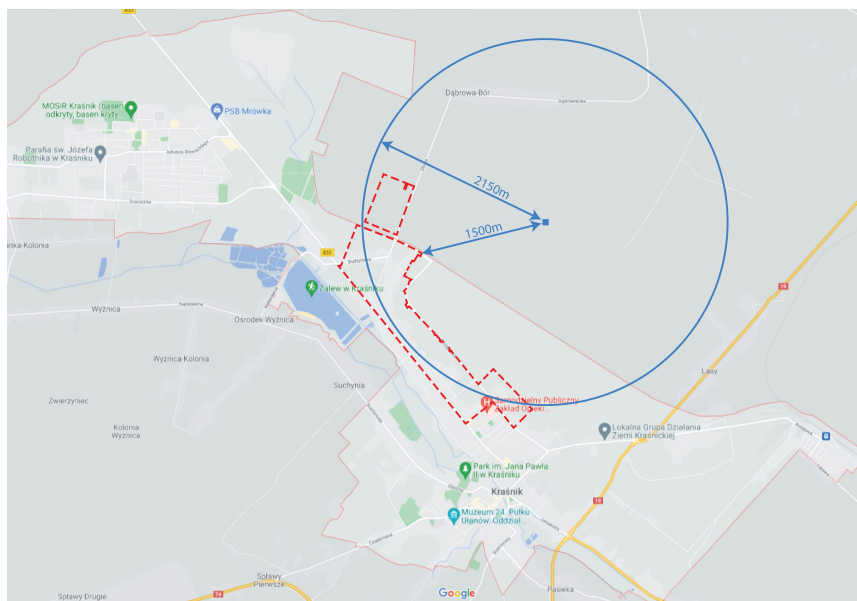
W Powiecie Kraśnickim pomiary PEM zostały przeprowadzone w dwóch punktach, jeden zlokalizowany na terenach miejskich, drugi natomiast na terenach wiejskich. Wyniki zostały przedstawione w poniższej tabeli

Lp.	Lokalizacja punktu pomiarowego PEM	Średnia arytmetyczna zmierzonych wartości skutecznych natężeń pól elektrycznych promieniowania elektromagnetycznego dla zakresu częstotliwości co najmniej od 3 MHz do 3000 MHz uzyskanych dla punktu pomiarowego [V/m]
1.	Kraśnik, ul. Koszarowa 10A	0,10
2.	Wilkołaz	0,09

W chwili obecnej w miejscach dostępnych dla ludności, zlokalizowanych w bezpośrednim sąsiedztwie źródeł promieniowania elektromagnetycznego, nie stwierdzono przekraczania dopuszczalnych poziomów określonych przepisami.

W dniu 30 września 2020 r. Wojewoda Lubelski wydał ostateczną decyzją Nr 116/20 (znak IF-I.7840.1.12.2020.RP) o zmianie decyzji Starosty Kraśnickiego nr 619/2019 z dnia 29 listopada 2019 r. (znak: AB.6740.17.2016.GK) o zatwierdzeniu projektu budowlanego i udzieleniu pozwolenia na budowę zespołu elektrowni wiatrowych Kraśnik wraz z infrastrukturą towarzyszącą, zgodnie z art. 5 w związku z art. 4 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie inwestycji wiatrowych (Dz.U. z 2020 r., poz. 981 z późn. zm.).

Inwestycję tę przewidziano w odległości 1500 m od obszaru objętego projektem planu, natomiast granice strefy ochronnej od zespołu elektrowni wiatrowych Kraśnik wchodzi na obszar objęty planem. Strefa ochronna od elektrowni wiatrowej wynosi $R=2150m$.

Ryc. Lokalizacja farmy wiatrowej Kraśnik wraz ze strefą oddziaływania (2150 m) na obszar objęty planem

9. Obszary chronione na mocy przepisów ustawy o ochronie przyrody i dyrektyw unijnych

9.1. Obszary NATURA 2000

Sieć obszarów Natura 2000 to program ochrony zasobów przyrodniczych wdrażany przez wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej. Jest to narzędzie zrównoważonego rozwoju, minimalizujące zagrożenia jakie niesie ze sobą postęp cywilizacji, wiążący się z intensywnym przekształcaniem ekosystemów. Program ma na celu ochronę, zachowanie oraz odtwarzanie najcenniejszych, rzadkich siedlisk przyrodniczych oraz gatunków zwierząt i roślin, a co za tym idzie zapewnienie człowiekowi dobrych warunków życia i rozwoju. Podstawą prawną tworzenia sieci jest Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U.UE L z dnia 26 stycznia 2010 r.), Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory oraz ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tekst jedn. Dz. U. 2021 r., poz. 1098 ze zm.). Sieć obszarów Natura 2000 obejmuje:

- obszary specjalnej ochrony ptaków (OSOP),
- specjalne obszary ochrony siedlisk (SOOS),
- obszary mające znaczenie dla Wspólnoty (projektowane specjalne obszary ochrony siedlisk).

Sieć obszarów Natura 2000 łączy w sobie cechy obszarowej formy ochrony przyrody jak również ochrony gatunkowej. Ochronie podlegają tylko konkretne siedliska przyrodnicze oraz gatunki roślin i zwierząt, ze względu na które obszar został powołany, a nie cały obszar w swoich granicach. Celem programu jest:

- zachowanie, utrzymanie właściwego stanu ochrony gatunku lub siedliska przyrodniczego;
- zachowanie integralności obszaru, czyli spójności czynników strukturalnych i funkcjonalnych, które warunkują trwanie populacji gatunków i siedlisk przyrodniczych,

- zachowanie spójności sieci – powiązania między obszarami i ich roli jako korytarzy ekologicznych umożliwiających migrację roślin i zwierząt.

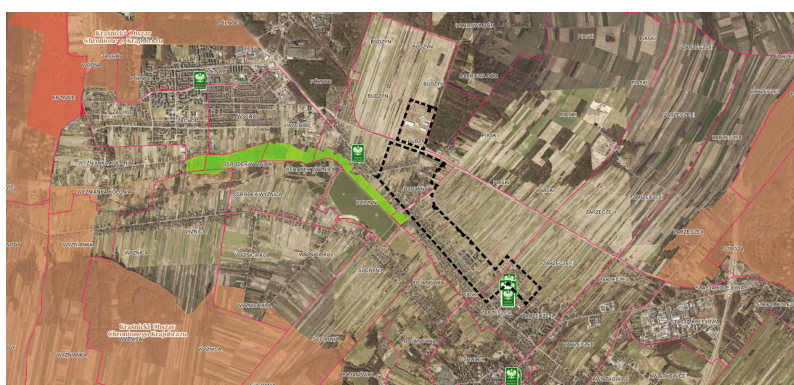
Zgodnie z art. 33 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* (tekst jedn. Dz. U. 2021 r., poz. 1098) zabronione jest podejmowanie działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru, w tym: pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar; wpłynąć negatywnie na gatunki; pogorszyć integralność obszaru lub jego powiązania z innymi obszarami. Przepis ten stosuje się także do proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty.

Każde przedsięwzięcie, działanie, które może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, a które nie jest bezpośrednio związane z ochroną obszaru, lub nie wynika z tej ochrony, wymaga przeprowadzenia odpowiedniej oceny oddziaływania na podstawie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. 2021, poz. 247 ze zm.).

W granicach miasta Kraśnika jest zlokalizowany Obszar Natura 2000 „Dzierzkowice” (PLH060079), w odległości (ok. 4,5 km od obszaru objętego planem).

Ponadto na terenie Powiatu Kraśnickiego występują następujące obszary Natura 2000:

- Obszar Natura 2000 „Przełom Wisły w Małopolsce” (PLH060045)
- Obszar Natura 2000 „Gościeradów” (PLH060007)
- Obszar Natura 2000 „Szczecyn” (PLH060083)
- Obszar Natura 2000 „Świeciechów” (PLH060082)
- Obszar Natura 2000 „Polichna” (PLH060078)
- Obszar Natura 2000 „Małopolski Przełom Wisły” (PLB140006)
- Obszar Natura 2000 Lasy Janowskie (PLB060005)

Ryc. Obszary chronione na tle miasta Kraśnik i obszaru objętego planem

W granicach obszaru objętego planem nie występują siedliska przyrodnicze ani gatunki roślin oraz zwierząt i ich siedlisk, będących przedmiotami ochrony w ramach zasobów Obszaru Natura 2000.

9.2. Pomniki przyrody

Pomnikami przyrody według art. 40 ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. „są pojedyncze twory przyrody żywej i nieożywionej lub ich skupienia o szczególnej wartości przyrodniczej, naukowej, kulturowej, historycznej lub krajobrazowej oraz odznaczające się indywidualnymi cechami, wyróżniającymi je wśród innych tworów, okazałych rozmiarów drzewa, krzewy gatunków rodzimych lub obcych, źródła, wodospady, wywierzyska, skałki, jary, głazy narzutowe oraz jaskinie”. Pomniki przyrody są ważnym i istotnym elementem składowym krajobrazu, podnoszą jego atrakcyjność, posiadają wysokie walory dydaktyczne i edukacyjne.

Zgodnie z Centralnym Rejestrem Form Przyrody GDOŚ, na terenie Kraśnika znajduje się 12 pomników przyrody:

Lp.	Nazwa obiektu	Obwód	Wys.	Miejsce
1.	Kasztanowiec zwyczajny	254 cm	17 m	Cmentarz przykościelny Kościoła Św. Ducha ul. Narutowicza 31
2.	Lipa drobnolistna	352 cm	17,5	Cmentarz przykościelny Kościoła Św. Ducha ul. Narutowicza 31
3.	Kasztanowiec zwyczajny	292 cm		Skwerek ul. Narutowicza 29
4.	Jesion wyniosły	280 cm		Skwerek ul. Narutowicza 29
5.	Dąb szypułkowy „Rotmistrz”	245 cm		Pas drogowy ul. Tysiąclecia
6.	Dąb szypułkowy „Chorąży”	232 cm		Na terenie ZOZ przy wjeździe do szpitala od ul. Chopina
7.	Kasztanowiec zwyczajny „Starszy Wachmistrz”	291cm		Na terenie ZOZ, ul. Chopina 13, między magazynami szpitalnymi.
8.	Kasztanowiec zwyczajny „Wachmistrz”	231cm		Na terenie ZOZ, ul. Chopina 13
9.	Grusza pospolita „Sanitariuszka”	178 cm		Na terenie ZOZ, ul. Chopina 13
10.	Trójrzędowa aleja grabów zwyczajnych „Szwadron” 60 drzew			Na terenie ZOZ, ul. Chopina 13
11.	Głaz narzutowy			Park miejski w Kraśniku przy ul. Sikorskiego
12.	Głaz narzutowy			Na terenie posesji przy ul. Urzędowskiej 402

W granicach obszaru objętego planem nie występują pomniki przyrody.

9.3. Kraśnicki Obszar Chronionego Krajobrazu

Kraśnicki Obszar Chronionego Krajobrazu /Nr rej. CRFOP: PL.ZIPOP.1393.OCHK.165/ został utworzony w 1990 r. i obowiązuje na mocy uchwały Nr XXXVII/491/2017 Sejmiku Województwa Lubelskiego z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie Kraśnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Kraśnicki Obszar Chronionego Krajobrazu jest położony na Wzniesieniach Urzędowskich, których rzeźbę urozmaica rozczłonkowanie erozyjne. Jest to obszar o wysokiej atrakcyjności krajobrazowej. Jest to obszar, gdzie występują lasy, urokliwe zagajniki, śródleśne polany, wąwozy lessowe, liczne stawy i doliny rzeczne. Zachowały się tereny o niewielkim stopniu przekształcenia środowiska naturalnego, co stwarza dogodne warunki dla ostoi dzikich zwierząt i rozwoju stanowisk roślin chronionych między innymi: ligustr pospolity, rdestnica (*Potamogeton natans* i *Potamogeton pectinatus*), obuwik pospolity, wiśnia karłowata. Na terenie Kraśnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu znajduje się jeden rezerwat przyrody „Natalin”. To tereny, gdzie zaobserwowano występowanie gatunków rzadkich motyli, trzmieli, rzadkie gatunki płazów (ropucha zielona, grzebiuszka) oraz ptaków. Cenne pod względem faunistycznym są lasy

w okolicach Terpentyny. W wąwozach pod Kraśnikiem występują rzadkie gatunki roślin, m.in. obuwik pospolity. Bardzo bogate florystycznie są torfowiska w dolinie Wyżnicy, gdzie występuje pełnik europejski. W drzewostanach leśnych występuje buk i jodła. W faunie na uwagę zasługuje jedyne w woj. lubelskim stanowisko żoły.

Kraśnicki Obszar Chronionego Krajobrazu obejmuje w sumie powierzchnię 29 270 ha, z czego na miasto przypada 1,5 km², tj. 6,2 % jego terytorium. Z obszaru chronionego została wyłączona skrajnie południowa część miasta, choć ze względu na silne urzeźbienie niewątpliwie zasługuje na ochronę, w rejonie Podlesia i Gór granica obszaru chronionego krajobrazu biegnie granicą administracyjną miasta.

Obszar objęty projektem planu jest zlokalizowany poza granicami Kraśnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

10. Obszary chronione na mocy przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych

10.1. Grunty leśne. Lasy

Tereny lasów podlegają ochronie na mocy ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tekst jedn. Dz. U. 2021 r., poz. 1326). Jako grunty leśne określa się grunty, które: są określone jako lasy w przepisach o lasach, zostały zrekultywowane dla potrzeb gospodarki leśnej oraz lokują się pod drogami dojazdowymi do gruntów leśnych. Zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy **ochrona gruntów leśnych** polega na:

- ograniczaniu przeznaczania ich na cele nieleśne lub nierolnicze,
- zapobieganiu procesom degradacji i dewastacji gruntów leśnych oraz szkodom w drzewostanach i produkcji leśnej, powstającym wskutek działalności nieleśnej i ruchów masowych ziemi,
- przywracaniu wartości użytkowej gruntom, które utraciły charakter gruntów leśnych wskutek działalności nieleśnej,
- poprawianiu ich wartości użytkowej oraz zapobieganiu obniżania ich produktywności,
- ograniczaniu zmian naturalnego ukształtowania powierzchni ziemi.

Lasem w rozumieniu ustawy z 28 września 1991 r. o lasach (tekst jedn. Dz. U. 2020, poz. 6 ze zm.) jest grunt:

- o zwartej powierzchni co najmniej 0,10 ha, pokryty roślinnością leśną (uprawami leśnymi) – drzewami i krzewami oraz runem leśnym – lub przejściowo jej pozbawiony:
 - a) przeznaczony do produkcji leśnej lub
 - b) stanowiący rezerwat przyrody lub wchodzący w skład parku narodowego albo
 - c) wpisany do rejestru zabytków;
- związany z gospodarką leśną, zajęty pod wykorzystywane dla potrzeb gospodarki leśnej: budynki i budowle, urządzenia melioracji wodnych, linie podziału przestrzennego lasu, drogi leśne, tereny pod liniami energetycznymi, szkółki leśne, miejsca składowania drewna, a także wykorzystywany na parkingi leśne i urządzenia turystyczne.

Lasy spełniają wielorakie funkcje, wynikające z potencjału biotycznego ekosystemów leśnych i preferencji społecznych. Są to funkcje ekologiczne (ochronne), gospodarcze (produkcyjne) i społeczne (socjalne). Funkcje lasu mają charakter współzależny, a płynące z użytkowania lasów korzyści dla społeczeństwa są wielkościami nieograniczonymi. Lesistość w Mieście Kraśnik jest niska i wynosi 14 %. Przedstawicielami drzewostanu są: grab, buk, dąb, sosna, lipa drobnolistna i jawor.

Na podstawie ustawy o ochronie przyrody szczególną ochroną w mieście jest objęty Las Kraśnik Fabryczny, należący do Kraśnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

W granicach obszaru objętego planem miejscowym nie występują grunty leśne Ls, podlegające ochronie na mocy ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz. U. 2021 r., poz. 1326).

10.2. Grunty rolne. Gleby

Tereny gruntów rolnych podlegają ochronie na mocy ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tekst jedn. Dz. U. 2021 r., poz. 1326).

Gruntami rolnymi, w rozumieniu ustawy, są m.in. grunty: określone w ewidencji gruntów jako użytki rolne, pod stawami rybnymi i innymi zbiornikami wodnymi – służącymi wyłącznie dla potrzeb rolnictwa, grunty parków wiejskich oraz pod zadrzewieniami i zakrzewieniami śródpolnymi, rodzinnymi ogrodów działkowych i ogrodów botanicznych, torfowisk i oczek wodnych, grunty zrehabilitowane dla potrzeb rolnictwa i in.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy **ochrona gruntów rolnych** polega na:

- ograniczaniu przeznaczania ich na cele nierolnicze lub nieleśne,
- zapobieganiu procesom degradacji i dewastacji gruntów rolnych oraz szkodom w produkcji rolniczej, powstającym wskutek działalności nierolniczej i ruchów masowych ziemi,
- rekultywacji i zagospodarowaniu gruntów na cele rolnicze,
- zachowaniu torfowisk i oczek wodnych jako naturalnych zbiorników wodnych,
- ograniczaniu zmian naturalnego ukształtowania powierzchni ziemi.

Zróżnicowanie skał podłoża oraz rzeźba terenu zadecydowały o wykształceniu się różnych typów gleb w opisywanym terenie. Skałami macierzystymi gleb są lessy, margle i opoki kredowe, piaski i aluwia rzeczne. Na południe od doliny Wyżnicy występują gleby lessowe. Mimo wybitnie drobnoziarnistego składu mechanicznego, ich właściwości fizyczne, a zwłaszcza wodne, są korzystne. Są to gleby wysokiej produktywności, jednak bardzo podatne na zmywanie. Gleby lessowe wykazują przeważnie cechy bielcowe. Na obszarach o większych spadkach występują gleby brunatne. W pobliżu krawędzi doliny Wyżnicy występują rędziny. Charakteryzują się one znaczną zawartością próchnicy, słabo alkalicznym odczynem oraz zasobnością w odżywcze składniki (fosfor, potas). Urodzajność tych gleb obniża ciężki skład mechaniczny i łatwość zbrylania. W północnej i północno-zachodniej części gminy występują gleby bielcowe wytworzone z piasków słabo gliniastych. Ze względu na lekki skład mechaniczny są mało zwięzłe i nadmiernie przepuszczalne. W dolinach rzek Wyżnicy i Urzędówki występują mady. Są to gleby o sporej zawartości próchnicy,

odczynie zbliżonym do obojętnego, zasobne w łatwo przyswajalny fosfor i potas. Są one glebami o wysokiej wartości produkcyjnej.

W granicach opracowania planu miejscowego występują grunty rolne o których mowa w ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tekst jedn. Dz. U. 2021 r., poz. 1326), stanowiące grunty rolne klasy R IIIa, R IIIb, RIV a, R IVb, RV bonitacyjnej, użytkowane rolniczo. Grunty rolne o łącznej pow. 6,850 ha oznaczone są w obowiązującym Studium symbolem R. Ponadto w granicach opracowania występują inne grunty rolne, użytkowane rolniczo, leżące na terenach przeznaczonych pod zabudowę.

11. Obszary zagrożone powodzią i ochrona przeciwpowodziowa

Powodzie mogą być wynikiem normalnych zjawisk przyrodniczych, którym człowiek nie może zapobiec albo wynikiem działalności człowieka poprzez zakłócenie normalnych zjawisk przyrodniczych, a także wynikiem awarii technicznych urządzeń. Główną przyczyną powodzi jest większy opad wody w stosunku do możliwości infiltracyjnych gleby w jednostce czasu. Zagadnienia związane z zarządzaniem **ryzykiem powodziowym** reguluje ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. *Prawo wodne* (t.j. Dz.U.2021. poz. 624 z późn. zm.).

Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi, o których mowa w **art. 16 pkt. 33)** są obszarami, na których istnieje znaczące ryzyko powodzi lub jest prawdopodobne wystąpienie znaczącego ryzyka powodzi.

Obszary szczególnego zagrożenia powodzią, o których mowa w **art. 16 pkt. 34)** – to:

- obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi **1%** (raz na 100 lat, Q 0,1%),
- obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi **10%** (raz na 10 lat, Q 1%),
- obszary między linią brzegu a wałem przeciwpowodziowym lub naturalnym wysokim brzegiem, w który wbudowano wał przeciwpowodziowy, a także wyspy i przymuliska, o których mowa w art. 224, stanowiące działki ewidencyjne,
- pas techniczny.

Stosownie do **art. 165 ust. 1** ustawy *Prawo wodne*, **ochronę przed powodzią realizuje się w szczególności przez:**

- kształtowanie zagospodarowania przestrzennego dolin rzecznych lub terenów zalewowych, w szczególności obszarów szczególnego zagrożenia powodzią;
- racjonalne retencjonowanie wód oraz użytkowanie budowli przeciwpowodziowych, a także sterowanie przepływami wód;
- zapewnienie funkcjonowania systemu wczesnego ostrzegania przed niebezpiecznymi zjawiskami zachodzącymi w atmosferze i hydrosferze oraz prognozowanie powodzi;
- zachowanie, tworzenie i odtwarzanie systemów retencji wód;
- budowę, przebudowę i utrzymywanie budowli przeciwpowodziowych;
- prowadzenie akcji łodolamania;
- prowadzenie polityki informacyjnej w zakresie ochrony przed powodzią oraz ograniczania jej skutków.

Plan miejscowy, jako dokument określający warunki w zakresie zabudowy i zagospodarowania terenów położonych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, zgodnie z **art. 166 wymaga uzgodnienia z Wodami Polskimi**.

Dokonując ww. uzgodnienia Wody Polskie uwzględniają prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi, poziom zagrożenia powodziowego, proponowaną zabudowę i zagospodarowanie terenu położonego na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, a także jego aktualne zagospodarowanie i dotychczasowe przeznaczenie.

Wody Polskie dokonują uzgodnienia w drodze decyzji, w której określa się wymagania lub warunki dla planowanej zabudowy i/lub planowanego zagospodarowania – w odniesieniu do terenów położonych na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią.

Uzgodnienia, o którym mowa powyżej odmawia się (również w drodze decyzji), jeżeli planowana zabudowa lub planowane zagospodarowanie terenu położonego na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią:

- naruszają ustalenia planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza,
- naruszają ustalenia planu zarządzania ryzykiem powodziowym,
- stanowią zagrożenie dla ochrony zdrowia ludzi, środowiska i dóbr kultury wpisanych do rejestru zabytków,
- naruszają funkcjonowanie infrastruktury krytycznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym,
- utrudniają zarządzanie ryzykiem powodziowym.

Nie odmawia się uzgodnienia lokalizacji obiektów mostowych w całości lub w części realizowanych lub planowanych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią z przyczyn, o których mowa w ust. 10, jeżeli ich realizacja jest konieczna dla zachowania ciągłości istniejących lub projektowanych ciągów komunikacyjnych.

Zakres wymagań oraz warunków dla planowanej zabudowy oraz planowanego zagospodarowania terenów położonych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią oraz sposobu ich ustalania określono w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej oraz Ministra Inwestycji i Rozwoju z dnia 24 stycznia 2019 r. (Dz.U. 2019. poz. 244), wydanym na podst. art. 166 ust. 14 ustawy Prawo wodne.

Zgodnie z art. 167 dla **obszarów dorzeczy** sporządza się **wstępną ocenę ryzyka powodziowego**, na podstawie dostępnych lub łatwych do uzyskania informacji, w tym obejmujących także wpływ zmian klimatu na występowanie powodzi.

Zgodnie z art. 169 dla **obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi** wskazanych we wstępnej ocenie ryzyka powodziowego sporządza się **mapy zagrożenia powodziowego**.

Na mapach zagrożenia powodziowego przedstawia się w szczególności:

- obszary, na których **prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi 0,2%** lub na których istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia zdarzenia ekstremalnego;
- **obszary szczególnego zagrożenia powodzią;**
- obszary obejmujące tereny narażone na zalanie w przypadku uszkodzenia lub zniszczenia:
 - wału przeciwpowodziowego,
 - wału przeciwsztormowego,

- budowli piętrzącej.

Miasto Kraśnik leży w całości w dorzeczu Wyżnicy, prawego dopływu Wisły. Wyżnica charakteryzuje się śnieżno-deszczowym ustrojem zasilania. Maksymalne przypływy przypadają na kwiecień oraz wrzesień. Wyżnica płynie płaską doliną, której szerokość wynosi od 750 m do 150 m. Rzeka płynie częściowo uregulowanym korytem.

Największe zagrożenie powodziowe może wystąpić w związku z nagłym przybojem wód, mogącym zaistnieć w przypadku odwilży i długotrwałych opadów występujących w okresie wiosennym, a także z zatorami kry. Na podstawie analizy zaistniałych zdarzeń na terenie gminy stwierdza się, iż w ostatnich latach zdarzenia związane z zagrożeniem powodziowym spowodowane były przede wszystkim gwałtownymi opadami atmosferycznymi oraz gwałtownymi przyborami wód. Największym zagrożeniem mogą być miejscowe podtopienia występujące w czasie długotrwałych, ulewnych deszczy.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 7 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy określa się obszary szczególnego zagrożenia powodzią. Wg zaktualizowanych i nowych map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego, w granicach obszaru objętego planem nie występują zlokalizowane są obszary szczególnego zagrożenia powodzią.

12. Obszary zagrożone osuwaniem się mas ziemnych

Jedną z najważniejszych kwestii geologicznych odnośnie zagospodarowania przestrzennego gminy są zagadnienia osuwiskowe. W Państwowym Instytucie Geologicznym od 2006 roku jest realizowany projekt System Oslony Przeciwosuwiskowej (SOP). Głównym celem projektu jest rozpoznanie i udokumentowanie wszystkich osuwisk oraz terenów zagrożonych ruchami masowymi na obszarze Polski. Wyniki tych prac przedstawiane są na mapach topograficznych i wykorzystywane są w ocenie ryzyka osuwiskowego i służą do ograniczania szkód i zniszczeń wywołanych przez rozwój form osuwiskowych poprzez odpowiednie zagospodarowanie terenu (m.in. zaniechanie budownictwa drogowego oraz mieszkaniowego w obrębie osuwisk aktywnych ciągle i okresowo). Na mapach poszczególnych województw zostały przedstawione zasięgi obszarów predysponowanych do występowania ruchów masowych oraz dotychczas udokumentowane osuwiska, badane na przestrzeni ostatnich 30-40 lat. W ten sposób zostały wskazane rejony, gdzie nie wyklucza się możliwości rozwoju ruchów masowych. Zgodnie z Systemem Oslony Przeciwosuwiskowej Państwowego Instytutu Geologicznego na terenie Miasta Kraśnik, a tym samym **w granicach obszaru objętego projektem planu miejscowego nie występują obszary osuwiskowe i/lub obszary zagrożone osuwaniem się mas ziemnych.**

13. Występowanie udokumentowanych złóż kopalin

W planie miejscowym określa się występowanie udokumentowanych złóż kopalin, zgodnie z ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz.U. 2021, poz. 1421 ze zm.). Na obszarze Miasta Kraśnik nie występują złoża kopalin.

14. Obszary chronione na mocy przepisów odrębnych

W granicach obszaru objętego planem występują obszary i obiekty podlegające ochronie na mocy przepisów odrębnych, w tym:

- 1) tereny położone w granicach udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 406 Niecka Lubelska;
- 2) tereny położone w granicach strefy ochronnej ujęć wód podziemnych: komunalnego przy ul. Żwirki i Wigury oraz Fabryki Łożysk Tocznych w Kraśniku Fabrycznym, w tym granica terenu ochrony pośredniej;
- 3) stanowiska archeologiczne wpisane do ewidencji Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków (AZP 84-78);
- 4) obszary położone w granicach strefy ochrony sanitarnej od cmentarza – 500 m, gdzie obowiązują ograniczenia związane z zapewnieniem ochrony sanitarnej od cmentarza, zgodnie z rozporządzeniem z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (Dz. U. z 1959 r. Nr 52, poz. 315);

V. UWARUNKOWANIA EKOFIZJOGRAFICZNE

Wskazania ekofizjograficzne formułowane dla potrzeb przyszłych zmian w planach zagospodarowania przestrzennego, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 w sprawie opracowań ekofizjograficznych, (Dz.U.2002. Nr 155, poz.1298), uwzględniają:

- określenie przydatności poszczególnych terenów dla rozwoju różnych funkcji użytkowych (mieszkaniowej, przemysłowej, wypoczynkowo – rekreacyjnej, rolniczej, leśnej itp.),
 - wskazanie terenów, których użytkowanie i zagospodarowanie, z uwagi na cechy zasobów środowiska i ich rolę w strukturze przyrodniczej obszaru, powinno być podporządkowane potrzebom zapewnienia prawidłowego funkcjonowania środowiska i zachowania różnorodności biologicznej,
 - określenie ograniczeń wynikających z konieczności ochrony zasobów środowiska lub występowania uciążliwości i zagrożeń środowiska oraz wskazanie obszarów, na których ograniczenia te występują.
 - Uwarunkowania ekofizjograficzne dla potrzeb zmian w przedmiotowym planie zagospodarowania przestrzennego zostały zawarte w opracowaniu. „Ekofizjografia podstawowa Miasta Kraśnik” z 2005 r. oraz „Aktualizacja ekofizjografii podstawowej miasta Kraśnik” z 2011 r. Przeprowadzona analiza ekofizjograficzna obszaru wskazuje na uwzględnienie niżej wskazanych wytycznych.
1. Zgodnie z ekofizjografią miasta Krasnik w procesie planowania przestrzennego miasta istotne znaczenie ma „Przyrodniczy System Miasta i Gminy Kraśnik”, stanowiący podstawę ekologiczną i decydujący o jakości środowiska przyrodniczego oraz wysokim standardzie środowiskowych warunków zamieszkania. Jego głównymi elementami są:
 - dolina Wyżnicy, która powinna zabezpieczać komunikację ekologiczną w Kraśniku i jego okolicach, nadrzędnym celem jest ochrona środowiska i użytkowanie przyrodnicze obszaru,
 - las w dzielnicy fabrycznej: użytkowanie i wykorzystanie zgodnie z planami urządzania lasu,

- obszary łącznikowe typu „sięgacze ekologiczne”, które winny być wzbogacone ekologicznie, zalecany zakaz okracania komunikacji ekologicznej poprzez zmianę sposobu użytkowania obszarów.
2. W obszarze administracyjnym Kraśnika, a także w najbliższym jego sąsiedztwie, występuje szereg potencjałów przestrzeni przyrodniczej, z których wiele ma decydujące znaczenie dla rozwoju przestrzennego miasta, w tym m.in.:
- zasoby i jakość wód podziemnych,
 - wysoka jakość pokrywy glebowej,
 - rozległe kompleksy leśne,
 - dolina rzeczna o wybitnej roli ekologicznej i krajobrazowej,
 - wysoka jakość atmosfery.
- Jednocześnie ekologiczne uwarunkowania obszaru, takie jak: zasięg stref ochronnych ujęć wód komunalnych, wymóg ochrony lasów, zlewni Wyżnicy, gleb powoduje szereg ograniczeń w użytkowaniu terenów.
3. Celem poprawy stanu środowiska i ekologicznego wzmocnienia obszaru zaleca się stałe nasycanie systemu przyrodniczego roślinnością, w odtwarzanie roślinności i poprawa jej stanu.
4. Priorytetem działań i strategii rozwoju Kraśnika jest kształtowanie struktury funkcjonalno – przestrzennej i porządkowanie ładu przestrzennego. W obecnych granicach administracyjnych miasta istnieje szereg możliwości zabudowy jednorodzinnej, wielorodzinnej, (mieszanej), usługowo – handlowej; rozwój miasta określony warunkami przestrzeni planistycznej w planie miejscowym można skorygować przyjętym wariantem zagospodarowania przestrzennego. Wymagana jest waloryzacja obszaru dla realizacji danych funkcji.
5. Możliwości terenowe nowej zabudowy nie oznaczają konieczności jej planowania w planach miejscowych. Wskazują zaś możliwie, najlepsze lokalizacje. Rozległość przestrzenna tych terenów pozwoliłaby na znaczne zwiększenie liczby ludności, zaś jakość przestrzeni planistycznej umożliwia planowanie tu zabudowy o wysokim standardzie i dużych działkach (rezydencjonalnej i półrezydencjonalnej); należy wykluczyć budowę domów na małych działkach, których powierzchnia będzie określona jedynie parametrami finansowym.
6. Wyznaczenie w planach miejscowych obszarów pod zabudowę, a zwłaszcza mieszkaniową, powinno być uzasadnione wypadkową studiów społeczno – gospodarczych: demograficznych, finansowych, ekonomicznych i socjologicznych. Wskazane jest przeznaczenie rezerw terenowych pod zabudowę mieszkaniową, w oparciu o rzeczywiste potrzeby wynikające z uwarunkowań demograficznych. W przeciwnym przypadku prowadzi to do zbędnej blokady terenów, a w efekcie do chaosu urbanistycznego.
7. Zwraca się uwagę na zwiększenie udziałów terenów biologicznie czynnych w powierzchni ogółem. Dotyczy to głównie centralnych i wschodnich stref miasta. Postuluje się organizację terenów zieleni parkowej osiedlowej, jak też wprowadzenie nowych terenów o funkcji ekologicznej i wypoczynkowo – rekreacyjnych.
8. Z analizy warunków geomorfologicznych wynika, iż obszar miasta Kraśnik posiada duże potencjały rzeźby dla urbanizacji. Rejon Piaski – Budzyń na wierzchołkach ma dobre i bardzo dobre warunki morfologiczne dla zabudowy.

9. Obszar Budzyna cechuje się korzystnymi warunkami środowiska geograficznego dla realizacji przedsięwzięć wielokubaturowych, wymagających dobrych warunków geologiczno – inżynierskich i hydrogeologicznych. Jest to obszar dedykowany zarówno działalności przemysłowej, jak też usługowej i mieszkaniowej, przy czym nie dopuszcza się „mieszkania” ww. funkcji. Przeznaczając tereny pod funkcje produkcyjno – przemysłowe, należy wprowadzić stosowne ustalenia do planów miejscowych minimalizujące uciążliwości środowiskowe, tak by nie stwarzały zagrożenia dla terenów sąsiednich. Obszar ten wymaga wzmocnienia biocenotycznego.
10. Zaleca się, aby tereny produkcyjno – przemysłowe, generujące uciążliwości dla środowiska były lokowane w wyznaczonych dla tych funkcji strefach zabudowy. Wymagają bowiem większej skali przestrzennej, procesy technologiczne na tego typu terenach generują zwiększone zapotrzebowanie na wodę (powyżej 1000m³/d), emisję hałasu, skażenia, a więc uciążliwe dla sąsiedztwa. Strefy tak rozumianej przedsiębiorczości należy lokalizować na wierzchołku prawostronnej oraz we wschodnim sektorze miasta (pomiędzy obwodnicą miasta a drogą ekspresową).
11. W planach miejscowych należy dążyć do projektowania zwartej struktury tkanki miejskiej oraz do przestrzennego i strukturalnego wyodrębnienia centr obsługi, handlu, kultury, finansów, biznesowych i in, gdyż rozproszenie tych funkcji powoduje uciążliwości, w tym środowiskowe.

VI. USTALENIA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA KRAŚNIK

Dla obszaru objętego opracowaniem obowiązuje Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Kraśnik, uchwalone Uchwałą Nr XLIV/439/2017 Rady Miasta Kraśnik z dnia 31 sierpnia 2017 r. Obszar objęty opracowaniem mpzp jest zlokalizowany w dzielnicach Budzyń, Piaski i Zarzecze II, ograniczony od południa ulicą Urzędowską, natomiast od północy – Aleją Tysiąclecia. Przedmiotowym opracowaniem objęto tereny zabudowy mieszkaniowej, mieszkaniowo – usługowej, usługowej, produkcyjnej, zieleni, rolnej oraz infrastruktury komunikacyjnej, o łącznej powierzchni ok. 170 ha.

W „Studium” dla obszaru objętego opracowaniem wskazane zostały tereny do zainwestowania pod różne funkcje użytkowania terenu, w tym:

- MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej
- MW – tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej
- U/MN - tereny zabudowy usługowej i mieszkaniowej jednorodzinnej
- MW/U – tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i usługowej
- U – tereny usług
- U/KS – tereny usług, parkingów i obiektów obsługi motoryzacji
- P – tereny przemysłu, rzemiosła, składów i baz
- R – tereny upraw rolnych

- R/MN – rezerwy terenowe pod program mieszkaniowy
- ZP – tereny zieleni parkowej
- ZN – tereny zieleni naturalnej
- KDZ-P (drogi powiatowe) KDG-W (droga wojewódzka) oraz drogi gminne
- E, G – tereny infrastruktury (E – energetycznej, G – gazowej).

Ponadto wyznaczon tereny, na których ustala się możliwość lokowania farm fotowoltaicznych o wydajności powyżej 100 kW, stanowiska archeologiczne oraz Ekologiczny System Obszarów Chronionych (ESOCH).

- Tereny MW i MN to obszary zabudowy o dużej intensywności oraz średniej i niskiej intensywności, służące głównie zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych społeczeństwa.
- Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (MW) o dużej intensywności, stanowią strefy lokalizacji osiedli mieszkaniowych w zabudowie wielorodzinnej. W terenach tych, oprócz podstawowej funkcji mieszkaniowej dopuszcza się uzupełnianie funkcji usługowych (MW/U) – w formie lokalizacji obiektów usługowych (zarówno komercyjnych jak i publicznych) wolnostojących, jak również usług wbudowanych w parterach budynków mieszkalnych. W obrębie zabudowy mieszkaniowej dużej intensywności wielorodzinnej obowiązuje wydzielanie i kształtowanie terenów zieleni ogólnodostępnej, urządzenie placów zabaw i placów sportowych – mających zapewnić dobre warunki zamieszkania i wypoczynku. Szczegółowe wskaźniki dotyczące powierzchni i gabarytów zabudowy i działek, odnoszące się do poszczególnych rodzajów zagospodarowania należy ustalić na etapie sporządzania mpzp.
- W terenach zabudowy mieszkaniowej – w celu zwiększenia ładunku przestrzennego i zachowania harmonii krajobrazu architektonicznego terenów zainwestowanych – Studium ustala warunki kształtowania zabudowy i zieleni, wielkości działek, udziału powierzchni działki biologicznie czynnej, oraz warunków dotyczących zasad i stopnia nieuciążliwości obiektów służących działalności wytwórczej i usługowej. Konieczne jest wyposażenie terenu w urządzenia z zakresu infrastruktury technicznej (szczególnie gospodarki wodno – ściekowej). Rozwój i przekształcenia zabudowy winny odbywać się w szczególności w zgodzie z zasadami ochrony zabytkowej i kulturowej materii gminy oraz ochrony krajobrazu.
- W wyznaczonych na rysunku studium terenach zainwestowania pod zabudowę mieszkaniową średniej i niskiej intensywności (MN) – z podstawowych funkcji zabudowy mieszkaniowej, postuluje się przyjmowanie następujących zasad i wskaźników dotyczących parametrów działek budowlanych:
 - minimalna powierzchnia działek w zabudowie wolnostojącej – 600 m²,
 - inimalna powierzchnia działek w zabudowie bliiniaczej – 450 m²,
 - minimalna powierzchnia działek w zabudowie szeregowej – 300 m²,
 - szerokość minimalna działek ustalana powinna być indywidualnie w planach miejscowych,
 - zabudowa nie powinna przekraczać wysokości dwóch kondygnacji, w celu zachowania harmonii z terenami sąsiednimi, dopuszcza się ustalenie w planach miejscowych innych wysokości zabudowy, zgodnych z lokalnymi uwarunkowaniami poszczególnych terenów,

- niezbędne jest ponadto estetyczne zagospodarowanie terenów wokół budynków, zwłaszcza przy pomocy kształtującej krajobraz zieleni wysokiej i średniej,
- powierzchnia przeznaczona pod zabudowy nie powinna przekraczać 50% powierzchni działki, przy zachowaniu 25% biologicznie czynnej na każdej nieruchomości,
- dopuszcza się lokalizację budynków usług i handlu w terenach zabudowy mieszkaniowej; dla lokalizacji kiosków i małych sklepów dopuszcza się wykorzystanie na ten cel również działek, o powierzchniach i rozmiarach mniejszych niż wymienionych powyżej, przyjętych dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- dopuszcza się lokalizację funkcji z zakresu rzemiosła usługowego i produkcji pod warunkiem nie powodowania uciążliwości dla sąsiednich terenów,
- dopuszcza się wydzielanie terenów placów publicznych, dla lokalizowania ogólnodostępnej zieleni urządzonej oraz urządzania placów gier i zabaw dla dzieci.

Od powyższych wielkości można stosować odstępstwa, jeżeli znajdzie to uzasadnienie w projektach planów miejscowych i nie wpłynie negatywnie na jakość urbanizowanej przestrzeni. Dopuszcza się tolerancję do 15% dla parametrów powierzchni działek i ich szerokości.

- W terenach przeznaczonych pod usługi (U) ustala się zasady wymienności funkcji z zakresu usług publicznych i komercyjnych. Warunkiem możliwości wprowadzenia funkcji usług komercyjnych w terenach usług publicznych jest niepowodowanie uciążliwości oraz nie obniżanie standardu świadczonych usług publicznych dla terenów już wykorzystywanych na cele usług publicznych. Dopuszcza się natomiast możliwość pełnego wykorzystania terenów usług komercyjnych pod usługi publiczne.
- Jako strefy aktywizacji gospodarczej miasta wyznaczono tereny przemysłu, tereny działalności gospodarczych (rzemiosła, składów) rzemiosła, składów i baz (P), wraz z urządzeniami infrastruktury technicznej. Szczegółowy program oraz zasady zagospodarowania obszarów zostaną ustalone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Dopuszcza się wprowadzenie w miejscowym planie zagospodarowania terenów zieleni izolacyjnej średniej i wysokiej urządzonej w sposób umożliwiający zapobieganiu rozprzestrzeniania się hałasu, wibracji i zanieczyszczeń, co zabezpieczy dobre warunki zamieszkania na przyległych terenach mieszkaniowych.
- Tereny aktywizacji gospodarczej miasta powinny być przeznaczane pod:
 - zakłady przemysłowe i produkcyjne,
 - bazy i zaplecza techniczne – budowlane oraz składy, magazyny i hurtownie,
 - obiekty rzemiosła produkcyjnego i usług.

Jako uzupełnienie tych funkcji dopuszcza się lokalizowanie urządzeń obsługi komunikacji – stacji paliw, stacji obsługi pojazdów, baz transportowych, salonów samochodowych, itp. Wskazane jest wyodrębnianie terenów zieleni izolacyjnej od przylegających terenów zabudowy mieszkaniowej, a także od innych funkcji wymagających wyższych standardów w zakresie środowiska. Zabudowa mieszkaniowa możliwa wyłącznie w wyjątkowych sytuacjach dla osób nadzorujących procesy produkcyjne – jeśli stosowana technologia produkcji wymaga stałego nadzoru technologa.

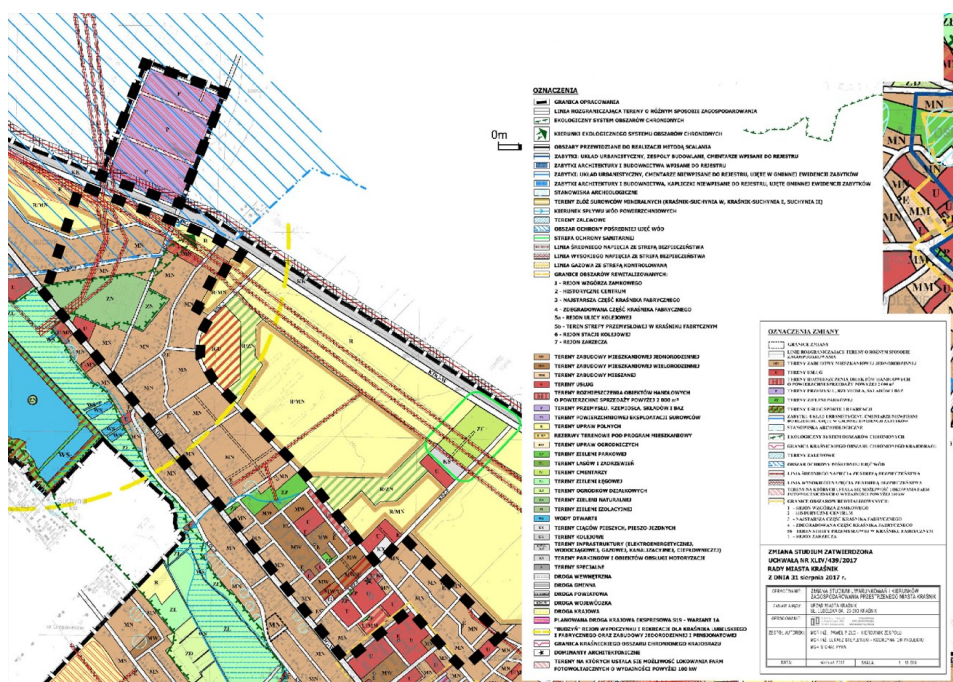
- Tereny obsługi komunikacji, w mpzp należy przeznaczać pod bazy transportowe, dworce PKS, stacje paliw, stacje obsługi, zakłady naprawy pojazdów, salony samochodowe. W obrębie tych terenów dopuszcza się lokalizowanie wszelkich usług związanych z obsługą komunikacji, w tym gastronomii, handlu oraz innych usług.
- Dla terenów usług sportu i rekreacji (US/UT) postuluje się przyjęcie funkcji podstawowej – usług sportu i rekreacji, w tym obiektów budowlanych oraz terenowych urządzeń sportu i rekreacji konnej, boisk i urządzeń sportowych wraz z niezbędnym zapleczem techniczno – sanitarnym, budowli służących obsłudze ruchu rekreacyjnego i turystycznego. Dopuszcza się realizację zabudowy usługowej związanej z obsługą terenów sportowo – rekreacyjnych oraz usług handlu i obiektów gastronomicznych. Wysokość realizowanych budynków może wynosić maksymalnie 15 m. Minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do działki budowlanej powinien wynosić 20%. Ponadto dopuszcza się realizację ciągów pieszych, rowerowych i konnych, dojazdów i dojazdów, innych terenów komunikacji, oświetlania, pomników, elementów małej architektury parkowej, wód powierzchniowych, infrastruktury technicznej i innych obiektów niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania tego terenu.
- Dla terenów zieleni parkowej (ZP) postuluje się przyjęcie funkcji podstawowej – zieleni w postaci parków i zielenców. Jako funkcję uzupełniającą dopuszcza się realizację obiektów i urządzeń sportowo – rekreacyjnych oraz terenów o funkcji usługowej, związanej z funkcją podstawową (gastronomia, szatnie, zaplecze techniczne, wypożyczalnia sprzętu sportowego itp.). Ponadto dopuszcza się realizację ciągów pieszych i rowerowych, oświetlania, pomników, elementów małej architektury parkowej w postaci altan, trejazy, miejsc do grillowania, placów publicznych, wód powierzchniowych, infrastruktury technicznej i innych obiektów, niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania tych terenów.
- Dla terenów upraw rolnych (R) Studium ustala szeroko rozumianą produkcję rolniczą, dopuszcza się zachowanie istniejącej zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej na terenach rolnych oraz jej rozbudowę w ramach działki budowlanej. Dopuszcza się lokalizację dróg publicznych i niepublicznych, dojazdów i dojazdów, innych terenów komunikacji, obiektów infrastruktury technicznej, urządzeń melioracji wodnych, obiektów przeciwpowodziowych i służących bezpieczeństwu publicznemu i bezpieczeństwu państwa. Postuluje się zachowanie i uzupełnianie zadrzewień i zakrzaczeń sródpolnych oraz grup, rzędów i pojedynczych egzemplarzy drzew istniejących w przestrzeni rolnej i na terenach łąk, pastwisk i nieużytków. Na terenach upraw rolnych dopuszcza się lokalizację farm fotowoltaicznych, zgodnie z rysunkiem Studium, według zasad lokalizacji wynikających z przepisów odrębnych.
- Dla terenów zieleni naturalnej (ZN) Studium ustala utrzymanie istniejących terenów zieleni. Dopuszcza się realizację gospodarki wodnej oraz przeprowadzanie dróg i sieci infrastruktury technicznej, lokalizację urządzeń towarzyszących tym sieciom, a także miejsc postojowych, jeżeli sposób ich lokalizacji będzie minimalizował wpływ na tereny przewidziane pod zainwestowanie oraz obszary podlegające ochronie.

Wyznaczone funkcje dla wyżej wymienionych terenów oznaczają preferowany rodzaj zabudowy na danym terenie, dopuszcza się jednak całkowitą wymiennosc funkcji ustalanych w planach miejscowych sposobów zagospodarowania, w ramach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy zagrodowej oraz zabudowy związanej z prowadzoną działalnością gospodarczą – nieuciążliwych usług i rzemiosła. Dopuszcza się w mpzp stosowanie rozwiązań

przestrzennych w ramach wyznaczonej funkcji, z zastosowaniem zieleni towarzyszącej (izolacyjnej, ozdobnej, parkowej) w formie zieleni publicznej jak i prywatnej.

Przyjęte parametry i wskaźniki w poszczególnych strefach rozwoju zabudowy mają charakter orientacyjny i uśredniony, a tym samym podlegają uszczegółowieniu w planach miejscowych. Dla istniejącej zabudowy i zagospodarowania terenu dopuszcza się ustalenie w mpzp przeznaczenia terenów, wskaźników i architektury budynków wg stanu istniejącego lub wynikających z obowiązujących planów miejscowych.

Dopuszcza się realizację urządzeń infrastruktury technicznej, komunikacyjnej, służącej bezpieczeństwu publicznemu i bezpieczeństwu państwa na wszystkich terenach, w zależności od potrzeb i w sposób minimalnie kolidujący z istniejącymi uwarunkowaniami i zagospodarowaniem terenu oraz na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

Ryc. Granice obszarów objętych mpzp na tle planszy ustaleń SUIKZP Miasta Kraśnik
Źródło: opracowanie własne, na podst. Studium

VII. USTALENIA PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. Przeznaczenie terenów objętych projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

W ustaleniach projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kraśnik (Etap I) określono następujące tereny o różnym przeznaczeniu oraz zróżnicowanych warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, w tym:

- 1÷ 32 MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,

- 1÷ 7 MW – tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,
- 1÷ 2 MN/U – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkalno – usługowej i usługowej,
- 1 ÷ 3 MW/U – teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, mieszkalno – usługowej i usługowej,
- 1 ÷ 3 U/MN – tereny zabudowy usługowej, mieszkalno – usługowej i mieszkaniowej jednorodzinnej,
- 1÷ 4 U – tereny zabudowy usługowej,
- 1 US/U – teren usług sportu i rekreacji oraz zabudowy usługowej,
- 1 UKr – tereny usług kultu religijnego,
- 1÷3 P – tereny zabudowy produkcyjnej, produkcyjno – usługowej i składowo – magazynowej,
- 1 R-PE – tereny rolne oraz tereny produkcji energii elektrycznej i urządzeń infrastruktury energetycznej, opartych na odnawialnych źródłach energii,
- 1 R – tereny rolnicze,
- 1÷ 6 ZP– tereny zieleni urządzonej,
- 1÷ 2 ZN – tereny zieleni naturalnej,
- 1÷ 8 IT-E – tereny infrastruktury technicznej: urządzenia elektroenergetyczne,
- 1 IT-G – tereny infrastruktury technicznej: urządzenia gazownictwa,
- KD – tereny dróg publicznych, w tym:
 - 1÷ 4 KDZ – drogi zbiorcze klasy Z,
 - 1÷ 5 KDL – drogi lokalne klasy L,
 - 1÷ 36 KDD – drogi dojazdowe klasy D,
- 1÷ 2 U-KS – tereny obsługi komunikacji samochodowej,
- 1÷ 8 KXL – tereny ciągów pieszo – jezdnych.

oraz:

- granicę obszaru objętego planem,
- nieprzekraczalne linie zabudowy,
- linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania,
- Ekologiczny System Obszarów Chronionych ESOCH,
- napowietrzne linie elektroenergetyczne średniego napięcia 30 kV i 15 kV,
- napowietrzne linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia 110 kV,
- strefy ochronne od napowietrznych linii elektroenergetycznych średniego i wysokiego napięcia.

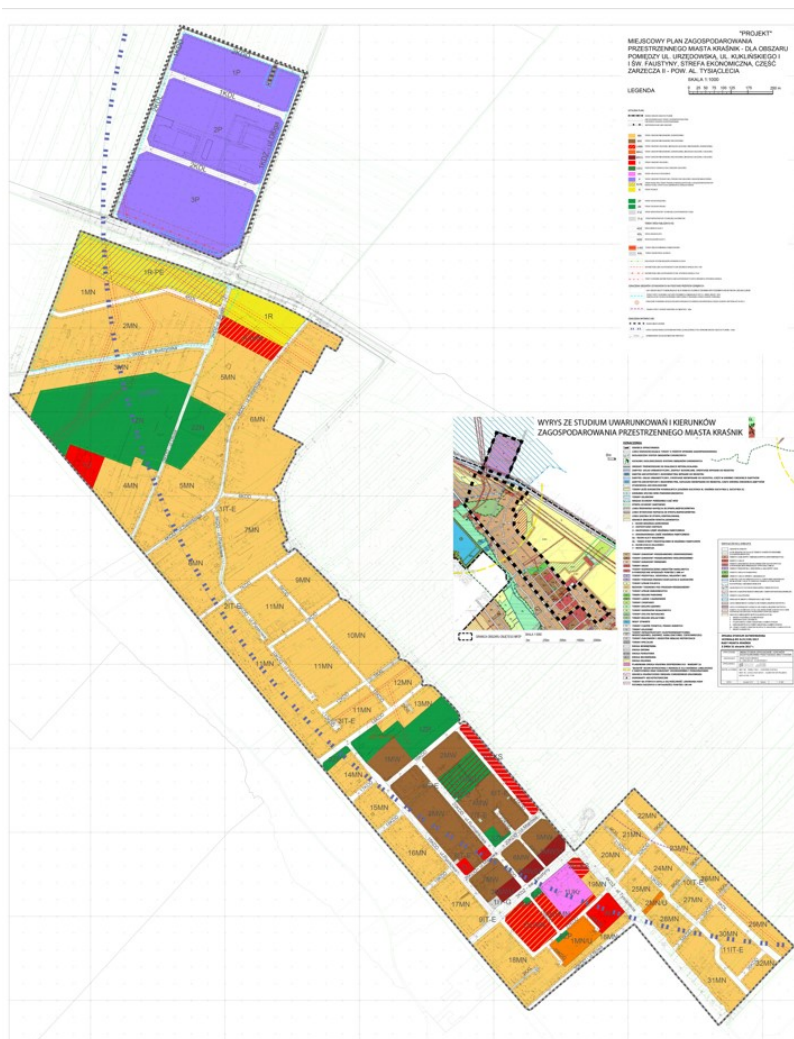
Ponadto wskazano obszary ustanowione na podstawie przepisów odrębnych, zlokalizowane w granicach obszaru objętego planem, w tym:

- granica zbiornika GZWP 406 (przebieg w granicach planu),
- tereny strefy ochronnej ujęć wód podziemnych: komunalnego przy ul. Żwirki i Wigury oraz Fabryki Łożysk Toczonych w Kraśniku Fabrycznym, w tym granica terenu ochrony pośredniej,
- oznaczenie stanowiska archeologicznego wpisanego do ewid. Woj. Urzędu Ochrony Zabytków (AZP 84-78/2-1),

- granica strefy ochrony sanitarnej od cmentarza – 500 m.

Rysunek planu zawiera ponadto następujące oznaczenia informacyjne, nie stanowiące ustaleń planu:

- granica miasta Kraśnik,
- granice strefy ochronnej od elektrowni wiatrowej Kraśnik (zlokalizowanej poza granicami obszaru objętego planem) - 2150 m,
- zwymiarowane odległości mierzone w metrach,
- oznaczenia informacyjne terenów poza granicą obszaru objętego planem.

Ryc. Rysunek projektu mpzp

Źródło: Opracowanie własne

Dla terenów o określonym w planie przeznaczeniu, wprowadzono następujące ustalenia:

- **Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej** oznaczona rysunku planu symbolami **1 ÷ 32 MN** (o łącznej pow. 81,17 ha), dla których w ramach **przeznaczenia podstawowego** ustalono: zabudowę mieszkaniową jednorodziną wolnostojącą, bliźniaczą i szeregową. **Przeznaczenie dopuszczalne** obejmuje: garaże indywidualne i budynki gospodarcze, miejsca parkingowe, dojścia, dojazdy, usługi, w tym także handel,

w formie: lokali użytkowych w budynkach mieszkaniowo – usługowych, zabudowy usługowej o łącznej powierzchni zabudowy budynków usługowych nie przekraczającej 20% powierzchni działki budowlanej, ciągi komunikacji pieszej i rowerowej, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, zieleń urządzoną.

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ład przestrzennego plan ustala: realizację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wyłącznie w formie budynków wolnostojących lub w formie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej bliźniaczej oraz zabudowy szeregowej; dopuszczenie przeznaczenia do 30% powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego na cele usługowe; zakaz lokalizacji garaży w zespołach większych niż 3, tymczasowych obiektów handlowo – usługowych, usług innych niż nieuciążliwe. Dla nowoprojektowanych zespołów zabudowy bliźniaczej oraz szeregowej ustala się nakaz stosowania jednorodnych parametrów w zakresie powierzchni zabudowy budynków mieszkalnych, wysokości budynków, kształtów i pokrycia dachów, kątów nachylenia połaci dachowych, a także kolorystyki dachów i elewacji; na terenie jednej działki budowlanej dopuszcza się lokalizację tylko jednego budynku mieszkalnego. Minimalne powierzchnie nowowydzielanych działek budowlanych dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną: wolnostojącą: min. 600,0 m², bliźniaczą: min. 450,0 m² (dla pojedynczego segmentu), szeregową: min. 260,0 m² (dla pojedynczego segmentu).

W zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu plan ustala:

nieprzekraczalne linie zabudowy, zgodnie z ustaleniami i rysunkiem planu; dachy: o symetrycznym układzie połaci, dwu- i wielospadowe o kącie nachylenia pomiędzy 22° – 45°, z dopuszczeniem dachów naczółkowych i płaskich; dla zabudowy gospodarczej i garażowej dopuszcza się stosowanie dachów jednospadowych o kącie nachylenia połaci min. 10°; dopuszcza się dachy płaskie oraz tarasy w formie dachów płaskich; nie dopuszcza się stosowania dachów o niesymetrycznych połaciach; maksymalna wysokość zabudowy: budynków mieszkalnych, mieszkalno – usługowych i usługowych do wys. 11,0 m, z dopuszczeniem wyniesienia poziomu parteru w stosunku do poziomu terenu nie więcej niż 1,0 m, budynków garażowych i gospodarczych: do 6,0 m, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej: do 13,0 m; minimalna szerokość elewacji frontowej budynków: 6,0 m dla budynków mieszkalnych i 3,0 m dla pozostałych budynków; minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 25%; maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy: 50% powierzchni działki maksymalna intensywność zabudowy: 0,55; minimalna intensywność zabudowy: 0,01.

- **Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej**, oznaczone na rysunku planu symbolami **1 ÷ 7 MW** (o pow. 9,45 ha), dla których w ramach **przeznaczenia podstawowego** ustalono: zabudowę mieszkaniową wielorodziną. **Przeznaczenie dopuszczalne** obejmuje: lokale użytkowe w parterach budynków mieszkalnych wielorodzinnych, zabudowę usługową o łącznej powierzchni zabudowy budynków usługowych nie przekraczającej 20% powierzchni działki budowlanej; garaże wolnostojące oraz wbudowane, indywidualne i wielostanowiskowe, z dopuszczeniem w podpiwniczeniu, budynki gospodarcze, urządzenia sportu i rekreacji, plac zabaw na powierzchni nie większej niż 10% powierzchni działki budowlanej; miejsca parkingowe, dojścia, dojazdy, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, zieleń urządzoną, ciągi komunikacji pieszej i rowerowej.

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego plan ustala: zakaz lokalizacji usług innych niż nieuciążliwe. Minimalne powierzchnie nowowydzielanych działek budowlanych dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną: min. 1200,0 m²; zakaz realizacji ogrodzeń, z wyłączeniem ogrodzeń placów zabaw, boisk sportowych, wybiegów dla psów, parkingów strzeżonych.

W zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu plan ustala: nieprzekraczalne linie zabudowy, zgodnie z ustaleniami i rysunkiem planu; dachy: płaskie, dachy spadziste o kącie nachylenia głównych połaci dachowych do 45°, z dopuszczeniem kąta nachylenia połaci dachowych do 60° dla dachu mansardowego, dla zabudowy gospodarczej i garażowej dopuszcza się stosowanie dachów jednospadowych o kącie nachylenia połaci min. 10°, nie dopuszcza się stosowania dachów kopertowych oraz o niesymetrycznych połaciach; maksymalna wysokość zabudowy: budynków mieszkalnych wielorodzinnych, do wys. 13,0 m i 19,0 m, z dopuszczeniem wyniesienia poziomu parteru w stosunku do poziomu terenu nie więcej niż 1,0 m; budynków garażowych i gospodarczych: do 6,0 m, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej: do 16,0 m i 22,0 m; minimalna szerokość elewacji frontowej budynków: 6,0 m dla budynków mieszkalnych i 3,0 m dla pozostałych budynków; minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 10%; maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy: 70% powierzchni działki maksymalna intensywność zabudowy: 4,0; minimalna intensywność zabudowy: 0,01.

- **Teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej**, usługowej, mieszkalno – usługowej i usługowej, oznaczone rysunku planu symbolami 1 ÷ 2 MN/U (o łącznej pow. 1,16 ha), dla którego w ramach **przeznaczenia podstawowego** ustalono: zabudowę mieszkaniową jednorodziną wolnostojącą, bliźniaczą i szeregową, w tym także z lokalami użytkowymi z zakresu usług nieuciążliwych w budynkach mieszkalnych jednorodzinnych, zabudowę mieszkaniowo – usługową, jako budynki mieszkalno – usługowe z lokalami użytkowymi z zakresu usług nieuciążliwych i 1 lokalem mieszkalnym, zabudowę usługową z zakresu usług nieuciążliwych.

Przeznaczenie dopuszczalne obejmuje: garaże indywidualne, wolnostojące, wbudowane w budynki mieszkalne lub usługowe, z dopuszczeniem w podpiwniczeniu, garaże wielostanowiskowe, nadziemne i podziemne (wolnostojące, o powierzchni zabudowy części nadziemnej nie większej niż 20% powierzchni działki budowlanej, wbudowane w budynki mieszkalne lub usługowe), budynki magazynowe wolnostojące i wbudowane w budynki usługowe, z dopuszczeniem w podpiwniczeniu, urządzenia sportu i rekreacji, plac zabaw na powierzchni nie większej niż 10% powierzchni działki budowlanej, miejsca parkingowe, dojścia, dojazdy, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, zieleń urządzone, ciągi komunikacji pieszej i rowerowej.

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego plan ustala: zakaz lokalizacji: usług innych niż usługi nieuciążliwe w zabudowie usługowej i jako lokale użytkowe w budynkach mieszkalnych i mieszkalno – usługowych, zespołów garaży indywidualnych obejmujących więcej niż 3 garaże indywidualne. Dopuszcza się: przeznaczenie do 40% powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego na cele usługowe; lokalizację garaży wbudowanych w budynki mieszkalne jednorodzinne, przy czym powierzchnia zabudowy garażu wbudowanego nie może przekraczać 25% powierzchni zabudowy budynku mieszkalnego; urządzenia sportu i rekreacji, plac zabaw na powierzchni nie większej niż 10% powierzchni działki budowlanej. Dla nowoprojektowanych zespołów zabudowy

bliźniaczej oraz szeregowej ustala się nakaz stosowania jednorodnych parametrów w zakresie powierzchni zabudowy budynków mieszkalnych, wysokości budynków, kształtów i pokrycia dachów, kątów nachylenia połaci dachowych, a także kolorystyki dachów i elewacji; na terenie jednej działki budowlanej dopuszcza się lokalizację tylko jednego budynku mieszkalnego.

Minimalne powierzchnie nowowydzielanych działek budowlanych dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną: wolnostojącą: min. 600,0 m², bliźniaczą: min. 450,0 m² (dla pojedynczego segmentu), szeregową: min. 260,0 m² (dla pojedynczego segmentu), pod zabudowę mieszkalno – usługową i usługową: min. 1000,0 m².

W zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu plan ustala: nieprzekraczalne linie zabudowy, zgodnie z ustaleniami i rysunkiem planu; dachy: o symetrycznym układzie połaci, dwu- i wielospadowe o kącie nachylenia pomiędzy 22° – 45°, z dopuszczeniem dachów naczółkowych i płaskich; dla zabudowy gospodarczej i garażowej dopuszcza się stosowanie dachów jednospadowych o kącie nachylenia połaci min. 10°; dopuszcza się dachy płaskie oraz tarasy w formie dachów płaskich; nie dopuszcza się stosowania dachów o niesymetrycznych połaciach; maksymalna wysokość zabudowy: budynków mieszkalnych, mieszkalno – usługowych i usługowych do wys. 11,0 m, z dopuszczeniem wyniesienia poziomu parteru w stosunku do poziomu terenu nie więcej niż 1,0 m, budynków garażowych i gospodarczych: do 6,0 m, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej: do 14,0 m; minimalna szerokość elewacji frontowej budynków: 6,0 m dla budynków mieszkalnych i 3,0 m dla pozostałych budynków; minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 25%; maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy: 55% powierzchni działki, maksymalna intensywność zabudowy: 1,2; minimalna intensywność zabudowy: 0,01.

- **Tereny zabudowy usługowej, mieszkalno – usługowej i mieszkaniowej jednorodzinnej**, oznaczone na rysunku planu symbolami **1 ÷ 3 U/MN** (o łącznej pow. 2,99 ha), dla których w ramach **przeznaczenia podstawowego** ustalono: zabudowę usługową, zabudowę mieszkalno – usługową jako budynki z lokalami użytkowymi i nie więcej niż 2 lokalami mieszkalnymi, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna w formie budynków wolnostojących, zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej bliźniaczej i szeregowej. **Przeznaczenie dopuszczalne** obejmuje: garaże indywidualne, wolnostojące, wbudowane w budynki mieszkalne lub usługowe, z dopuszczeniem w podpiwniczeniu, garaże wielostanowiskowe, nadziemne i podziemne: wolnostojące, o powierzchni zabudowy części nadziemnej nie większej niż 30% powierzchni działki budowlanej oraz wbudowane w budynki mieszkalne lub usługowe; budynki magazynowe wolnostojące i wbudowane w budynki usługowe, z dopuszczeniem w podpiwniczeniu, urządzenia sportu i rekreacji, plac zabaw na powierzchni nie większej niż 10% powierzchni działki budowlanej, miejsca parkingowe, dojścia, dojazdy, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, zieleń urządzona, ciągi komunikacji pieszej i rowerowej.

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ład przestrzennego plan ustala: zakaz lokalizacji usług innych niż nieuciążliwe w zabudowie usługowej i jako lokale użytkowe w budynkach mieszkalno – usługowych, tymczasowych obiektów handlowo – usługowych, garaży jako obiektów tymczasowych, zespołów garaży indywidualnych obejmujących więcej niż 3 garaże indywidualne; dopuszcza się przeznaczenie do 40% powierzchni użytkowej

budynku mieszkalnego na cele usługowe; dopuszcza się lokalizację garaży wbudowanych w budynki mieszkalne jednorodzinne, przy czym powierzchnia zabudowy garażu wbudowanego nie może przekraczać 25% powierzchni zabudowy budynku mieszkalnego; dopuszcza się urządzenia sportu i rekreacji, plac zabaw na powierzchni nie większej niż 10% pow. działki budowlanej. Minimalne powierzchnie nowowydzielanych działek budowlanych dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną: wolnostojącą: min. 600,0 m², bliźniaczą: min. 450,0 m² (dla pojedynczego segmentu), szeregową: min. 260,0 m² (dla pojedynczego segmentu), pod zabudowę mieszkalno – usługową i usługową: min. 1000,0 m².

W zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu plan ustala: nieprzekraczalne linie zabudowy, zgodnie z ustaleniami i rysunkiem planu; dachy: o symetrycznym układzie połaci, dwu- i wielospadowe o kącie nachylenia pomiędzy 22° – 45°, z dopuszczeniem dachów naczółkowych i płaskich, dla zabudowy gospodarczej i garażowej dopuszcza się stosowanie dachów jednospadowych o kącie nachylenia połaci min. 10°, dopuszcza się dachy płaskie oraz tarasy w formie dachów płaskich, nie dopuszcza się stosowania dachów o niesymetrycznych połaciach; maksymalna wysokość zabudowy: budynków mieszkalnych, mieszkalno – usługowych i usługowych: do wys. 12,0 m, z dopuszczeniem wyniesienia poziomu parteru w stosunku do poziomu terenu nie więcej niż 1,0 m,; budynków garażowych i gospodarczych: do 6,0 m, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej: do 15,0 m; minimalna szerokość elewacji frontowej budynków: 6,0 m dla budynków mieszkalnych i 3,0 m dla pozostałych budynków; minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 20%; maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy: 60% powierzchni działki maksymalna intensywność zabudowy: 1,4; minimalna intensywność zabudowy: 0,01.

- **Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, mieszkalno – usługowej i usługowej**, oznaczone na rysunku planu symbolami **1 ÷ 3 MW/U** (o łącznej pow. 0,98 ha), dla których w ramach **przeznaczenia podstawowego** ustalono: zabudowę mieszkaniową wielorodziną, mieszkalno – usługową jako budynki z lokalami użytkowymi i lokalami mieszkalnymi i zabudowę usługową. **Przeznaczenie dopuszczalne** obejmuje: garaże indywidualne, wolnostojące, wbudowane w budynki mieszkalne lub usługowe, z dopuszczeniem w podpiwniczeniu, garaże wielostanowiskowe, w tym także wielopoziomowe, nadziemne i podziemne: wolnostojące, o powierzchni zabudowy części nadziemnej nie większej niż 40% powierzchni działki budowlanej, wbudowane w budynki mieszkalne lub usługowe; budynki magazynowe wolnostojące i wbudowane w budynki usługowe, z dopuszczeniem w podpiwniczeniu; urządzenia sportu i rekreacji, plac zabaw na powierzchni nie większej niż 10% powierzchni działki budowlanej; miejsca parkingowe, dojścia, dojazdy, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, zieleń urządzoną, ciągi komunikacji pieszej i rowerowej.

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ład przestrzennego plan ustala: zakaz lokalizacji usług innych niż nieuciążliwe, zakazuje się lokalizacji usług innych niż usługi nieuciążliwe w zabudowie usługowej i jako lokale użytkowe w budynkach mieszkalno – usługowych; zakaz realizacji ogrodzeń, z wyłączeniem ogrodzeń placów zabaw, boisk sportowych, wybiegów dla psów, parkingów strzeżonych.

W zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu plan ustala: nieprzekraczalne linie zabudowy, zgodnie z ustaleniami i rysunkiem planu; dachy: płaskie, dachy spadziste

o kącie nachylenia głównych połaci dachowych do 45°, z dopuszczeniem kąta nachylenia połaci dachowych do 60° dla dachu mansardowego, dla zabudowy gospodarczej i garażowej dopuszcza się stosowanie dachów jednospadowych o kącie nachylenia połaci min. 10°, nie dopuszcza się stosowania dachów kopertowych oraz o niesymetrycznych połaciach; maksymalna wysokość zabudowy: budynków mieszkalnych i mieszkalno – usługowych: do wys. 13,0 m, z dopuszczeniem wyniesienia poziomu parteru w stosunku do poziomu terenu nie więcej niż 1,0 m; budynków usługowych: do wys. 9,0 m, z dopuszczeniem wyniesienia poziomu parteru w stosunku do poziomu terenu nie więcej niż 1,0 m; budynków garażowych, gospodarczych i magazynowych: do 6,0 m; obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej: do 15,0 m; minimalna szerokość elewacji frontowej budynków: 6,0 m dla budynków mieszkalnych i 3,0 m dla pozostałych budynków; minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 10%; maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy: 70% powierzchni działki maksymalna intensywność zabudowy: 4,0; minimalna intensywność zabudowy: 0,01.

- **Tereny zabudowy usługowej**, oznaczone na rysunku planu symbolami **1 ÷ 4 U** (o łącznej pow. 1,76 ha), dla których w ramach **przeznaczenia podstawowego** ustalono: zabudowę usługową, w tym także handlową, stanowiącą usługi nieuciążliwą. **Przeznaczenie dopuszczalne** obejmuje: budynki magazynowe i gospodarcze, w tym wbudowane w budynki usługowe, garaże wolnostojące oraz wbudowane, wielostanowiskowe i wielopoziomowe, miejsca parkingowe, dojścia, dojazdy; sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, lokale mieszkalne wbudowane w budynki usługowe, obiekty i urządzenia z zakresu sportu i rekreacji, ogrody gastronomiczne, zieleń urządzone, place zabaw dla dzieci, ciągi komunikacji pieszej i rowerowej.

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ład przestrzennego plan ustala: realizację zabudowy usługowej wyłącznie w formie budynków wolnostojących lub w formie zabudowy szeregowej; dopuszcza się lokalizację lokali mieszkalnych wbudowanych w budynki usługowe obejmujące nie więcej niż 50% powierzchni użytkowej całego budynku; lokalizację magazynów na powierzchni nie większej niż 30% powierzchni działki budowlanej; dopuszcza się lokalizację ogrodów gastronomicznych na powierzchni nie większej niż 10% powierzchni działki budowlanej; lokalizację parkingu naziemnego na powierzchni nie większej niż 30% powierzchni działki budowlanej; lokalizację garaży wielostanowiskowych, w tym także wielopoziomowych, nadziemnych i podziemnych. Zakazuje się lokalizacji: domów opieki społecznej, szpitali oraz zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży. Minimalne powierzchnie nowowydzielanych działek budowlanych dla terenów przeznaczonych pod zabudowę usługową: min. 800,0 m².

W zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu plan ustala: nieprzekraczalne linie zabudowy, zgodnie z ustaleniami i rysunkiem planu; dachy: płaskie o spadku od 2° – 15°, dachy dwu- i wielospadowe, symetryczne, o nachyleniu połaci od 22° – 45°, z dopuszczeniem dachów naczółkowych i jednospadowych, nie dopuszcza się stosowania dachów o niesymetrycznych połaciach, dla zabudowy gospodarczej i garażowej dopuszcza się stosowanie dachów jednospadowych o kącie nachylenia połaci min. 10°, dachy o powierzchniach połaci dachowych nie będących płaszczyznami; maksymalna wysokość zabudowy: budynków usługowych: do wys. 12,0 m, z dopuszczeniem wyniesienia poziomu parteru w stosunku do poziomu terenu nie więcej niż 1,0 m; budynków garażowych i gospodarczych: do 6,0 m;

obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej: do 15,0 m; minimalna szerokość elewacji frontowej budynków: 6,0 m; minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 15%; maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy: 65% powierzchni działki, maksymalna intensywność zabudowy: 1,5; minimalna intensywność zabudowy: 0,01.

- **Teren usług sportu i rekreacji oraz zabudowy usługowej**, oznaczony na rysunku planu symbolem **1 US/U** (o pow. 1,21 ha), dla którego w ramach **przeznaczenia podstawowego** ustalono: tereny sportu i rekreacji, zabudowę usługową z zakresu usług nieuciążliwych; zabudowę usługową obejmującą budynki użyteczności publicznej i zamieszkania zbiorowego związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży.

Przeznaczenie dopuszczalne obejmuje budynki magazynowe, w tym wbudowane w budynki usługowe, przeznaczone do obsługi funkcji ustalonej w przeznaczeniu podstawowym, miejsca parkingowe, dojścia, dojazdy; garaże jednostanowiskowe i wielostanowiskowe (w tym także wielopoziomowe), nadziemne i podziemne, wolnostojące i wbudowane w budynki usługowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, ogrody gastronomiczne, zieleń urządzona, place zabaw dla dzieci, ciągi komunikacji pieszej i rowerowej.

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego plan ustala: realizację zabudowy usługowej wyłącznie w formie budynków wolnostojących; dopuszcza się lokalizację ogrodów gastronomicznych na powierzchni nie większej niż 10% powierzchni działki budowlanej; lokalizację parkingu naziemnego na powierzchni nie większej niż 30% powierzchni działki budowlanej; lokalizację garaży wielostanowiskowych, w tym także wielopoziomowych, nadziemnych i podziemnych (o powierzchni zabudowy części nadziemnej nie większej niż 30% powierzchni działki budowlanej; wbudowanych w budynki usługowe, obejmujące nie więcej niż 30% powierzchni użytkowej całego budynku); lokalizację magazynów na powierzchni nie większej niż 20% powierzchni działki budowlanej oraz wbudowanych w budynki usługowe, obejmujące nie więcej niż 30% powierzchni użytkowej całego budynku; minimalne powierzchnie nowowydzielanych działek budowlanych dla terenów przeznaczonych pod usługi sportu i rekreacji oraz pod zabudowę usługową: min. 1500,0 m².

W zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu plan ustala: nieprzekraczalne linie zabudowy, zgodnie z ustaleniami i rysunkiem planu; dachy: płaskie o spadku od 2° – 15°; dachy dwu- i wielospadowe, symetryczne, o nachyleniu połaci od 12° – 35°, z dopuszczeniem dachów naczółkowych i jednospadowych, nie dopuszcza się stosowania dachów o niesymetrycznych połaciach, dla zabudowy gospodarczej i garażowej dopuszcza się stosowanie dachów jednospadowych o kącie nachylenia połaci min. 10°, dachy wieżowe, dachy o powierzchniach połaci dachowych nie będących płaszczyznami; maksymalna wysokość zabudowy: budynków usługowych oraz sportu i rekreacji: do wys. 11,0 m, budynków garażowych i gospodarczych: do 6,0 m, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej: do 15,0 m; minimalna szerokość elewacji frontowej budynków: 6,0 m; minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 15%; maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy: 65% powierzchni działki, maksymalna intensywność zabudowy: 1,0; minimalna intensywność zabudowy: 0,01.

- **Teren usług kultu religijnego**, oznaczony na rysunku planu symbolem **1 UKr** (o pow. 1,33 ha), dla którego w ramach **przeznaczenia podstawowego** ustalono: obiekty kultu religijnego, kościoły, kaplice. **Przeznaczenie**

dopuszczalne obejmuje: usługi handlowe związane z dystrybucją asortymentu religijnego, budynki mieszkalne (plebanie), domy pielgrzyma, budynki garażowe i gospodarcze, w tym wbudowane w budynki usługowe, urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca parkingowe, dojścia, dojazdy, obiekty małej architektury, zieleni urządzona.

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ład przestrzennego oraz warunków zagospodarowania terenów i kształtowania zabudowy plan ustala: nieprzekraczalne linie zabudowy, zgodnie z ustaleniami i rysunkiem planu; dopuszcza się przebudowę, rozbudowę i odbudowę istniejących obiektów sakralnych z zachowaniem obecnej formy architektonicznej i skali zabudowy; dachy: o symetrycznym układzie połączy dwu – wielospadowe o kącie nachylenia pomiędzy 12° – 45° , z dopuszczeniem dachów naczółkowych; minimalna szerokość elewacji frontowej budynków: 6,0 m; maksymalna wysokość zabudowy: dla kościołów i ich wież do 65,0 m; budynków mieszkalnych i handlowych: do 9,0 m, z dopuszczeniem podpiwniczenia, budynków garażowych i gospodarczych: jedna kondygnacja nadziemna, do 5,0 m, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej: do 15,0 m; minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 15%; maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy: 50% powierzchni działki, maksymalna intensywność zabudowy: 2,0; minimalna intensywność zabudowy: 0,01.

- **Tereny zabudowy produkcyjnej, produkcyjno – usługowej i składowo – magazynowej**, oznaczone na rysunku planu symbolami **1 ÷ 3 P** (o łącznej pow. 19,84 ha), dla których w ramach **przeznaczenia podstawowego** ustalono: zabudowę produkcyjną, produkcyjno i składowo – magazynową. **Przeznaczenie dopuszczalne** obejmuje: obiekty i urządzenia do produkcji energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o mocy przekraczającej 100 kW (farmy fotowoltaiczne) wraz z ich strefami ochronnymi; obiekty usługowe, rzemiosła i handlowe (w tym handlu hurtowego); usługi związane z obsługą komunikacji samochodowej i motoryzacji, takie jak: stacje paliw, myjnie samochodowe, lakiernie samochodowe, warsztaty samochodowe, stacje naprawy lub diagnostyki pojazdów, urządzeń transportowych lub ich części; obiekty stanowiące zaplecze administracyjne i socjalno – sanitarne; dojazdy, dojścia, miejsca parkingowe; garaże wolnostojące oraz wbudowane, wielostanowiskowe i wielopoziomowe; sieci i urządzenia infrastruktury technicznej; zieleni urządzona.

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ład przestrzennego plan ustala: zakaz lokalizacji nowoprojektowanych budynków mieszkalnych oraz lokali mieszkalnych wbudowanych w budynki; dopuszcza się wiaty o powierzchni rzutu poziomego zewnętrznego obrysu dachu nie większej niż 40 m², przy czym łączna powierzchnia rzutów poziomych zewnętrznych obrysów dachów wszystkich wiat znajdujących się na działce budowlanej nie może przekraczać 10% powierzchni tej działki; nakaz utrzymania stref ochronnych, związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu oraz występowaniem znaczącego oddziaływania na środowisko urządzeń wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych o mocy przekraczającej 100 kW, w granicach określonego planem przeznaczenia terenów 1 ÷ 3 P. Ustala się lokalizację składów i magazynów na powierzchni nie większej niż 30% powierzchni działki budowlanej; lokalizację parkingu naziemnego na powierzchni nie większej niż 30% powierzchni działki budowlanej; lokalizację garaży wielostanowiskowych, w tym także wielopoziomowych, nadziemnych i podziemnych (wolnostojących, o powierzchni zabudowy części nadziemnej nie większej niż 40% powierzchni działki budowlanej oraz

wbudowanych w budynki przeznaczenia podstawowego, obejmujące nie więcej niż 30% powierzchni użytkowej całego budynku); minimalne powierzchnie nowowydzielanych działek budowlanych dla terenów przeznaczonych pod zabudowę: min. 2000,0 m²;

W zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu plan ustala: nieprzekraczalne linie zabudowy, zgodnie z ustaleniami i rysunkiem planu; dachy: płaskie o spadku od 2° – 15°, dachy dwu- i wielospadowe, symetryczne, o nachyleniu połaci od 22° – 35°, z dopuszczeniem dachów naczółkowych i jednospadowych, dachy o powierzchniach połaci dachowych nie będących płaszczyznami; dla zabudowy składowo - magazynowej i garażowej dopuszcza się stosowanie dachów jednospadowych o kącie nachylenia połaci min. 10°; maksymalna wysokość zabudowy 15 m (z dopuszczeniem do 20,0 – z uwagi na technologię produkcji); budynków składowo – magazynowych, usługowych i rzemiosła do wys. 10,0 m, budynków garażowych: do 6,0 m; obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej: do 25,0 m; maksymalna wielkość powierzchni zabudowy: 70%; minimalna szerokość elewacji frontowej budynków: 6 m; minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 15%; maksymalna intensywność zabudowy: 1,5; minimalna intensywność zabudowy: 0,01.

- **Teren rolny oraz teren produkcji energii elektrycznej i urządzeń infrastruktury energetycznej**, opartych na odnawialnych źródłach energii, oznaczony na rysunku planu symbolem **1 R-PE**. (o pow. 4,32 ha), dla którego w ramach **przeznaczenia podstawowego** ustalono: tereny upraw rolnych i polowych, użytków zielonych oraz zieleni naturalnej, stanowiącej zadrzewienia i zakrzewienia śródpolne; obiekty i urządzenia do produkcji energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o mocy przekraczającej 100 kW (farmy fotowoltaiczne) wraz z ich strefami ochronnymi. **Przeznaczenie dopuszczalne** obejmuje: sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, dojazdy, dojścia, miejsca parkingowe, drogi gospodarcze transportu rolnego o szerokości 6,0 ÷ 8,0 m, ścieżki rowerowe, garaże, budynki magazynowe oraz obiekty przeznaczone do obsługi funkcji ustalonej w przeznaczeniu podstawowym, zabudowa dla potrzeb obsługi gospodarstwa rolnego, z wyłączeniem budynków mieszkalnych.

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ład przestrzennego plan ustala: nakaz utrzymania stref ochronnych, związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu oraz występowaniem znaczącego oddziaływania na środowisko urządzeń wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych o mocy przekraczającej 100 kW, w granicach określonego planem przeznaczenia terenów 1 R-PE. W ramach stref ochronnych, ustala się nakaz lokalizacji pasów zieleni izolacyjnej wysokiej o szerokości min. 6,0 m, wzdłuż granic terenu 1 R-PE, przyległych do terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej MN, jak też do dróg publicznych KD, przy uwzględnieniu nasadzeń o zróżnicowanej strukturze pionowej roślinności oraz min. 50% udziale gatunków zimozielonych. Zakazuje się: lokalizacji obiektów i urządzeń do produkcji energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o mocy przekraczającej 100 kW w odległości mniejszej niż 50,0 m od terenów zabudowy MN i U/MN zlokalizowanej w granicach objętym planem oraz od zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowo – usługowej, usługowej i zagrodowej, zlokalizowanych poza granicami obszaru objętego planem; lokalizacji budynków przeznaczonych na stały pobyt ludzi; lokalizacji zabudowy mieszkaniowej oraz lokali mieszkalnych; lokalizacji farm wiatrowych; minimalne powierzchnie nowowydzielanych działek

budowlanych dla terenów przeznaczonych pod zabudowę: min. 2000,0 m².

W zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu plan ustala: nieprzekraczalne linie zabudowy, zgodnie z ustaleniami i rysunkiem planu; szerokość elewacji nowolokalizowanych budynków nie mniejsza niż: 3,0 m; maksymalna wysokość zabudowy: budynków: do 4,5 m, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej: do 15,0 m; dachy: dachy płaskie o spadku od 2° – 15°, dopuszcza się dachy dwu- i wielospadowe, symetryczne, o nachyleniu połaci od 12° – 35°; minimalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,01, maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,8 min. wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej: 15% powierzchni działki, maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy: 70% powierzchni działki.

- **Tereny zieleni urządzonej**, oznaczone na rysunku planu symbolami **1 ÷ 6 ZP** (o łącznej pow. 3,13 ha), dla których w ramach **przeznaczenia podstawowego** ustalono: zieleni urządzoną, niską i wysoką, w tym: tereny parków, skwerów, ogrodów. **Przeznaczenie dopuszczalne** obejmuje: obiekty usługowe przeznaczone do obsługi funkcji ustalonej w przeznaczeniu podstawowym (w tym: obiekty handlowo i gastronomiczne gastronomia, wypożyczalnie sprzętu sportowego, szatnie i toalety, urządzenia socjalne, itp.) – obejmujące nie więcej niż 30% powierzchni terenów ZP; terenowe urządzenia sportowo – rekreacyjne; dojazdy, miejsca parkingowe; ciągi piesze, ścieżki rowerowe; obiekty i urządzenia małej architektury; place zabaw; ciek wodne; urządzenia i sieci infrastruktury technicznej.

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ład przestrzennego plan ustala: nakaz zagospodarowania terenów z uwzględnieniem oświetlenia, komunikacji pieszej w postaci pieszych alejek, itp.; min. powierzchnie nowowydzielanych działek budowlanych dla terenów przeznaczonych pod zieleni urządzoną ZP: min. 600,0 m².

W zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu plan ustala: nieprzekraczalne linie zabudowy, zgodnie z ustaleniami oraz rysunkiem planu; parametry zabudowy: budynki o jednej kondygnacji nadziemnej, do wysokości 6,0 m, dachy symetryczne dwu- lub wielospadowe, o kącie nachylenia połaci dachowych 12° – 35°, kryte dachówką ceramiczną lub betonową, materiałami dachówkopodobnymi, papą; elewacje: tynki o jasnej kolorystyce; wysokość obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej: do 15,0 m; minimalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,01, maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy 0,1; minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej: 70 % powierzchni działki; maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy: 10% powierzchni działki.

- **Tereny zieleni naturalnej** oznaczone na rysunku planu symbolami **1 ÷ 2 ZN** (o łącznej pow. 11,01 ha), dla których w ramach **przeznaczenia podstawowego** ustalono: zieleni nieurządzoną, łąki, pastwiska, w tym: tereny zieleni niskiej i wysokiej, użytków zielonych oraz zieleni naturalnej, stanowiącej zadrzewienia i zakrzewienia śródpolne. **Przeznaczenie dopuszczalne** obejmuje: ciągi piesze, ścieżki rowerowe, obiekty i urządzenia małej architektury, drogi gospodarcze transportu rolnego o szerokości 6,0 – 8,0 m, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, ciek wodne.

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ład przestrzennego oraz warunków zagospodarowania terenów i kształtowania zabudowy plan ustala: utrzymuje się, bez wydzielania na rysunku planu, istniejące na tych

terenach wody powierzchniowe; dopuszcza się lokalizację obiektów budowlanych stanowiących urządzenia i sieci infrastruktury technicznej, jak też związanych z ochroną przeciwpowodziową i gospodarką wodną; ustala się zakaz lokalizacji budynków; maksymalna wysokość zabudowy obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej: do 15,0 m.

- **Tereny rolniczy** oznaczony na rysunku planu symbolem **1 R** (o pow. 2,20 ha), dla którego w ramach **przeznaczenia podstawowego** ustalono: tereny upraw rolnych, sadowniczych, ogrodniczych, szkółkarskich i polowych, użytków zielonych oraz zieleni naturalnej, stanowiącej zadrzewienia i zakrzewienia śródpolne. **Przeznaczenie dopuszczalne** obejmuje: ciągi piesze, ścieżki rowerowe, drogi gospodarcze transportu rolnego o szerokości 6,0 – 8,0 m, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, cieków wodnych, zabudowa dla potrzeb obsługi gospodarstwa rolnego, z wyłączeniem budynków mieszkalnych.

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ładów przestrzennego oraz warunków zagospodarowania terenów i kształtowania zabudowy plan ustala: utrzymanie, bez wydzielania na rysunku planu, istniejących na tych terenach wód powierzchniowych; dopuszcza się lokalizację obiektów budowlanych stanowiących urządzenia i sieci infrastruktury technicznej, jak też związanych z ochroną przeciwpowodziową i gospodarką wodną; zakaz lokalizacji zabudowy mieszkaniowej; dopuszcza się lokalizację zabudowy dla potrzeb obsługi gospodarstwa rolnego, o maksymalnej wysokości budynków do 8,5 m i jednej kondygnacji nadziemnej, dachy symetryczne dwu- lub wielospadowe, o kącie nachylenia połaci dachowych 20 – 45°, z dopuszczeniem dachów jednospadowych o kącie nachylenia połaci min. 5°; maksymalna wysokość zabudowy obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej: do 15,0 m.

- **Tereny infrastruktury technicznej elektroenergetycznej**, oznaczone na rysunku planu symbolami **1÷8 IT-E** (o łącznej pow. 980,3 m²), dla których w ramach **przeznaczenia terenu** ustalono: infrastruktura techniczna elektroenergetyczna, obiekty i urządzenia elektroenergetyczne, stacje transformatorowe. **Przeznaczenie dopuszczalne** obejmuje: sieci, urządzenia i obiekty infrastruktury technicznej inne niż wymienione w przeznaczeniu podstawowym; dojazdy, dojścia, miejsca parkingowe, zabudowa dla potrzeb obsługi terenów IT-E. **W zakresie zasad ochrony i kształtowania ładów przestrzennego oraz warunków zagospodarowania terenów i kształtowania zabudowy** plan ustala: utrzymanie istniejącego stanu zagospodarowania terenu oraz istniejących stacji transformatorowych wraz z możliwością ich modernizacji, przebudowy i rozbudowy; realizację nowo projektowanych urządzeń i obiektów zaopatrzenia w energię elektryczną; dopuszcza się realizację stacji transformatorowych w odległości 1,5 m od granicy działki przy ścianach stacji bez otworów drzwiowych i wentylacyjnych, lub w formie obiektów realizowanych w granicy posesji w przypadku ich dobudowy do istniejących budynków; wyznacza się nieprzekraczalne linie zabudowy, zgodnie z ustaleniami oraz z rysunkiem planu; formy dachów: dachy płaskie, dachy spadziste o kącie nachylenia głównych połaci dachowych do 45°, dachy o powierzchniach połaci dachowych nie będących płaszczyznami; minimalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,01; maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,8; minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej: 10% powierzchni działki; maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy: 70% powierzchni działki; maksymalna wysokość zabudowy: do wys. 10,0 m; maks. wysokość obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej: 25,0 m.

- **Teren infrastruktury technicznej gazownictwa**, oznaczony na rysunku planu symbolem **1 IT-G** (o pow. 907,44 m²), dla którego w ramach **przeznaczenia terenu** ustalono: stacja redukcyjna gazu, infrastruktura techniczna gazownictwa, obiekty i urządzenia gazownicze. **Przeznaczenie dopuszczalne** obejmuje: sieci, urządzenia i obiekty infrastruktury technicznej inne niż wymienione w przeznaczeniu podstawowym; dojazdy, dojścia, miejsca parkingowe; zabudowa dla potrzeb obsługi terenu IT-G. **W zakresie zasad ochrony i kształtowania ład przestrzennego oraz warunków zagospodarowania terenów i kształtowania zabudowy** plan ustala: utrzymanie istniejących obiektów i urządzeń gazownictwa oraz stanu zagospodarowania terenu; dopuszczenie przebudowy i rozbudowy istniejących oraz realizację nowo projektowanych urządzeń i obiektów zaopatrzenia w gaz; wyznacza się nieprzekraczalne linie zabudowy, zgodnie z ustaleniami oraz z rysunkiem planu; formy dachów: dachy płaskie, dachy spadziste o kącie nachylenia głównych połaci dachowych do 45°, dachy o powierzchniach połaci dachowych nie będących płaszczyznami; minimalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,01, maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,8, minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej: 10% powierzchni działki, maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy: 70% powierzchni działki; maksymalna wysokość zabudowy: do wys. 6,0 m; maksymalna wysokość obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej: 15,0 m; minimalna szerokość elewacji frontowej budynków – 3,0 m.

- **Tereny obsługi ruchu drogowego**, oznaczone na rysunku planu symbolami **1÷2 U-KS** (o łącznej pow. 1,10 ha), dla którego w ramach **przeznaczenia podstawowego** ustalono: tereny parkingów i garaży, zabudowa usługowa i obiekty dla obsługi motoryzacji (w tym: obiekty handlowo – gastronomiczne, stacje paliw płynnych i gazowych, myjnie samochodowe). **Przeznaczenie dopuszczalne** obejmuje: sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, komunikację wewnętrzną, obiekty małej architektury, zieleń urządzoną. **W zakresie zasad ochrony i kształtowania ład przestrzennego oraz warunków zagospodarowania terenów i kształtowania zabudowy** plan ustala: nieprzekraczalne linie zabudowy, zgodnie z ustaleniami oraz rysunkiem planu; minimalne powierzchnie nowowydzielanych działek budowlanych dla terenów przeznaczonych pod zabudowę: 1200,0 m²; minimalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,01, maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,5; minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej: 10 % powierzchni działki; maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy: 70% powierzchni działki; maksymalna wysokość zabudowy: do 6,0 m; maksymalna wysokość obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej: do 15,0 m; dachy: płaskie, o symetrycznym układzie połaci dwu- i wielospadowe (w tym kopertowe) o kącie nachylenia pomiędzy 12° – 35°, nie dopuszcza się stosowania dachów o niesymetrycznych połaciach. Zakazuje się lokalizacji zabudowy mieszkaniowej oraz lokali mieszkalnych.

- **Tereny komunikacji**, w tym:
 - **Tereny dróg publicznych**, oznaczonych na rysunku planu symbolami: **KDZ, KDL i KDD** (o łącznej powierzchni 19,65 ha), dla których ustalono:
 - **1-4 KDZ:** drogi publiczne klasy „zbiorczej”; szerokość dróg KDZ w liniach rozgraniczających wynosi od 5,0 m (jako fragment pasa drogowego 1KDZ) do 45,0 m, zgodnie z przebiegiem oznaczonym na rysunku planu;

- **1-5 KDL:** drogi publiczne klasy „lokalnej”; szerokość dróg KDL w liniach rozgraniczających terenu od 12,0 m do 20,0 m, zgodnie z przebiegiem oznaczonym na rysunku planu;
- **1-36 KDD:** drogi publiczne klasy „dojazdowej”; szerokość dróg KDD w liniach rozgraniczających terenu od 10,0 m do 15,5 m, zgodnie z przebiegiem oznaczonym na rysunku planu.
- **Tereny ciągów pieszo – jezdnych,** oznaczonych na rysunku planu symbolami: **1-8 KXL** (o łącznej pow. 0,39 ha); szerokość ciągów pieszo – jezdnych KXL w liniach rozgraniczających terenu od 5,0 m do 8,0 m, zgodnie z przebiegiem oznaczonym na rysunku planu.

2. Podział i scalanie nieruchomości

Plan ustala powierzchnie nowowydzielonych działek oraz szerokości frontów dla działek powstałych w wyniku scalania i podziałów nieruchomości, w tym dla terenów:

w terenach MN, MN/U i U/MN:

- zabudowa mieszkaniowa wolnostojąca: min. 600,0 m², przy szerokości frontu działki min. 16,0 m,
- zabudowa mieszkaniowa bliźniacza: min. 450,0 m² (dla pojedynczego segmentu), przy szerokości frontu działki min. 14,0 m,
- zabudowa mieszkaniowa szeregowa: min. 260,0 m² (dla pojedynczego segmentu), przy szerokości frontu działki min. 7,2 m;
- w terenach MW: min. 1200,0 m², przy szerokości frontu działki min. 22,0 m,
- w terenach MW/U: min. 1500,0 m², przy szerokości frontu działki min. 24,0 m,
- w terenach MN/U zabudowa mieszkalno – usługowa i usługowa: min. 800,0 m², przy szerokości frontu działki min. 18,0 m,
- w terenach U/MN zabudowa usługowa I mieszkalno – usługowa: min.: min. 1000,0 m², przy szerokości frontu działki min. 20,0 m,
- w terenach U: min. 800,0 m², przy szerokości frontu działki min. 18,0 m,
- w terenach US/U: 1500,0 m², przy szerokości frontu działki min. 24,0 m,
- w terenach P: min. 2000,0 m², przy szerokości frontu działki min. 28,0 m;
- w terenach R-PE: min. 3000,0 m², przy szerokości frontu działki min. 30,0 m.

3. Ustalenia projektu planu w zakresie ochrony konserwatorskiej

W zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej.

W granicach obszaru objętego planem występuje stanowisko archeologiczne, ujęte w ewidencji stanowisk archeologicznych Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków, chronione na mocy obowiązujących przepisów z zakresu ochrony zabytków. Ochroną konserwatorską obejmuje stanowisko archeologiczne: AZP Nr 84-78/2-1, położone w m. Kraśnik – Piaski, gm. Kraśnik Miasto.

Wszelkie działania inwestycyjne w obrębie działek, na których znajdują się tereny stanowisk archeologicznych, wymagają postępowania zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r. poz. 710 z późn. zm.). W przypadku odkrycia w trakcie prac ziemnych reliktyw kultury materialnej obowiązują przepisy ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r. poz. 710 z późn. zm.).

4. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określające zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego

Ustalenia w zakresie ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu sformułowano, celem:

- 1) spełnienia wymagań ochrony środowiska,
- 2) zachowania proporcji między zabudowaną i niezabudowaną częścią działki lub terenu,
- 3) utrzymania i ochrony przestrzeni o wartościowym krajobrazie oraz zapewnienia integracji przekształconego obszaru w zakresie widokowym i kompozycyjnym z terenami sąsiadującymi;
- 4) zapewnienia mieszkańcom i przyszłym użytkownikom odpowiednich standardów życia w zakresie dostępności do infrastruktury technicznej i komunikacyjnej.

➤ W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz zasad kształtowania krajobrazu plan ustala:

- zakaz lokalizowania zakładów stwarzających ryzyko wystąpienia poważnych awarii przemysłowych,
- zakaz lokalizacji usług związanych ze składowaniem i magazynowaniem odpadów, z wyłączeniem wstępnego magazynowania odpadów przez ich wytwórcę,
- zakaz lokalizacji inwestycji, które mogą powodować uciążliwości wykraczające poza granice terenu, do którego inwestor posiada tytuł prawny, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego,
- dopuszczenia:
 - istniejących, w dniu wejścia w życie planu, przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, działających w oparciu o wydane pozwolenia i decyzje,
 - dopuszczenie inwestycji mogących potencjalnie i zawsze znacząco oddziaływać na środowisko na terenach 1÷3 P;

- W zakresie ochrony gruntów i wód ustala się zachowania ciągłości systemu melioracyjnego, w tym prowadzenia działań inwestycyjnych na obszarze zdrenowanym w sposób niepowodujący trwałego przerwania drenażu i zniszczenia urządzeń melioracyjnych; stosowania otwartych lub zamkniętych systemów kanalizacyjnych do odprowadzania wód opadowych i roztopowych, wyposażonych w separatory związków ropopochodnych wraz z osadnikami dla silnie zanieczyszczonych: terenów produkcyjnych i składowo – magazynowych, parkingów o powierzchni powyżej 0,1 ha, placów i garaży oraz obiektów magazynowania i dystrybucji paliw; stosowania zasad odprowadzania ścieków, wód opadowych i roztopowych zgodnie z ustaleniami planu; zakaz zmiany warunków spływu wód powierzchniowych w obrębie poszczególnych działek ze szkodą dla gruntów sąsiednich;

- W ramach ochrony wód podziemnych ustala się • zakazy: wprowadzania ścieków bezpośrednio do wód podziemnych oraz do ziemi i wód zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (tekst jedn. Dz.U. z 2021 r., poz. 624 ze zm.); realizacji inwestycji stwarzających zagrożenie dla czystości wód podziemnych ze względu na wytwarzane ścieki, odpady oraz emitowane pyły i gazy; realizacji inwestycji mogących pogorszyć stan środowiska wodnego; • dopuszczenie wprowadzania podczyszczonych wód opadowych do wód i ziemi, przy zachowaniu wymogów określonych w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (tekst jedn. Dz.U. z 2021 r., poz. 624 ze zm.);
- W zakresie ochrony przed promieniowaniem elektromagnetycznym – poziom pól elektromagnetycznych w środowisku nie może przekraczać dopuszczalnych wartości określonych zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1219 z późn. zm.), w tym:
 - 1) dla terenów o przeznaczeniu MN, MW, MN/U, U/MN i MW/U obowiązują dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową;
 - 2) dla wszystkich pozostałych terenów w obszarze objętym planem obowiązują dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych jak dla miejsc dostępnych dla ludności.
- W zakresie gospodarki odpadami: obowiązuje prowadzenie gospodarki odpadami, zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu gospodarki odpadami; nakazuje się realizację miejsc do gromadzenia odpadów w sposób zapewniający zabezpieczenie przed infiltracją wód opadowych.
- W zakresie ochrony przed hałasem obowiązuje uwzględnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.. Dz. U. z 2020 r. poz. 1219 z późn. zm.) oraz z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112). Na podstawie przepisów ustawy określonej w pkt 1) tereny o określonym w planie przeznaczeniu przyporządkowuje się do poszczególnych rodzajów terenów, zróżnicowanych pod względem dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, określonych wskaźnikami hałasu L_{DWN} , L_N , $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$:
 - tereny o przeznaczeniu MN – odpowiadają terenom zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - tereny o przeznaczeniu MW – odpowiadają terenom zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego,
 - tereny o przeznaczeniu MN/U, U/MN i MW/U – odpowiadają terenom mieszkaniowo – usługowym,
 - teren o przeznaczeniu US/U – odpowiada terenom zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,
 - tereny o przeznaczeniu ZP – odpowiadają terenom rekreacyjno – wypoczynkowym,
 - dla pozostałych terenów dopuszczalnego poziomu hałasu nie ustala się.
- W zakresie ochrony krajobrazu i przyrodniczego systemu miasta Kraśnik wyznacza się Ekologiczny System Obszarów Chronionych (ESOCH), położony w granicach terenów zieleni naturalnej 1 ZN i 2 ZN oraz części terenów: 3 MN, 4 MN, 5 MN, 1U/MN, 1 R i 2 KDZ. Dla terenów zlokalizowanych w granicach ESOCH obowiązują ogólne ustalenia planu oraz ustalenia szczegółowe dla poszczególnych terenów.

5. Ustalenia projektu mpzp w zakresie granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie przepisów odrębnych

- Położenie całego obszaru objętego planem w zasięgu głównego zbiornika wód podziemnych GZWP nr 406 – Zbiornik Niecka Lubelska (Lublin). Dla obszaru objętego planem obowiązują zasady ochrony wód podziemnych ustalone przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz.U. 2021, poz. 624 ze zm.).
- Położenie terenu strefy ochronnej ujęć wód podziemnych: komunalnego przy ul. Żwirki i Wigury oraz Fabryki Łożysk Tocznych w Kraśniku Fabrycznym, w tym granicę terenu ochrony pośredniej, zlokalizowanego w granicach terenów objętych planem: 1÷2 MN, 1÷3 P, 1 R-PE, 1 KDZ, 1÷4 KDL i 1÷2 KDD oraz w granicach części terenów: 1 U/MN, 1 R i 2 KDZ, w oznaczonych na rysunku planu granicach strefy ochronnej pośredniej wód, dla której obowiązują przepisy odrębne, określone w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 624 ze zm.). Dla terenów tych mają zastosowanie przepisy Rozporządzenia Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Nr 23/2014 z dnia 28 listopada 2014 roku w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęć wód podziemnych: komunalnego przy ulicy Żwirki i Wigury oraz Fabryki Łożysk Tocznych w Kraśniku Fabrycznym. Dla terenów zlokalizowanych w granicach strefy pośredniej ochrony ujęcia wody, ustala się realizację dopuszczonych ustaleniami planu obiektów i urządzeń budowlanych na terenach: 1÷2 MN, 1÷3 P, 1 R-PE, 1 KDZ, 1÷4 KDL i 1÷2 KDD oraz części terenów: 1 U/MN, 1 R i 2 KDZ, przy uwzględnieniu obowiązujących dla terenu ograniczeń w zakresie robót lub działań powodujących zmniejszenie przydatności ujmowanej wody lub wydajności ujęcia.
- Położenie części obszaru objętego planem w tym terenów 22 MN i 5 KXL oraz części terenów: 21 MN, 23 MN, 5 KDL i 32 KDD w oznaczonych na rysunku planu granicach strefy ochrony sanitarnej od cmentarza – 500 m, obejmującej obszary położone w odległości mniejszej lub równej 500 m od granicy terenu cmentarza znajdującego się poza granicą obszaru objętego planem. Dla terenów zlokalizowanych w granicach strefy ochrony sanitarnej od cmentarza obowiązują ograniczenia związane z zapewnieniem ochrony sanitarnej od cmentarza, zgodnie z rozporządzeniem z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (Dz. U. z 1959 r. Nr 52, poz. 315).

6. Ustalenia projektu mpzp w zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej

Plan ustala:

- 1) powiązanie systemów infrastruktury technicznej w granicach obszaru objętego planem z systemami infrastruktury technicznej zlokalizowanymi poza granicą obszaru objętego planem poprzez istniejące elementy systemów infrastruktury technicznej oraz projektowane na podstawie ustaleń planu;

- 2) w granicach obszaru objętego planem dopuszcza się przebudowę, rozbudowę, modernizację, zmianę przebiegu istniejących i budowę nowych sieci, urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej;
- 3) zakaz lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii wykorzystujących energię wiatru, o mocy większej niż moc mikroinstalacji;
- 4) dopuszcza się stosowanie urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy nie przekraczającej 100 kW;
- 5) na terenach 1÷3 P oraz 1 R-PE dopuszcza się stosowanie urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW wraz z ich strefami ochronnymi;
- 6) na terenach nowo projektowanych dróg publicznych i ciągów pieszo – jezdnych, wyznaczonych liniami rozgraniczającymi ustala się nakaz projektowania i realizacji sieci i obiektów infrastruktury technicznej w sposób zapewniający możliwość budowy sieci pozostałych mediów zgodnie z obowiązującymi normami i przepisami prawa;
- 7) w przypadkach braku możliwości lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej w liniach rozgraniczających dróg oraz ciągów technicznych, dopuszcza się lokalizację wszystkich niezbędnych obiektów infrastruktury technicznej na wszystkich terenach w obszarze planu, pod warunkiem spełnienia wymogów przepisów odrębnych.

➤ W odniesieniu do zaopatrzenia w wodę:

- a) zaopatrzenie w wodę dla celów bytowych, usługowych oraz ochrony przeciwpożarowej w oparciu o sieć wodociagową,
- b) w przypadku braku technicznych możliwości przyłączenia do sieci wodociagowej, do czasu jej realizacji, dopuszcza się zaopatrzenie w wodę ze studni,
- c) dopuszcza się sukcesywną rozbudowę i modernizację istniejącej sieci wodociagowej (w tym wymianę sieci wodociagowej znajdującej się w złym stanie technicznym),
- d) zakazuje się lokalizacji ujęć wody o charakterze zbiorników wodnych, służących jako źródło zaopatrzenia sieci wodociagowej w wodę do picia i potrzeb gospodarczych w oznaczonej na rysunku planu strefie ochrony sanitarnej od cmentarza – 500 m,
- e) pokrycie zapotrzebowania w wodę w zakresie ochrony przeciwpożarowej zgodnie z przepisami ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów; nowoprojektowane przewody wodociagowe wyposażać w hydranty zewnętrzne zgodnie z obowiązującymi przepisami i normami w zakresie ochrony przeciwpożarowej;
- f) przy budowie, rozbudowie i przebudowie elementów sieci wodociagowych nakazuje się konieczność uwzględnienia zabezpieczenia w wodę do celów przeciwpożarowych, zgodnie z wymaganiami obowiązujących przepisów w sprawie p.poż. zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych;
- g) dopuszcza się lokalizację zbiorników retencyjnych dla potrzeb ochrony przeciwpożarowej.

➤ W odniesieniu do odprowadzania ścieków – kanalizacja sanitarna:

- a) docelowe odprowadzenie ścieków komunalnych do szczelnych kolektorów sieci kanalizacji sanitarnej z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni;
 - b) w terenie nie wyposażonym w sieć kanalizacji sanitarnej obowiązuje odprowadzanie ścieków zgodnie z przepisami ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r. poz. 1439 z późn. zm.);
 - c) ustala się docelowe odprowadzenie ścieków przemysłowych wstępnie oczyszczonych do wymaganych standardów i ścieków bytowych do szczelnych kolektorów sieci kanalizacji sanitarnej z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni;
 - d) dopuszcza się budowę nowych zbiorczych kolektorów sanitarnych i przepompowni ścieków, a także budowę i rozbudowę przyłączy sieci kanalizacyjnej, wraz z możliwością rozbudowy i modernizacji;
 - e) nakazuje się prowadzenie nowych kolektorów i sieci kanalizacyjnych w liniach rozgraniczających dróg, w szczególnie uzasadnionych przypadkach prowadzenie ich poza terenami przeznaczonymi pod trasy układu komunikacyjnego.
- W odniesieniu do odprowadzania wód opadowych i roztopowych:
- a) utrzymuje się istniejący system kanalizacji deszczowej, wraz z możliwością przebudowy, rozbudowy i modernizacji,
 - b) ujmowanie wód opadowych i roztopowych w systemy kanalizacyjne zamknięte lub w systemy otwarte wraz z ich odprowadzeniem, po spełnieniu wymaganych standardów czystości, do ziemi lub do odbiornika wód,
 - c) dopuszcza się stosowanie rozwiązań w zakresie retencjonowania wód, w tym zbiorników retencyjnych lub zbiorników retencyjno – chłonnych, z możliwością ich użytkowego wykorzystania dla celów technologicznych, gospodarczych lub przeciwpożarowych lub rozsączenia w gruncie,
 - d) dla wód opadowych lub roztopowych niewymagających oczyszczania ustala się zagospodarowanie w miejscu ich powstawania, poprzez wprowadzenie do ziemi na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych, do studni chłonnych, do zbiorników retencyjnych lub zbiorników retencyjno – chłonnych, z dopuszczeniem odprowadzenia ich do systemu kanalizacji deszczowej, znajdującego się w obszarze objętym planem lub poza tym obszarem.
- W odniesieniu do zaopatrzenia w energię elektryczną:
- a) utrzymanie istniejącego zbiorczego systemu zaopatrzenia w energię elektryczną;
 - b) utrzymanie istniejącego przebiegu linii elektroenergetycznych: linii napowietrznych wysokiego napięcia [WN] 110 kV, linii napowietrznych i kablowych średniego napięcia [SN] 30 kV i 15 kV, linii napowietrznych i kablowych niskiego napięcia [nN], linii napowietrznych oświetlenia ulicznego niskiego napięcia [nN], wraz z dopuszczeniem rozbudowy, przebudowy lub przełożenia, stosownie do potrzeb (w tym kolidujących z projektowaną zabudową);
 - c) utrzymanie istniejących stacji transformatorowych SN/nN, wraz z możliwością ich przebudowy, rozbudowy lub przełożenia, stosownie do potrzeb (w tym kolidujących z projektowaną zabudową);

- d) dopuszcza się budowę nowoprojektowanych linii elektroenergetycznych wysokiego napięcia [WN] w wykonaniu napowietrznym oraz linii napowietrznych średniego [SN] i niskiego napięcia [nN] w wykonaniu kablowym;
 - e) zakaz realizacji nowych linii napowietrznych średniego [SN] i niskiego napięcia [nN];
 - f) dopuszczenie budowy stacji elektroenergetycznych 110 kV (w tym stacji 110 kV/SN) i SN (w tym stacji SN/nN) w wykonaniu wewnętrznym i/lub napowietrznym;
 - g) ustala się strefy ochronne od napowietrznych linii elektroenergetycznych:
 - średnich napięć [SN]: 15 m (po 7,7 m od osi linii, po obu jej stronach)
 - wysokich napięć [WN]: 40 m (po 20,0 m od osi linii, po obu jej stronach),
 - w obrębie których ustala się zakaz lokalizowania budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na stały pobyt ludzi oraz zakaz obsad roślinnością wyższą niż 3,0 m nad poziom terenu;
 - h) nakaz lokalizacji i prowadzenia nowych urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej elektroenergetycznej w liniach rozgraniczających dróg, w szczególnie uzasadnionych przypadkach dopuszcza się ich prowadzenie i lokalizację poza terenami przeznaczonymi pod trasy układu komunikacyjnego;
 - i) w przypadku likwidacji lub skablowania istniejących linii energetycznych wyznaczone w rysunku planu ograniczenia zabudowy tracą swoją aktualność;
 - j) dopuszczenie stosowania urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy nie przekraczającej 100 kW, przy czym zakazuje się lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii wykorzystujących energię wiatru, o mocy większej niż moc mikroinstalacji.
- W odniesieniu do zaopatrzenia w gaz:
- a) utrzymuje się istniejącą sieć gazową dystrybucyjną średniego ciśnienia zlokalizowaną na obszarze objętym planem, wraz z możliwością rozbudowy i modernizacji oraz przełożenia,
 - b) zaopatrzenie w gaz poprzez budowę przyłączy do istniejącej sieci gazowej oraz realizację nowych odcinków sieci gazowej na nowoprojektowanych terenach przeznaczonych pod zabudowę,
 - c) dopuszcza się budowę nowych sieci gazowych w strefach kontrolowanych istniejących gazociągów,
 - d) zakaz lokalizacji budynków, składów i magazynów oraz nasadzenia drzew i krzewów w strefach kontrolowanych gazociągów,
 - e) nakazy:
 - budowy, przebudowy i rozbudowy sieci gazowej wyłącznie jako podziemnej,
 - lokalizacji nowoprojektowanej sieci gazowej w liniach rozgraniczających dróg,
 - budowy i rozbudowy sieci gazowej w dostosowaniu do nowego zagospodarowania terenu, w powiązaniu z układem komunikacyjnym, w ciągu którego wskazuje się lokalizację tych sieci.
- W odniesieniu do sieci teletechnicznych:
- a) utrzymuje się istniejące urządzenia i sieci teletechniczne, wraz z możliwością rozbudowy, przebudowy oraz przełożenia,
 - b) dopuszcza się budowę nowoprojektowanych urządzeń oraz sieci teletechnicznych,

- c) prowadzenie sieci telekomunikacyjnych w kanalizacji teletechnicznej, bądź w postaci kabli podziemnych i innych dostępnych rozwiązań, z dopuszczeniem linii napowietrznych oraz zmiany sieci napowietrznych na sieci doziemne,
 - d) nakazuje się prowadzenie sieci linii telekomunikacyjnych w liniach rozgraniczających dróg i ciągów pieszych; w szczególnie uzasadnionych przypadkach dopuszcza się ich prowadzenie poza terenami przeznaczonymi pod trasy układu komunikacyjnego, poza granicami linii rozgraniczających dróg i ulic,
 - e) dopuszcza się lokalizację naziemnych obiektów kubaturowych urządzeń telekomunikacyjnych, jako obiektów wolnostojących oraz wbudowanych w budynki, z wyłączeniem budynków w których przewidziano funkcję mieszkalną,
 - f) w granicach obszaru objętego planem dopuszcza się lokalizację inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej,
 - g) dopuszcza się budowę i rozbudowę telekomunikacyjnych linii i sieci radiowych, wraz z niezbędnymi obiektami i antenami linii radiowych, stacji bazowych telefonii komórkowej i linii radiowych łączących te stacje.
- w odniesieniu do zaopatrzenia w energię ciepłą:
- a) ogrzewanie budynków poprzez indywidualne i grupowe systemy zaopatrzenia w energię ciepłą, z uwzględnieniem przepisów zawartych w uchwale Nr XXIII/388/2021 Sejmiku Województwa Lubelskiego w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa lubelskiego ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw,
 - b) dopuszczenie stosowania urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy nie przekraczającej 100 kW, przy czym zakazuje się lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii wykorzystujących energię wiatru, o mocy większej niż moc mikroinstalacji;

VIII. KIERUNKI I PRZEWIDYWANA INTENSYWNOŚĆ NIEPOŻĄDANYCH PRZEK-SZTAŁCEŃ I DEGRADACJI ŚRODOWISKA PRZY DOTYCHCZASOWYM UŻYTKOWANIU I ZAGOSPODAROWANIU OBSZARU, W SYTUACJI BRAKU PLANU – WARIANT „0”

Na obszarze objętym opracowaniem nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Obowiązuje natomiast Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Kraśnik, uchwalone uchwałą Nr XLIV/439/2017 z dnia 31 sierpnia 2017 r. Rady Miasta Kraśnik.

W ramach realizacji Uchwały Nr XVII/162/2020 Rady Miasta Kraśnik z dnia 30 stycznia 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kraśnik, przyjęto etapowanie planu, a niniejsze opracowanie stanowi Etap I miejscowego planu dla miasta Kraśnik.

Głównym celem przystąpienia do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kraśnik było stworzenie warunków formalno – prawnych dla szeroko rozumianego planowania przestrzennego, jak też dla realizacji nowej zabudowy i zagospodarowania terenów, w tym realizacji inwestycji celu publicznego. Opracowanie projektu planu powstało przy uwzględnieniu zgłaszanych wniosków mieszkańców, instytucji oraz władz samorządowych, jak również obowiązujących przepisów oraz kierunków przyjętych w obowiązującym Studium.

Wariant „0” – „braku planu” – docelowo wpłynie niekorzystnie na rozwój terenów inwestycyjnych: zarówno mieszkaniowych i mieszkalno – usługowych, jak i typowo komercyjnych – usługowych oraz produkcyjnych, a także znacząco obniży możliwości wyposażenia tych terenów w infrastrukturę komunikacyjną i techniczną. Na chwilę obecną obszar objęty opracowaniem jest pozbawiony planu miejscowego, a wszelkie inwestycje są realizowane w oparciu o decyzje o warunkach zabudowy, jak i lokalizacji inwestycji celu publicznego, co jak wiadomo rodzi masę konfliktów społeczno – przestrzennych, jak też wprowadza chaos i dezorganizację przestrzeni.

W wariantcie „0”, polegającym na utrzymaniu istniejącego stanu prawnego (czyli braku obowiązującego mpzp) można się spodziewać umocnienia niewłaściwych standardów w zakresie nieefektywnego zagospodarowania terenów i zabudowy oraz obsługi w zakresie infrastruktury komunikacyjnej i technicznej.

Z uwagi na politykę przestrzenną gminy, w tym możliwość wykorzystania dużego arealu nieużytkowanych terenów oraz podniesienia atrakcyjności obszaru, uzasadnione jest wprowadzenie ustaleń w mpzp. Ze względu na zmiany w legislacji, a także sukcesywne podwyższanie się standardu życia mieszkańców, konieczne jest wprowadzenie aktualnych ustaleń w zakresie przeznaczenia terenów, jak również nowych regulacji z zakresu ochrony środowiska, w tym min. ochrony przyrody i zabytków, ochrony wód podziemnych, instalacji systemów grzewczych, obsługi wod.-kan., jak też zasad gospodarki odpadami.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest środkiem prawnym polityki przestrzennej. Jego ustalenia kształtują wraz z innymi przepisami sposób wykonywania prawa własności nieruchomości oraz stanowi on podstawę planowania przestrzennego gminy. W planie określa się przeznaczenie, warunki zagospodarowania i zabudowy terenu, a także rozmieszczenie inwestycji celu publicznego. Plan miejscowy ustanawia przepisy powszechnie obowiązujące na danym terenie, będące podstawą wydawania decyzji administracyjnych.

Reasumując, konieczne jest wprowadzenie aktualnych i obowiązujących regulacji planistycznych na analizowanym obszarze. Wprowadzenie zabezpieczeń w zakresie planowania przestrzennego, pozwoli na uporządkowanie obszaru, stworzenie optymalnego układu funkcjonalno – przestrzennego, jak też zminimalizowanie ewentualnych konfliktów i zagrożeń środowiskowych. Prawdopodobnie konsekwencją niewprowadzenia planu, będzie nieuchronne nawarstwianie się konfliktów i zagrożeń środowiskowych, a także zahamowania rozwoju obszaru i spowolnienia inwestycyjnego.

IX. IDENTYFIKACJA ODDZIAŁYWAŃ ZWIĄZANYCH Z PLANOWANYMI FUNKCJAMI OBSZARU

Czynnik	Tereny, których dot. oddziaływanie	Technologia, możliwość wystąpienia oddziaływania	Prognozowane oddziaływanie i jego natężenie
Emisja zanieczyszczeń	Tereny zabudowy	Wystąpi w stopniu nieznacznym. Zaopatrzenie w energię ciepłą	Nie wystąpią istotne zmiany. W dłuższej perspektywie

powietrza z systemów grzewczych		w oparciu o indywidualne oraz grupowe systemy zaopatrzenia w energię ciepłą. Dopuszczono stosowanie urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii	możliwe ograniczenie niskiej emisji.
Emisja zanieczyszczeń powietrza z pojazdów samochodowych	Obszary zainwestowania	Wystąpi	Prawdopodobnie nie wystąpi zwiększenie oddziaływania w otoczeniu terenów komunikacji
Emisja hałasu komunikacyjnego	Obszary zainwestowania	Wystąpi	Prawdopodobnie nie wystąpi zwiększenie oddziaływania w otoczeniu terenów komunikacji
Hałas związany z lokowanymi funkcjami	Tereny zabudowy	Wystąpi	Oddziaływanie w stopniu nieznacznym
Emisja promieniowania elektromagnetycznego	Tereny zabudowy	Wystąpi	Oddziaływanie w stopniu nieznacznym
Wpływ na klimat lokalny	Tereny zabudowy	Prawdopodobny	Miejscowo w stopniu nieodczuwalnym
Przekształcenie krajobrazu	Obszary zainwestowania	Wystąpi	Możliwe wystąpienie zwiększenia oddziaływania na skutek realizacji nowej zabudowy
Przekształcenie walorów widokowych	Obszary zainwestowania	Wystąpi	Możliwe wystąpienie zwiększenia oddziaływania na skutek realizacji nowej zabudowy
Przekształcenie stosunków wodno gruntowych	Obszary zainwestowania	Wystąpi	Wskutek wzrostu współczynnika odpływu (utwardzenie powierzchni)
Zanieczyszczenia wód na skutek zrzutu ścieków	Obszary zainwestowania	Nie wystąpi. Ścieki odprowadzane do kanalizacji miejskiej lub do wysoko sprawnych urządzeń do oczyszczania ścieków	Zależnie od sprawności kanalizacji miejskiej i urządzeń do oczyszczania ścieków
Ograniczenie infiltracji wód opadowych do gruntu	Dachy, powierzchnie utwardzone	Wystąpi	W granicach określonych postanowieniami mpzp
Likwidacja powierzchni biologicznie czynnej	Obszary zainwestowania	Wystąpi	W granicach określonych postanowieniami mpzp
Powstawanie odpadów komunalnych	Obszary zainwestowania	Wystąpi	Zależnie od sprawności miejskiego systemu gospodarki odpadami

Tab. Identyfikacja oddziaływań związanych z planowanymi funkcjami obszaru

Źródło: Opracowanie własne

W przypadku realizacji ustaleń planu, do najważniejszych oddziaływań będą należały prace budowlane na etapie realizacji inwestycji, a w konsekwencji: likwidacja powierzchni pokrywy glebowej, emisja zanieczyszczeń

do atmosfery (samochody i sprzęt budowlano – montażowy), emisja hałasu (samochody i sprzęt budowlany), przekształcenie krajobrazu rolniczego.

Planowane oddziaływania przedsięwzięcia będą mieć charakter:

- bezpośredni – oddziaływania na zwierzęta i ptaki, na etapie budowy polegały będą na unikaniu terenu budowy przez zwierzęta i ptaki,
- pośredni – oddziaływanie hałasu i promieniowania magnetycznego w marginalnym zakresie w obrębie przedsięwzięcia,
- krótkoterminowy – emisja pyłów i gazów w trakcie prac budowlano – montażowych, powstawanie odpadów,
- długoterminowy, stały – zmiana krajobrazu i ukształtowanie szaty roślinnej na wiele lat.

X. PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU PLANU NA KOMPONENTY ŚRODOWISKA

1. Wody powierzchniowe i podziemne

Obszar objęty opracowaniem mpzp leży w granicach udokumentowanego zbiorników wód podziemnych GZWP nr 406 – **Zbiornik Niecka Lubelska (Lublin)**. Dla obszaru objętego planem obowiązują zasady ochrony wód podziemnych ustalone przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz.U. 2021, poz. 624 ze zm.).

Ponadto obszar objęty planem leży częściowo w granicach strefy ochronnej ujęć wód podziemnych: komunalnego przy ul. Żwirki i Wigury oraz Fabryki Łożysk Tocznych w Kraśniku Fabrycznym, w tym granicę terenu ochrony pośredniej, dla której obowiązują przepisy odrębne, określone w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 624 ze zm.). Dla terenów określonych powyżej mają również zastosowanie przepisy Rozporządzenia Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Nr 23/2014 z dnia 28 listopada 2014 roku w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęć wód podziemnych: komunalnego przy ulicy Żwirki i Wigury oraz Fabryki Łożysk Tocznych w Kraśniku Fabrycznym.

Art. 139 ustawy Prawo wodne reguluje pojęcie obszarów ochronnych, na których obowiązują zakazy oraz ograniczenia w zakresie użytkowania gruntów lub korzystania z wód, w celu ochrony zasobów tych wód przed degradacją.

Art. 140. ustanawia zakazy lub ograniczenia na obszarach ochronnych. Na obszarach ochronnych może być zakazane lub ograniczone wykonywanie robót lub czynności, które mogą spowodować trwałe zanieczyszczenie gruntów lub wód. Obszary ochronne ustanawia Wojewoda, na wniosek Wód Polskich, w drodze aktu prawa miejscowego, wskazując ograniczenia lub zakazy dotyczące użytkowania gruntów oraz korzystania z wód na terenie obszaru ochronnego oraz granice tego obszaru.

Ze względu na lokalizację w granicach zbiornika GZWP i jego stref ochronnych, w planie wymagana jest ochrona istniejących zasobów wodnych oraz wykluczenie lokalizacji inwestycji stanowiących zagrożenie dla środowiska gruntowo – wodnego, jak również zakaz wprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych

lub gruntu. Realizacja ustaleń miejscowego planu wywierać będzie wpływ na środowisko wodne przede wszystkim w zakresie:

- lokalnych zmian stosunków wodnych – zmniejszenia retencji gruntowej na skutek wprowadzenia zabudowy i utwardzonych nawierzchni z jednoczesnym wzrostem wód odprowadzanych kanalizacją oraz
- obniżenia zwierciadła wód gruntowych na skutek prowadzenia koniecznych prac ziemnych i budowlanych,
- możliwości zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych w wyniku wprowadzonych potencjalnych źródeł zanieczyszczeń.

W wyniku zabudowy części terenów oraz budowy sieci infrastruktury liniowej wzrasta poziomu drenażu, jak również dochodzi do obniżenia infiltracji i retencyjności terenu. Realizacja ustaleń planu może spowodować zainwestowanie bezpośrednie do max. 92,51 ha terenu (w tym dopuszczona max. powierzchnia zabudowy: 70,85 ha, drogi: 21,66 ha) co stanowi w sumie ok. 54,42% obszaru objętego planem, który pozbawiony zostanie naturalnego zasilania. Wody opadowe z połaci dachowych i terenów utwardzonych odprowadzane będą systemami infrastruktury miejskiej albo rozsączone w gruncie, pod warunkiem, że nie spowoduje to podtapiania nieruchomości sąsiadujących.

Wody deszczowe z połaci dachowych traktowane są jako wody czyste, niewymagające stosowania jakichkolwiek urządzeń podczyszczających. Natomiast charakterystycznymi wskaźnikami zanieczyszczenia ścieków deszczowych z terenów komunikacji jest zawiesina i substancje ropopochodne; stężenie zanieczyszczeń jest w głównej mierze uzależnione od natężenia ruchu. Korzystnym rozwiązaniem w aspekcie bilansu wodnego terenu oraz reżimu odbiorników jest stosowanie nawierzchni przepuszczalnych i odprowadzanie wód opadowych na tereny zielone lub ich czasowe magazynowanie a następnie wykorzystanie dla pielęgnacji terenów zieleni.

W przypadku terenów, na których prowadzona będzie działalność produkcyjna i usługowa – sposób odprowadzania wód deszczowych zależy będzie od specyfiki przedsięwzięcia i natężenia koniecznej obsługi komunikacyjnej. W przypadku terenów potencjalnie narażonych na zanieczyszczenie (np. budynki magazynowe, składowe, garaże, parkingi, tereny komunikacji) konieczne jest stosowanie nawierzchni nieprzepuszczalnych, wyprofilowanych w sposób umożliwiający przejęcie całości spływu oraz zastosowanie ewentualnie urządzeń podczyszczających (osadnik, separator substancji ropopochodnych). Warunki techniczne przyłącza, w tym konieczność stosowania urządzeń podczyszczających będą przedmiotem umowy inwestora z administratorem sieci.

Ustalenia projektu planu wprowadzają jednoznaczne regulacje w zakresie gospodarki ściekowej – sanitarnej i deszczowej. Wymagania względem terenów przeznaczonych do zainwestowania w zakresie wyposażenia ich w kanalizację sanitarną i deszczową, jak również ustalenia dot. modernizacji i rozbudowy istniejących systemów przyczynią się do uregulowania gospodarki wodno – ściekowej na analizowanym obszarze, poprzez ograniczenie zagrożenia zanieczyszczenia wód powierzchniowych oraz podskórnych przez ścieki.

Ścieki wprowadzane do wód lub ziemi muszą spełniać wymagania określone przepisami ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz.U. z 2021 r., poz. 624 ze zm.), w tym rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz

warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1311).

Obiekty budowlane oraz instalacje, których użytkowanie jest związane z wprowadzaniem ścieków do wód lub do ziemi muszą odpowiadać wymogom, o których mowa w art. 76 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2021 r., poz. 624 ze zm.)

Skutki realizacji ustaleń planu dla jakości wód podskórnych i podziemnych nie będą znaczące. Istotne dla lokalnych zasobów wód podziemnych mogą okazać się natomiast skutki ograniczenia infiltracji wód opadowych do gruntu, wynikające z pokrycia powierzchni terenu zabudową i nawierzchniami szczelnymi. Prawdopodobny ubytek zasilania zasobów wód podziemnych będzie jednak mniejszy niż wynika to z bezwzględnego areалу powierzchni uszczelnionych, dzięki dopuszczeniu w ustaleniach planu stosowania rozwiązań w zakresie retencjonowania wód. Dla wód opadowych lub roztopowych niewymagających oczyszczania plan ustala ich zagospodarowanie w miejscu ich powstawania, poprzez wprowadzenie do ziemi na własny teren nieutwardzony, do dolów chłonnych, do studni chłonnych, do zbiorników retencyjnych lub zbiorników retencyjno – chłonnych, z dopuszczeniem odprowadzenia ich do systemu kanalizacji deszczowej, znajdującego się w obszarze objętym planem lub poza tym obszarem.

Szczególne znaczenie dla ochrony stosunków wodnych terenu ma zapewnienie efektywnie funkcjonujących terenów zieleni, regulujących obieg wody poprzez retencję gruntową i utrzymujących równowagę wodną w glebie oraz pełniących funkcję ochronną (filtr biologiczny) jakości wód powierzchniowych i podziemnych.

2. Gleby

Na terenie opracowania występują grunty rolne zdefiniowane w ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tekst jedn. Dz. U. 2021 r., poz. 1326): RIIIa, RIIIb, RIVa, RIV b, RV.

Zgodnie z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych z dnia 18 grudnia 2008 r. (tekst jednolity: Dz. U z 2021 r., poz. 1326 ze zm.), jej przepisy dotyczące ograniczania przeznaczenia gruntów na cele nierolnicze i leśne, w tym uzyskiwanie zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i leśne nie mają zastosowania do gruntów rolnych położonych w granicach administracyjnych miast. Ewentualne przeznaczenie gruntów rolnych na cele nierolnicze znajduje się w wyłącznej gestii dyspozycji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Realizacja ustaleń przedmiotowego projektu planu na powierzchnię ziemi zaznaczy się głównie w fazie zagospodarowywania terenów dla nowo projektowanych funkcji i wynikać będzie z koniecznych prac ziemnych dla potrzeb posadowienia nowo projektowanej zabudowy, realizacji terenów komunikacji oraz wyposażenia terenów w niezbędną infrastrukturę techniczną. Wpływ na ukształtowanie powierzchni będzie nieznaczny, o miejscowym zasięgu, ale nieodwracalnym charakterze – projektowana zabudowa w większości wymagać będzie jedynie prac mikroniwelacyjnych.

Wpływ realizacji ustaleń planu na pokrywą glebową będzie wynikiem konieczności zdjęcia wierzchniej warstwy gleby w granicach projektowanych prac ziemnych i budowlanych, zniekształcenia profilu oraz zmiany właściwości

fizykochemicznych gruntów w otoczeniu. Możliwe jest przesuszenie lub zawodnienie gleb, spowodowane zakłóceniem stosunków wodnych w wyniku niewłaściwego prowadzenia prac ziemnych.

3. Klimat

Realizacja ustaleń miejscowego planu wydaje się mieć niewielki wpływ na klimat obszaru opracowania, jak również na lokalne warunki klimatyczne. Nieznaczny wpływ o miejscowym zasięgu wystąpi w nowych obszarach wskazanych pod zainwestowanie, a w obrębie terenów tras komunikacyjnych (powierzchnia o utwardzonej nawierzchni, w tym parkingi) należy oczekiwać wzrostu średnich temperatur i spadku wilgotności powietrza.

Projektowane urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy nie przekraczającej 100 kW, mogą spowodować niewielki spadek natężenia bezpośredniego promieniowania słonecznego docierającego do ziemi (zacienienie) na terenach objętym inwestycją. W przypadku zastosowania odpowiednich technologii nie powinny jednak powodować znacznego uszczerbku powierzchni gleby na brak nasłonecznienia.

Kształtowaniu właściwych warunków przewietrzania terenu, służyć będzie ustalona planem, w ramach przeznaczenia terenów, powierzchnia biologicznie czynna (łącznie min. 28,89 ha), poprzez dynamizowanie ruchów pionowych powietrza. Plan utrzymuje również tereny zieleni urządzonej ZP o łącznej pow. 3,13 ha, tereny zieleni naturalnej ZN o pow. 11,10 ha oraz tereny rolne R o pow. 2,20 ha.

Efektywnie funkcjonujące tereny zieleni pozwolą również na regenerację powietrza, pełniąc funkcję biologicznego filtra. Podsumowując, nie należy oczekiwać niekorzystnych zmian mikro- i mezoklimatu analizowanego obszaru.

4. Powietrze atmosferyczne

Najbardziej prawdopodobnym zagrożeniem dla jakości powietrza atmosferycznego na analizowanym obszarze jest zwiększenie ruchu kołowego. Adaptowane i nowoprojektowane przeznaczenie terenów i ich docelowe użytkowanie będzie potencjalnym źródłem zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego w związku z zaopatrywaniem nowo projektowanych obiektów w ciepło oraz potrzebą obsługi komunikacyjnej obszaru.

Wpływ źródeł grzewczych na stan sanitarny powietrza zależy przede wszystkim od technicznych parametrów zastosowanych urządzeń grzewczych (sprawność energetyczna, warunki spalania oraz warunki wprowadzania emisji zanieczyszczeń – parametry emitora) oraz zastosowanego rodzaju paliwa. Ustalenia projektu planu wprowadzają regulacje mające na celu ochronę jakości powietrza atmosferycznego. Ustalono zaopatrzenie w ciepło w oparciu o indywidualne, lokalne i zbiorcze systemy zaopatrzenia w energię ciepłą.

Plan dopuszcza stosowanie urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy nie przekraczającej 100 kW, przy czym zakazuje się lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii wykorzystujących energię wiatru, o mocy większej niż moc mikroinstalacji.

Pogorszenie się standardów powietrza atmosferycznego w wyniku dyspozycji pod nową zabudowę należy określić jako nieznaczne. Nowe przepisy i standardy z zakresu ochrony środowiska, jak też obecnie stosowane rozwiązania techniczne w zakresie systemów energetycznych i zmniejszająca się energochłonność budynków mają wymierne

skutki w zakresie sukcesywnego ograniczania negatywnego wpływu inwestycji na jakość powietrza atmosferycznego, wynikającego z niskiej emisji. Na terenach, na których dopuszczono lokalizację urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii zanieczyszczenie powietrza będzie nieznaczne, gdyż energia wytwarzana przez te urządzenia jest energią „czystą” ekologicznie, a jej źródła, czyli np. słońce / wiatr są niewyczerpalne.

5. Klimat akustyczny

Zmiany klimatu akustycznego na przedmiotowym terenie należy rozpatrywać w kontekście art. 113 i 114 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1219 ze zm.). Zgodnie z art. 113 ust. 1 w projekcie planu określa się zróżnicowane dopuszczalne poziomy hałasu powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, określone wskaźnikami hałasu $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$ (wskaźniki mające zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby) oraz $L_{D WN}$ i L_N (wskaźniki mające zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem) dla następujących rodzajów terenów przeznaczonych: pod zabudowę mieszkaniową, pod szpitale i domy opieki społecznej, pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, na cele uzdrowiskowe, rekreacyjno – wypoczynkowe oraz na cele mieszkaniowo – usługowe.

Stosownie do przepisów rozporządzenia Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity: Dz.U. z 2014 r. poz. 112) dopuszczalne wartości hałasu w środowisku [dB], należy przyjąć następująco:

- 1) hałas powodowany przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne / wskaźniki $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$:

Dla terenów MN, US/U:

- drogi, będące źródłem hałasu:
 - przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom: $L_{Aeq D} - 61 \text{ dB}$
 - przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom: $L_{Aeq N} - 56 \text{ dB}$
- pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu:
 - przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym: $L_{Aeq D} - 50 \text{ dB}$,
 - przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy: $L_{Aeq N} - 40 \text{ dB}$

Dla terenów MW, MN/U, U/MN, MW/U, ZP:

- drogi, będące źródłem hałasu:
 - przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom: $L_{Aeq D} - 65 \text{ dB}$
 - przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom: $L_{Aeq N} - 56 \text{ dB}$
- pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu:
 - przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym: $L_{Aeq D} - 55 \text{ dB}$
 - przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy: $L_{Aeq N} - 45 \text{ dB}$;

2) hałas powodowany przez linie elektroenergetyczne / wskaźniki $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$:

Dla terenów US/U:

- przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom: $L_{Aeq D} - 45$ dB
- przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom: $L_{Aeq N} - 40$ dB

Dla terenów MN, MW, MN/U, U/MN, MW/U, ZP:

- przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom: $L_{Aeq D} - 50$ dB
- przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom: $L_{Aeq N} - 45$ dB

3) hałas powodowany przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne / wskaźniki L_{DWN} i L_N :

Dla terenów MN, US/U:

- drogi, będące źródłem hałasu:
 - przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku: $L_{DWN} - 64$ dB
 - przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy: $L_N - 59$ dB
- pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu:
 - przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku: $L_{DWN} - 50$ dB
 - przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy: $L_N - 40$ dB

Dla terenów MW, MN/U, U/MN, MW/U, ZP:

- drogi, będące źródłem hałasu:
 - przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku: $L_{DWN} - 68$ dB
 - przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy: $L_N - 59$ dB
- pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu:
 - przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku: $L_{DWN} - 55$ dB
 - przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy: $L_N - 45$ dB

4) hałas powodowany przez linie elektroenergetyczne / wskaźniki L_{DWN} i L_N :

Dla terenów US/U:

- przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku: $L_{DWN} - 45$ dB
- przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy: $L_N - 40$ dB

Dla terenów MN, MW, MN/U, U/MN, MW/U, ZP:

- przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku: $L_{DWN} - 50$ dB
- przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy: $L_N - 45$ dB

Adaptowane i nowoprojektowane tereny pod zainwestowanie nie wpłyną na znaczącą zmianę warunków akustycznych. Skutki płynące z podwyższenia skali emisji akustycznej będą odwracalne, miejscowe oraz krótkotrwale (obsługa komunikacyjna terenu). W przypadku nowoprojektowanych, przeznaczonych pod zainwestowanie, na etapie realizacji inwestycji źródłem hałasu będzie pracujący sprzęt budowlany. To oddziaływanie będzie miało charakter lokalny i ustąpi

całkowicie po zakończeniu prac budowlanych. Na etapie użytkowania emisja jest możliwe zwiększenie oddziaływania w otoczeniu terenów komunikacji i parkingów, przy czym oddziaływanie na środowisko – nieznaczne.

W przypadku realizacji przedsięwzięć znacząco oddziałujących na środowisko, analizę klimatu akustycznego należy przeprowadzać każdorazowo na etapie oddziaływania poszczególnych przedsięwzięć.

6. Promieniowanie elektromagnetyczne niejonizujące

Źródła promieniowania elektromagnetycznego niejonizującego mogą być naturalne lub antropogeniczne. Naturalne środowisko elektromagnetyczne jest skutkiem procesów zachodzących na Ziemi (wyładowania elektromagnetyczne w atmosferze ziemskiej) lub na Słońcu (promieniowanie elektromagnetyczne Słońca, a także w kosmosie (promieniowanie kosmiczne). Sztuczne środowisko elektromagnetyczne składa się z pól wytwarzanych celowo lub jako produkt uboczny wynikający ze stosowania niektórych urządzeń. Sztuczne źródła promieniowania wysokiej częstotliwości stosowane są m.in. w telekomunikacji, radiolokacji, lecznictwie, diagnostyce i wytwarzają źródła lokalne o wartościach znacznie przewyższających tło naturalne.

W świetle wyników dotychczasowych badań, pole elektromagnetyczne wysokiej częstotliwości uznane jest za dość słaby czynnik biologiczny. O niekorzystnych efektach działania PEM wysokiej częstotliwości świadczy fakt syntezy w komórkach organizmów znajdujących się pod ich wpływem białek szoku cieplnego. Wiele z tych badań wymaga sprawdzenia i potwierdzenia czy obserwowane efekty są naprawdę nietermicznym skutkiem działania PEM, czy też efektem niewielkiej hipertermii.

Zakres ochrony przed polami elektromagnetycznymi zawarto w przepisach ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku *Prawo ochrony środowiska* (Dział VI *Ochrona przed polami elektromagnetycznymi*; art. 122 ust. 2) oraz w rozporządzeniu wykonawczym Ministra Klimatu z dnia 17 lutego 2020 r. w sprawie sposobów sprawdzania dotrzymania dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz.U. z 2020 r., poz. 258)

Zgodnie z ustaleniami projektu planu poziom pól elektromagnetycznych w środowisku nie może przekraczać dopuszczalnych wartości określonych w przepisach ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1219), w tym:

- dla terenów MN, MW, MN/U, U/MN i MW/U obowiązują obowiązują dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową,
- dla wszystkich pozostałych terenów w granicach obszaru objętego planem obowiązują dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych jak dla miejsc dostępnych dla ludności.

Plan dopuszcza realizację inwestycji celu publicznego z zakresu infrastruktury technicznej i liniowej oraz drogowej. Tym samym dopuszczono na części terenów lokalizację instalacji radiokomunikacyjnych, radionawigacyjnych i radiolokacyjnych, z wyłączeniem radiolinii, emitujących pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300 000 MHz, w których równoważna moc promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny wynosi do 20 000 W, zgodnie z zapisami rozporządzenia z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U.2019, poz. 1839). Na etapie lokalizacji oraz budowy tego rodzaju obiektów inwestor jest lub może być zobowiązany przez odpowiedni organ ochrony środowiska do sporządzenia raportu o

oddziaływaniu na środowisko. Poziom pól elektromagnetycznych nie może przekraczać wartości dopuszczalnych określonych w obowiązujących przepisach szczególnych. Inwestycje emitujące pola elektromagnetyczne należy projektować zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi, wymagającymi zachowania odpowiednich stref bezpieczeństwa, tak aby promieniowanie elektromagnetyczne pochodzące od sieci i urządzeń dopuszczonych planem nie oddziaływało negatywnie na środowisko naturalne oraz zdrowie ludzi.

7. Odpady

Stosownie do przepisów ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 888 ze zm.) utrzymanie czystości i porządku w gminach należy do obowiązkowych zadań własnych gminy.

Do kompetencji miasta Kraśnik należy zapewnienie czystości i porządku na swoim terenie oraz tworzenie warunków niezbędnych do ich utrzymania. Zasady utrzymania czystości i porządku w Kraśniku reguluje Uchwała Nr XXX/239/2020 Rady Miasta Kraśnik z dnia 29 października 2020 r. w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Kraśnik, uchwalona na podstawie art. 4 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz.U. 2020, poz. 1439) oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 713), po zasięgnięciu opinii Państwowego Inspektora Sanitarnego w Kraśniku,

Mając na względzie strukturę funkcjonalną terenów, wyznaczoną w projekcie planu odpady wytwarzane będą na obszarze przeznaczonym pod zainwestowanie budowlane. Odpady komunalne będą pochodzić z terenów mieszkaniowych i usługowych. Gospodarowanie odpadami odbywa się w oparciu o zorganizowany zbiorczy system gospodarki odpadami. Plan ustala nakaz realizacji miejsc do gromadzenia odpadów w sposób zapewniający zabezpieczenie przed infiltracją wód opadowych. Można założyć, że przyjęty w gminie system zbierania, gromadzenia, transportu, odzysku i unieszkodliwiania odpadów spowoduje zauważalną poprawę ekologicznych warunków życia jego mieszkańców i wpłynie korzystnie na stan środowiska.

8. Zasoby przyrodnicze

Źródłem antropopresji (ogół działań człowieka, zarówno planowych i przypadkowych, mających wpływ na środowisko przyrodnicze) będzie zwłaszcza rozwój funkcji związanej z zabudową produkcyjną, w tym z lokalizacją urządzeń, opartych na odnawialnych źródłach energii.

Wyznaczone w projekcie planu tereny inwestycyjne oraz komunikacji drogowej, zgodnie z obowiązującym Studium są w przeważającej części terenami budowlanymi, a plan jedynie adaptuje je na potrzeby ustalonego przeznaczenia terenów, stąd skutki oddziaływania planu dla tych terenów są neutralne.

Ustalenia planu nieznacznie wpłyną na uszczuplenie części istniejących terenów biologicznie czynnych. Nieznaczne, negatywne oddziaływanie nastąpi w sytuacji przekształcenia terenów zieleni (o pow. 4,96 ha) na tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i wielorodzinnej oraz na tereny produkcji energii elektrycznej (fotowoltaika).

Plan, w ramach ustaleń wprowadza się nakaz utrzymania powierzchni biologicznie czynnej na terenach przeznaczonych pod zainwestowanie (5% - 70%; łącznie min. 28,89 ha) oraz utrzymuje tereny zieleni naturalnej ZN (11,0 ha), zieleni urządzonej ZP (3,13 ha) oraz tereny rolne R (2,20 ha).

Wpływ zainwestowania terenu na warunki przyrodnicze dotyczy przede wszystkim:

- zmian w lokalnym obiegu wody – zmniejszenie zasilania przez pokrycie terenu materiałami nieprzepuszczalnymi, odprowadzanie wód kanalizacją,
- dodatkowej dostawy energii ze źródeł sztucznych (wypromieniowywanie ciepła z budynków w sezonie grzewczym) oraz
- wprowadzenia źródeł uciążliwości – emisja zanieczyszczeń pyłowo – gazowych, promieniowanie elektromagnetyczne, powstawanie ścieków bytowych i potencjalnie zanieczyszczonych wód opadowych.

Zasięg i natężenie tych oddziaływań będzie uzależnione od specyfiki i skali realizowanych przedsięwzięć inwestycyjnych; podstawowym warunkiem ograniczania niekorzystnego wpływu będą odpowiednie rozwiązania infrastrukturalne szczególnie w zakresie gospodarki ściekowej i gospodarki odpadami, także w zakresie ochrony środowiska przed negatywnym wpływem urządzeń telekomunikacyjnych.

Zagrożenia środowiska przyrodniczego, dotyczą również obszarów chronionych. Na terenie miasta ilość zagrożeń środowiskowych jest niewielka, a ich intensywność nie jest zbyt wysoka. Niemniej jednak kilka z nich występuje i w większości są pochodzenia antropogenicznego. Do najważniejszych zaliczyć należy:

- zagrożenia pożarowe obszarów leśnych,
- urbanizacja obszarów cennych przyrodniczo,
- zagrożenia związane z gospodarką komunalną,

nadmierna eksploatacja przez turystykę i rekreację obszarów o wyjątkowej atrakcyjności.

9. Krajobraz

Realizacja ustaleń planu nie powinna wpłynąć na wytworzenie barier i fragmentacji środowiska w odniesieniu do terenu miasta Kraśnik. W planie określono zasady zabudowy i zagospodarowania terenów tak, aby zachowane zostały wymogi ochrony, utrzymania i zachowania najwartościowszych elementów kulturowo – krajobrazowych. Celem ochrony walorów krajobrazowych obszaru należy dbać o utrzymanie ładu przestrzennego w zakresie historycznego układu urbanistycznego, rozplanowania układu komunikacyjnego, linii zabudowy, detalu, kompozycji zieleni i zagospodarowania terenu. Nowoprojektowane obiekty winny się charakteryzować dbałością o estetykę zabudowy (rozwiązania w zakresie brył obiektów i detalu architektonicznego, materiały wykończeniowe, kolorystyka).

W przypadku realizacji i eksploatacji instalacji solarnej (do 100 kW), jej wpływ na krajobraz będzie nieznaczny, gdyż są to z reguły obiekty niskie, panele fotowoltaiczne nie mają kontrastowego koloru w stosunku do tła powierzchni ziemi z różnymi formami jej użytkowania, jak też nie są widoczne w nocy. W przypadku instalacji montowanych na dachach budynków ich wpływ na krajobraz będzie również znikomy.

Na terenie 1 R-PE, poza terenami rolnymi przewidziano tereny produkcji energii elektrycznej i urządzeń infrastruktury energetycznej, opartych na odnawialnych źródłach energii, o mocy przekraczającej 100 kW (farmy fotowoltaiczne) wraz z ich strefami ochronnymi.

W przypadku niepodjęcia przedsięwzięcia nie będą miały miejsca zmiany związane z przekształceniem terenu, a obszar inwestycji będzie użytkowany rolniczo tak jak to miało miejsce do tej pory. W tym przypadku zachowaniu ulega istniejący stan środowiska. Na etapie budowy instalacji może wystąpić krótkotrwale oddziaływanie akustyczne oraz zwiększona emisja spalin i odpadów w związku z pracami realizacyjnymi. Zakończy się ona z ustaniem budowy i wówczas znikną niedogodności związane z inwestycją. Na etapie doboru technologii i mocy instalacji należy kierować się zasadą zrównoważonego rozwoju, tj. aby potrzeby społeczeństwa były zaspokajane w taki sposób, aby możliwe było podnoszenie jakości środowiska naturalnego, m.in. poprzez ograniczenie szkodliwego wpływu produkcji i konsumpcji na stan środowiska i ochronę zasobów przyrodniczych (zmniejszenie emisji pochodzącej ze spalania paliw kopalnych). Do zalet instalacji fotowoltaicznych należy przede wszystkim, zmniejszenie emisji dwutlenku siarki i tlenków.

W fazie eksploatacji inwestycji promieniowanie elektromagnetyczne wystąpi, niemniej jednak wymagane jest wyznaczenie stref ochronnych dla instalacji powyżej 100 kW oraz ograniczenie uciążliwości inwestycji do granic terenu objętego inwestycją. Plan wprowadza nakaz utrzymania stref ochronnych, związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu oraz występowaniem znaczącego oddziaływania na środowisko urządzeń wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych o mocy przekraczającej 100 kW. Panele fotowoltaiczne nie wytwarzają jakiegokolwiek dźwięku, natomiast transformator może być źródłem hałasu, zatem wpływ na klimat akustyczny może być zauważalny. Elektrownie fotowoltaiczne są obiektami ingerującymi w kształt krajobrazu. Dzięki zastosowaniu nieznaczącej wysokości paneli fotowoltaicznych, tak by stanowiły one dominanty, wpływ na krajobraz będzie znikomy. Zastosowanie odpowiednich rozwiązań może zminimalizować negatywne oddziaływania i dyskomfort dla mieszkańców, a jednocześnie zapewnić dostarczenie mocy ze źródeł odnawialnych i wpłynie na postrzeganie gminy jako nowoczesnej i ekologicznej.

XI. ZAGROŻENIA ZWIĄZANE Z USTALENIAMI PLANU

Zaproponowane ustalenia planu minimalizują negatywne oddziaływanie na środowisko obszaru. Źródłem ewentualnych zagrożeń może być niepełna realizacja ustaleń planu, wpływających na komponenty środowiska.

- Tereny zabudowy mieszkaniowo – usługowej – istnieje możliwość niewłaściwego rozplanowania zagospodarowania działek budowlanych, powodujące w efekcie przekroczenie uciążliwości poza granice zajmowanej działki, jak również obciążenie ruchem komunikacyjnym, zabezpieczenia niedostatecznej ilości miejsc parkingowych; pewnym zagrożeniem wydaje się mieszkanie funkcji mieszkaniowych z usługowymi na jednym terenie, bez istotnego ograniczenia rodzajowego i udziałowego tych ostatnich. Istnieje również prawdopodobieństwo długotrwałego procesu termomodernizacji budynków, wymiany i modernizacji systemów grzewczych i utrzymywanie się przekroczonych dopuszczalnych natężeń zanieczyszczeń w atmosferze wywołanych niską emisją.

- Tereny zabudowy usługowej i produkcyjno – usługowej – istnieje możliwość przekroczenia uciążliwości poza granice zajmowanej działki, jak również obciążenie ruchem komunikacyjnym, zabezpieczenia niedostatecznej ilości miejsc parkingowych; znacznym zagrożeniem wydaje się niedostateczna ilość zieleńi towarzyszącej terenom komercyjnym (powierzchnia biologicznie czynna).
- Tereny komunikacji – istnieje możliwość realizacji komunikacji na bazie dróg niewyposażonych w nawierzchnię asfaltową, przepuszczalną oraz niewyposażenia terenu w kanalizację deszczową – co nie przyczyni się do poprawy stanu środowiska oraz nie wpłynie na ograniczenie przekraczania dopuszczalnych norm w środowisku.
- Obiekty i urządzenia infrastrukturalne oraz produkcji energii elektrycznej – istnieje możliwość niewłaściwego zagospodarowania terenu, powodujące przekroczenie uciążliwości poza granice zajmowanej działki, jak również obciążenie ruchem komunikacyjnym.

W przypadku lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii, należy wskazać iż służą one do bezpośredniej konwersji energii promieniowania słonecznego na energię elektryczną. Jest to jedyna technologia konwersji energii, która jest w pełni pasywna. Zjawisko konwersji fotowoltaicznej jest bezgłośnie, bezwibracyjne oraz nie posiadające skutków ubocznych.

Reasumując, ewentualne zagrożenia dla środowiska wynikłe z realizacji ustaleń planu w zakresie kształtowania i porządkowania ładu przestrzennego, mogą przede wszystkim wynikać z niepełnego wdrożenia planu miejscowego oraz braku rozwiązań systemowych w tym zakresie. Zazwyczaj bowiem najczęstszymi przyczynami braku efektów lub wręcz pogorszenia się stanu istniejącego są:

- niewłaściwe proporcje ustalania powierzchni zabudowy do powierzchni biologicznie czynnej,
- narastająca dysproporcja między przyrostem substancji budowlanej, a poziomem wyposażenia obszaru w infrastrukturę komunikacyjną i kanalizacyjną,
- dowolna interpretacja ustaleń planu w polityce realizacyjnej, prowadząca w efekcie do chaosu przestrzennego obszaru,
- brak monitoringu środowiska lub niestosowanie się do jego zaleceń,
- brak realizacji ustaleń odnoszących się do kształtowania terenów otwartych i zielonych,
- dopuszczenie do zaśmiecenia terenów, będącego efektem nieudolnego systemu gospodarki odpadami.

Zainwestowanie nowych terenów wiąże się z ubytkiem powierzchni biologicznie czynnej, jak również zmianą gospodarki ściekowej, wzrostem emisji zanieczyszczeń i hałasu, jak również wytwarzanych odpadów. Stąd szczególna rola samorządu lokalnego w konsekwentnej egzekucji przepisów obowiązującego prawa, w tym lokalnego, jakim jest plan zagospodarowania przestrzennego. Pełna realizacja ustaleń planu, która będzie jednocześnie uwzględniać zarówno nakazy, jak i zakazy, a także ogólne zasady zabudowy i zagospodarowania terenów, zminimalizuje ewentualne zagrożenia środowiska, które prowadziłyby do zagrożenia zdrowia i życia mieszkańców.

XII. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W MIEJSCOWYM PLANIE ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Projekt planu uwzględnia rozwiązania mające na celu zmniejszenie, ograniczenie a nawet wyeliminowanie negatywnych oddziaływań na środowisko, związanych z docelową realizacją jego ustaleń. Zasady zabudowy i zagospodarowania terenów przyjęte w planie, a także racjonalna eksploatacja, promująca użytkowanie terenów bezpiecznych nie tylko pod względem ekonomicznym, ale i ekologicznym – pozwoli na minimalizację negatywnych oddziaływań na środowisko i ochrony jego zasobów.

Przedmiotowy projekt planu miejscowego jest zgodny z uwarunkowaniami i kierunkami ekofizjograficznymi obszaru oraz z kierunkami rozwoju określonymi w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Kraśnik”.

Dla całego obszaru wprowadzono zapisy minimalizujące emisję zanieczyszczeń do atmosfery oraz rozwiązania przestrzenne ograniczające szkodliwe oddziaływanie akustyczne na środowisko życia ludzi, wprowadzono również znaczące regulacje w zakresie gospodarki wodno – ściekowej i ochrony wód. Mając na względzie fakt, iż plan miejscowy, jako narzędzie polityki przestrzennej, wymaga wdrażania w powiązaniu z przepisami odrębnymi służącymi ochronie środowiska – można przyjąć, że racjonalna realizacja planu przyczyni się do zrównoważonego korzystania ze środowiska, pozwalając na utrzymanie jego funkcjonowania na nie pogorszonym poziomie. W związku z powyższym nie wydaje się celowe przedstawianie rozwiązań alternatywnych.

XIII. TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO

Realizacja ustaleń miejscowego planu nie będzie powodować transgranicznych oddziaływań na środowisko.

XIV. PROGNOZOWANY WPŁYW USTALEŃ PLANU NA RYZYKO WYSTĄPIENIA POWAŻNYCH AWARII

Określenie „poważnej awarii” wprowadzone zostało ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 roku – Prawo ochrony środowiska. Zgodnie z definicją ustawową przez poważną awarię rozumie się *„zdarzenie, w szczególności emisję, pożar lub eksplozję, powstałe w trakcie procesu przemysłowego, magazynowania lub transportu, w których występuje jedna lub więcej niebezpiecznych substancji, prowadzące do natychmiastowego powstania zagrożenia życia lub zdrowia ludzi lub środowiska lub powstania takiego zagrożenia z opóźnieniem”*.

Kryteria charakteryzujące poważne awarie precyzuje rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 grudnia 2002 roku w sprawie poważnych awarii objętych obowiązkiem zgłoszenia do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, i tak o poważnej awarii mówimy o ile spełnia jedno z następujących kryteriów:

- 1) były następstwem pożaru, eksplozji lub uwolnienia w trakcie procesu przemysłowego co najmniej 5% ilości jednej z substancji niebezpiecznych decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o dużym ryzyku wystąpienia awarii;

2) były następstwem pożaru, eksplozji lub uwolnienia w trakcie procesu magazynowania lub transportu dowolnej ilości co najmniej jednej z substancji niebezpiecznych wymienionych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 kwietnia 2002 roku, jeżeli powodują m.in. co najmniej jeden z następujących rodzajów skutków w środowisku:

- trwałe uszkodzenie lub zniszczenie środowiska, o powierzchni min. 1 ha, z zastrzeżeniem poniższych punktów,
- trwałe uszkodzenie lub zniszczenie obiektu poddanego pod ochronę, na podstawie przepisów o ochronie przyrody, w drodze uznania za pomnik przyrody lub stanowisko dokumentacyjne,
- trwałe uszkodzenie lub zniszczenie jednego lub kilku elementów przyrodniczych środowiska, bez względu na wielkość uszkodzonej lub zniszczonej powierzchni, na obszarze poddanym pod ochronę na podst. przepisów o ochronie przyrody, stanowiącym park narodowy, rezerwat przyrody, park krajobrazowy, obszar chronionego krajobrazu, użytek ekologiczny lub zespół przyrodniczo – krajobrazowy,
- zanieczyszczenie cieków naturalnych lub kanału, na długości co najmniej 5 km,
- zanieczyszczenie poziomów wodonośnych wód podziemnych na obszarze ich zalegania, o powierzchni co najmniej 1 ha.

Zgodnie z art. 243 ustawy – ochrona środowiska przed poważną awarią oznacza zapobieganie zdarzeniom mogącym powodować awarię oraz ograniczanie jej skutków dla ludzi i środowiska. Na negatywne skutki awarii narażone są: powierzchnia ziemi, grunt, wody gruntowe, podziemne i powierzchniowe, powietrze oraz zdrowie i życie ludzi. Zapobieganie zagrożeniom polega na ochronie wód podziemnych, ujęć wody i innych obszarów poprzez izolowanie projektowanych obiektów do podłoża, odbieraniu wód opadowych poprzez szczelny system odprowadzania ścieków deszczowych oraz odpowiednie planowanie przeciwdziałania sytuacjom awaryjnym na wszystkich szczeblach administracji rządowej i samorządowej.

Planowane użytkowanie terenu w związku z przeznaczonymi w planie funkcjami P, R-PE i IT-G może powodować ryzyko wystąpienia poważnej awarii; wyeliminowanie czy ograniczenie możliwości wystąpienia poważnej awarii wymaga bezwzględного przestrzegania przepisów szczególnych dotyczących transportu i przechowywania substancji i materiałów niebezpiecznych.

XV. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Na terenie objętym opracowaniem nie występują obszary oraz obiekty podlegające ochronie prawnej, niemniej jednak na terenie miasta znajduje się Kraśnicki Obszar Chronionego Krajobrazu, jak też obszary Natura 2000 PLH 060079 – Dzierzkowice. Tereny te, przyrodniczo cenne, stanowią dla miasta ważne tereny otwarte, w tym o znaczeniu ponadregionalnym, pełnią funkcje korytarzy ekologicznych, jak też zapewniają powiązania

pomiędzy Specjalnymi Obszarami Ochrony Natury 2000. Należy działać na rzecz zachowania tych terenów uwzględniając ich obecność w projektowaniu zagospodarowania przestrzennego miasta i sukcesywnie zabezpieczać je prawnie.

Zgodnie z art. 75. ustawy Prawo ochrony środowiska w trakcie prac budowlanych inwestor realizujący przedsięwzięcie jest obowiązany uwzględnić ochronę środowiska na obszarze prowadzenia prac, a w szczególności ochronę gleby, zieleni, naturalnego ukształtowania terenu i stosunków wodnych. Przy prowadzeniu prac budowlanych dopuszcza się wykorzystywanie i przekształcanie elementów przyrodniczych wyłącznie w takim zakresie, w jakim jest to konieczne w związku z realizacją konkretnej inwestycji. Jeżeli ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa, należy podejmować działania mające na celu naprawienie wyrządzonych szkód, w szczególności przez kompensację przyrodniczą.

Przykłady działań kompensujących:

- odtwarzanie siedliska przyrodniczego / siedliska gatunku w innym miejscu,
- odtwarzanie stanu populacji gatunków zniszczonych wskutek oddziaływania planu lub przedsięwzięcia.
- przenoszenie płazów z zagrożonych zniszczeniem zbiorników wodnych do specjalnie wykonanych zbiorników wodnych.
- tworzenie nowych miejsc rozrodu (np. budki dla ptaków lub nietoperzy, platformy gniazdowe dla drapieżnych, etc.

Jednocześnie projekt miejscowego planu wprowadza szereg ustaleń ograniczających potencjalny niekorzystny wpływ projektowanych terenów na środowisko. Do najistotniejszych rozwiązań należą:

- a) zakaz lokalizacji inwestycji powodujących zanieczyszczenia gruntu, wód podziemnych i powierzchniowych,
- b) ustalenia w zakresie lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy nie przekraczającej i przekraczającej 100 kW,
- c) ustalenia w zakresie odprowadzania ścieków przemysłowych wstępnie oczyszczonych i ścieków bytowych oraz odprowadzania wód opadowych i roztopowych z powierzchni nienarażonych na zanieczyszczenie,
- d) ustalenia w zakresie retencjonowania wód, w tym zbiorników retencyjnych lub zbiorników retencyjno – chłonnych,
- e) ustalenia w zakresie ujmowania wód opadowych i roztopowych w systemy kanalizacyjne zamknięte lub w systemy otwarte wraz z odprowadzeniem do odbiornika ścieków spełniających standardy,
- f) ze względu na ochronę powietrza atmosferycznego, ustalono nakaz zaopatrzenia w ciepło w oparciu o własne i lokalne źródła energii;
- g) w zakresie gospodarki odpadami w planie ustalono prowadzenie gospodarki odpadami zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu gospodarki odpadami; wprowadzono nakaz realizacji miejsc do gromadzenia odpadów w sposób zapewniający zabezpieczenie przed infiltracją wód opadowych.

XVI. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Przyjęte metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu winny umożliwiać monitoring - w podstawowym zakresie, tj. w zakresie zgodności użytkowania i zagospodarowania terenów z ustaleniami miejscowego planu oraz rzeczywistej presji na środowisko.

1. Analiza zgodności użytkowania i zagospodarowania terenów z ustaleniami miejscowego planu oraz dynamiki zmian w strukturze użytkowania

W trakcie procesu realizacji ustaleń planu mogą pojawić się rozbieżności pomiędzy samymi ustaleniami planu i wynikającym z nich prognozowanym zakresem oddziaływania na środowisko, a rzeczywistym stopniem przekształcenia przestrzeni oraz, będącym jego następstwem, realnym wpływem na komponenty środowiskowe. Celowe wydaje się zatem monitorowanie realizacji skutków ustaleń planu, w celu zidentyfikowania i wykluczenia najbardziej niekorzystnych.

Z art. 32 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz.741 ze zm.), wynika obowiązek sporządzenia okresowych ocen aktualności SUiKZP oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, co najmniej raz na kadencję Rady Miasta.

Analiza zgodności użytkowania i zagospodarowania terenów z ustaleniami miejscowego planu oraz dynamiki zmian w strukturze użytkowania i zabudowy terenów prowadzona będzie w oparciu o np. wydane pozwolenia na budowę, obiekty oddane do użytkowania, przyjęte w projektach parametry zabudowy.

2. Ocena skutków realizacji planu na środowisko

Dla oceny skutków realizacji ustaleń miejscowego planu na środowisko proponuje się zastosowanie metod pozwalających na **monitoring presji na środowisko oraz stanu jakości środowiska**.

Monitoring presji na środowisko powinien dotyczyć w szczególności realizacji na obszarze objętym planem przedsięwzięć mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w tym prowadzenia rejestru i analiz wydawanych decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia.

Dla oceny jakości środowiska proponuje się wykorzystanie wyników Państwowego Monitoringu Środowiska (realizowanego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Lublinie) w zakresie stanu jakości poszczególnych komponentów środowiska oraz występujących tendencji i dynamiki zmian.

Gromadzone informacje w ramach PMŚ służą wspomaganiu działań na rzecz ochrony środowiska poprzez systematyczne informowanie organów administracji i społeczeństwa o:

- jakości elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska lub innych poziomów określonych przepisami oraz obszarach występowania przekroczeń tych standardów lub innych wymagań,

- występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych, przyczynach tych zmian w tym powiązaniach przyczynowo – skutkowych występujących pomiędzy emisjami i stanem elementów przyrodniczych.

WIOS w Lublinie realizuje zadania PMŚ w województwie lubelskim w zakresie monitoringu:

- jakości powietrza
- jakości wód
- hałasu
- pól elektromagnetycznych

Państwowy Monitoring Środowiska (PMŚ) został utworzony ustawą z dnia 20 lipca 1991 roku o Inspekcji Ochrony Środowiska w celu zapewnienia wiarygodnych informacji o stanie środowiska. Zgodnie z art. 23 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 995 ze zm.) Główny Inspektor Ochrony Środowiska jest odpowiedzialny za opracowywanie wieloletnich programów Państwowego Monitoringu Środowiska obejmujących zadania wynikające z odrębnych ustaw, zobowiązań międzynarodowych oraz innych potrzeb wynikających z polityki ekologicznej państwa. Programy wojewódzkie Państwowego Monitoringu Środowiska są opracowywane przez wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska.

W **Programie Państwowego Monitoringu Środowiska na lata 2016-2020** przewidziano kontynuację większości dotychczasowych zadań i jednocześnie zaplanowano realizację nowych zadań wynikających z konieczności wdrożenia do polskiego systemu monitoringu nowych wymagań unijnych. Wiele uwagi zostanie poświęcone monitoringowi wód, w szczególności w zakresie wdrażania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/39/UE z dnia 12 sierpnia 2013 r. zmieniającej dyrektywy 2000/60/WE i 2008/105/WE w zakresie substancji priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. UE L 226 z 24.08.2013) Ważnym zadaniem będzie również wdrożenie wspomagania systemu rocznych ocen jakości powietrza metodami modelowania matematycznego.

Zasadniczym elementem nowego programu PMŚ są zadania związane z zapewnieniem wysokiej jakości wyników pomiarów i ocen w odniesieniu do wszystkich zadań realizowanych w ramach PMŚ. „**Program Państwowego Monitoringu Środowiska** województwa lubelskiego na lata 2016 – 2020” zawiera zadania określone „Programem Państwowego Monitoringu Środowiska na lata 2016 – 2020”, które realizowane będą w sieciach wojewódzkich, w oparciu o zoptymalizowane programy analityczne dla poszczególnych elementów monitoringu środowiska: powietrze, woda, hałas, pola elektromagnetyczne.

XVII. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy projektu miejscowego planu zagospodarowania obszaru położonego na terenie Miasta Kraśnik w dzielnicach Budzyń, Piaski i Zarzecze II o łącznej powierzchni ok. 170 ha. Obszar objęty planem jest zlokalizowany po północnej stronie ulicy Urzędowskiej (DW 833) oraz po południowej stronie Alei Tysiąclecia, jak też po północnej stronie Alei Tysiąclecia i zachodniej stronie ulicy Długiej.

Przedmiotem niniejszego opracowania jest identyfikacja i analiza prognozowanych oddziaływań na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu. Podstawowym celem prognozy, opracowywanej równocześnie z projektem planu jest poszukiwanie i wskazanie możliwości rozwiązań planistycznych najkorzystniejszych dla stanu środowiska, poprzez identyfikację i ocenę najbardziej prawdopodobnych wpływów na abiotyczne, biofizyczne i zdrowotne komponenty środowiska określonego obszaru, jakie może wywołać realizacja dyspozycji przestrzennych zawartych w projekcie planu. Prognozę opracowano zgodnie z wymogami ustawy z dnia 3 października 2008 roku o *udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (tekst jedn. Dz. U. 2021 r., poz. 247 z późn. zm.)

Obszar objęty opracowaniem obejmuje w przeważającym stopniu tereny zainwestowane, przeważa zabudowa mieszkaniowa i mieszkaniowo – usługowa, wraz z siecią dróg publicznych. Obszar objęty planem charakteryzuje się również znacznym udziałem terenów zielonych, w tym Ekologicznego Systemu Obszarów Chronionych ESOCH.

Realizacja projektu planu wpłynie na racjonalny proces zainwestowania i zagospodarowania terenów, przy uwzględnieniu istniejących lokalnych uwarunkowań kulturowych oraz środowiskowych. Zasadnicze rozwiązania projektu miejscowego planu w aspekcie potencjalnych skutków środowiskowych dotyczą wyznaczenia nowego terenu R-PE (tereny rolne oraz tereny produkcji energii elektrycznej i urządzeń infrastruktury energetycznej, opartych na odnawialnych źródłach energii), w miejsce istniejących terenów rolnych oraz nieznacznego zmniejszenia terenów ZP (tereny zieleni urządzonej) oraz ZN (tereny zieleni naturalnej), celem wyznaczenia nowych terenów pod zabudowę. Łączna powierzchnia terenów wyłączonych z rolniczego bądź zielonego użytkowania wynosi 4,96 ha, co stanowi 2,92 % obszaru objętego planem. Są to skutki środowiskowe niekorzystne.

Ponadto w ramach istniejącego zainwestowania terenów poszerzono katalog przeznaczenia terenów, dla których ustalono nowe parametry i wskaźniki zabudowy, jak też dopuszczono lokalizację urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy nie przekraczającej 100 kW. Wprowadzono również szereg ograniczeń w zabudowie i zagospodarowaniu terenów, wynikających z przepisów odrębnych.

Należy przyjąć, że realizacja planu w proponowanej wersji będzie miała minimalny wpływ na środowisko przyrodnicze. Stan terenów o walorach środowiskowych, poprzez odpowiednio dobrane przeznaczenie i zasady zagospodarowania, nie ulegnie pogorszeniu. Projekt miejscowego planu wprowadza szereg ustaleń ograniczających potencjalny niekorzystny wpływ projektowanych terenów na środowisko. Racjonalne zagospodarowanie i zabudowę przestrzeni obszaru realizują, określone w planie, indywidualnie dla każdego terenu wskaźniki powierzchni biologicznie czynnej oraz wskaźniki intensywności i powierzchni zabudowy.

Dla ochrony istniejących, lokalnych zasobów przyrodniczych projekt miejscowego planu ustala nakaz zachowania powierzchni biologicznie czynnej na poziomie 5% - 70% pow. terenu, a także adaptuje istniejące tereny zieleni urządzonej (ZP) o łącznej pow. 3,13 ha, tereny zieleni naturalnej ZN (Esoch) o łącznej powierzchni 11,10 ha oraz tereny rolne R o powierzchni 2,20 ha.

Zmiany struktury funkcjonalnej są pożądane ze względu na potrzeby rozwoju nie tylko analizowanego obszaru, ale i całego miasta Kraśnik, którego obecna polityka przestrzenna idzie w kierunku tworzenia, obok terenów mieszkaniowych i inwestycyjnych, zwiększenia ich dostępności komunikacyjnej i usługowej, celem zwiększenia

atrakcyjności i konkurencyjności miasta. Realizacja ustaleń planu nie powinna spowodować istotnego pogorszenia warunków życia mieszkańców oraz wywołać negatywnych skutków dla środowiska, ładu przestrzennego oraz ekosystemu miasta, zarówno w fazie realizacji, jak i po jej zakończeniu. Projekt planu spełnia te wymagania, zachowując najważniejsze walory przyrodnicze, kulturowe i krajobrazowe obszaru. Przedmiotowy projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kraśnik zawiera ogólne ustalenia z zakresu ochrony środowiska, w związku z czym analiza przeprowadzona w ramach niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko jest adekwatna do stopnia szczegółowości ustaleń planu.

W przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz niektórych mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, przeprowadza się obligatoryjnie postępowanie w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w ramach której określa się, analizuje oraz ocenia:

- bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na: środowisko oraz zdrowie i warunki życia ludzi, dobra materialne, zabytki, wzajemne oddziaływanie między tymi elementami,
- możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko,
- wymagany zakres monitoringu, a także określa zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

XVIII. Bibliografia

- AKTUALIZACJA EKOFIZJOGRAFII PODSTAWOWEJ MIASTA KRAŚNIK r. 2011
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Kraśnik część I z 2017 r.
- Miejscowy Plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Kraśnik z dn. 14 sierpnia 2014 r. Uchwała nr LVI/345/2014 Rady Miasta Kraśnik
- Analiza stanu gospodarki odpadami komunalnymi na terenie gminy Kraśnik za rok 2019
- Strategia rozwoju miasta Kraśnik na lata 2012-2020
- Strategia Rozwoju Powiatu Kraśnickiego na lata 2016-2022 z perspektywą do roku 2025
- Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Kraśnik na lata 2017-2023
- Strategia rozwoju woj. Lubelskiego do 2030 r. projekt
- Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Kraśnickiego na lata 2016-2019 z perspektywą do 2023 roku
- Program Ochrony Środowiska dla Miasta Kraśnik
- Program Ochrony zabytków Kraśnik
- Program Ochrony zabytków woj. lubelskiego 2018-2022
- Prognoza Oddziaływania na środowisko programu ochrony środowiska woj. Lubelskiego na lata 2020-2023 z perspektywą do roku 2027
- Prognoza oddziaływania na środowisko gm. Kraśnik – studium 2014
- Plan zagospodarowania przestrzennego woj. Lubelskiego 2015 r.
- Czteroletni Program Opieki nad Zabytkami dla Miasta Kraśnik 2018-2021
- Plan Gospodarki Niskoemisyjnej Gminy Kraśnik 2015
- Plan Gospodarki Niskoemisyjnej dla Miasta Kraśnik 2015
- Rozporządzenie ustanawiające obszary Natura 2000
- Plan gospodarki odpadami dla woj. lubelskiego 2022
- Strony internetowe:
 - www.krasnik.eu
 - www.gminakrasnik.pl
 - <https://powiatkrasnik.e-bip.eu>
 - <https://www.prawomiejscowe.pl>
 - <https://docplayer.pl>
 - <https://umwl.bip.lubelskie.pl>
 - <https://powietrze.gios.gov.pl/pjp/home>
 - <https://www.pgi.gov.pl/>
 - <http://natura2000.gdos.gov.pl/>